

ויד נכספק צוה וזין לחש דלמא מערים כדי להחירו
 לו שהרי צידו לוונד שהוא צנו דלוא התורה האומנתו
 ואזין ספק שמתנה לו ואיכ עמה שרק מודה שגא
 עליה יש לו וגו'. והיכי

דכבר ממחלה ואחרי פייקיה
 צרל כקפ ואמר לרקק ממני
 אז היה מנעשה והביא הל"ל
 דהלכה כדאקריס מנה [ועי]
 מההשדים אינע דזמנעורה
 כינע ונדו ובצניק קי' כ' [חא]
 ושאת"ח' ואחיתללה ל"כ

כין שודע עגור שודר
 מי שאומר דוקא לגבי אחרים
 צניק אחיתללה לא לגבי
 עלמו שידע האמונ. וליחא
 דהרי ארה מהרמ"ש דגם
 לגבי עלמו צניק אחיתללה

והיינים ציד להפרישם ע"כ ותמתי הא ה"ף והשק"י
 צאנדיע קי' קרוי קי דמתינון ל" כני הרי אין ציד
 כיון כיון דליכא עדים ולל"ת דיש יחוש כי הדין יודע
 עה גלטי ארי דבי היימיס מנזורים אלה שפרט' א' יש
 להסקר דהי חא לשאלו לביד אקריס לו עפי' עלמו
 וזה סוונה מהרמ"ש ואם החרו צו ולא אמר כי שקר דינר
 גדלשונה אז גם מלקין אותו עפי' עלמו אבל אם
 השיג קודם שצער כי שקר דבר גדלשונה אז מתינון
 ולא ענדין ליה וידי חיה מתבאר לך מחש' הרשבי"ח

ברעיא יוד רליצ י"ב והיינו גיכ מיש הרמ"ו פי"ב מה'
 איצ ושיעו אנהיע קי' ג' צאמר כהן אמי יצא על גרושה
 לוקה והסיד צנ"ד אם כנסה ועבר וביד רוב"ס לנדרו
 מש"ב כי שקר דינר למנזרשונה לא משגחינן עלי' אבל
 אם קורס שכנסה חור זו ואמר כי שקר דבר ואח"כ
 כנסה הדין כהנסה צמטוי ל"ל מנעה מה שהשיג הח"ל

ק"י ויד מהרמ"ש פי"ב דשזעונה לא כן אמי דקס
 אחר שצער לא מתינון. ואזין לוונד דשמי האם דמתינון
 ליה כני מרי זה לא נחשנן שאחרי"ח צמה שסוקן על
 העד משגיב צדן הל"ל. ליחא כי דין שאחרי"ח הוא
 מדין שדלח גבי ענוון וקס גם צאופן זה ויעיל כחאנון

עלי אהא מי ונחשוי המצי"ט צמיא בלואה דיכול להחרים
 אם אין העי"א חאנון אל"ס כני מרי והצנ"י דינן קי' קיטע
 כי הדבר ולא יאמר וצמדי"ח הול"א עתק מפוי ואכי מלחתי
 שאמרה אראניד נחש' צג"ט פ' י"ג ושעתק צענר
 משפט קי' ל"ג וכן איתא להרי' נחשוי גא"ב קי' כ"ו

דהסיד צנ"ח בעלמט שזינחה או צאוונר פ"ם עלחתי
 אלה שסגי"ל דהר"ס קי' כיה תנעו ענדע זין סופן

בעשריב"ל

ע"ש ואפשר להדין הל"ל ולא מועמינע דקס אם חור
 מהא דמתינון ליה כני מרי איכ כיון שמתהפך כחומר
 דיטרו כנוון דליחא וליכא עדים ע"כ אין ה"ד כיון
 אבל הכא צמיקת אם
 דיטרו כחאון דליחא איכ
 ה"ל נשארין צאקור וניקת
 כמקדס ומה שיש לדין
 עיד. אם בני אקורין גיכ
 אינו חור ונעוד ואם צניק
 הגדה צניד גיכ אכמיל
 ונדה צנין החילוק צמיל
 ופמ"ב יד קי' א' דהיכי
 שיש עדים ענדו מועיל חרמו
 כי אלו מסלקין ענדו כחאון
 דליחא ויש עדים לח ועפי'
 העדים דין [וכן יש לומר
 באחיתללה לגבי אחרים
 דאינו מועיל רק לסקק אחירתה ועיכ היחוקי מדי
 צככחיה צעלה לוקה עליה משאיכ צענה שפעס קיטון
 צראש הכבש דידי קי' א' מירי צקימן כזה אשר אמי
 צלה אחירתו ערפה לא היימיס מחזיקן עיי' הסק"ל לערפיה
 וכיון שמתקין צדריו מניח"ל נשמתה היחודה וזה קרוי
 להצניע שם] אומנס יש לחמוה אפי' צמודה ממחילתו
 הלא קיי"מל מתקשטי ואכי יודע למו ונא א' ואמר
 איצ אינו חאנון לכנסם שחא לירו חקפו ועוד אה מע"ד
 שגא על כדה וזונה וחף ועיכ נעשה א' זה רשע
 שאכי היכי דדין על איש פרע"י שצאו על כלל"ת
 העילס דין דקס יודע שיש רשעים צעולס וכמ"ש התוס'
 בשזעונה וכיד ועוד דשחא מנכרי כהעברה [וי"א דגם
 סס אקורה מנאוס מתיקת] ואפשר מנאוס דהתורה האומנתו
 יכיר יכירו ל"ל להחרים וכיון שחאנון עלי והרי הוא כבש
 צוד"י לא גזרו זו והרי הוא ככל חיותק שיש לו אז
 ולא נאקרה האם לנציו. ואם טתן אחיתללה האומני
 הל"ל חף דנחש' מהרמ"ש אינע קי' א' דהיכי שומרה עיי
 חזיעה אינו מועיל אחיתללה והכא חזיעה הזונה אחר
 יש לחלק צין היכי דהודע עיי חזיעה להכי דכפר עלו
 צזיעה [וצמדי"ח הח"ל שאלה רחא המהרי"ט עיכ היה
 נקל צעניו לרחות השואל שם ומה שהביא עדשמואל
 חזעיה לנחשוי והיעיל יש להשיב] (כג) צני"ד וודה דלא
 חיקט. ראי"קור וניקת קיל מליקור צמכה. אולס
 צכטצוה דים עיב צהא דמקשה להחתיר בעלתו ונחנה
 ננה למיקתק עיש משמע דליכא חלוק צין חלוקת לעריקת
 ועיין ציי"ע רס"י י"ג. ועענין מקנה צמקס דלא שכיח
 צח"ל קי' קי"א צעם מהרד"ך ומהריב"ל ורי משמע דקורנ

כמסריביל דגם תקנה לא היקט בלא שכיח. ונענין מי
 טעם על עניקה בזהו אי חיבא גם איקירא דעניקה
 עניוהו גבולו האחרים העשו הרביע בני' קי' יג' קיר
 אי תרדי' כיוס עיש (ג) מה שכתבנו שאלמד לך
 דמות קול. קודם העניקה
 כי נחלה כתייחדה עם איש
 אחד עיה ואיליא עליה
 קול ענינה עם ואחרי בערך
 ג' חדשים כשאלה לנצל
 נסיון וילדה בנקלו דליבא
 רק חמשה חדשים וקלה
 ימים עקיון וקלה מכליו
 וכה בעצל אונגריס הדל'
 גמיר היה ומה הרבה
 שהקל אשר ילא זה העשה
 חדשים אנה הם ונחשבה
 באוהו העה ונחה מלא
 לה חמשה חדשי הרוח אלס
 שקר העקל איך ילדה ולד
 בן קיימא נחמשה חדשים
 עם איזה ימים ואף שמה
 חיבך יומ הא כבר נגמר
 לורו וטערו ולפרט מה
 עד ענין היה ומה לאיה
 קינה וכיון דנעלה כנקה
 בחוקק נחולה ונמלחא בעולה
 הפקידה כחובנה ותקפא
 כבשע איש קיה מי ועי'
 ערך רהיע השו' ואי טרס
 כל שיה חקדים. קבויא
 כחובנה לז' מי שילא
 עליה שם רע בילדוהו אי'
 לה לא תקט ולא שינוי
 הוא רב שמוע מינה
 היר איניאל דכפק עליה
 הא דכפק עלי' קלה דחאי' שיה
 מהנה נעיר אין חושפון לה
 וקיל מתי קמדתי אקורא
 חרז להיליא עיר העפחה
 איקורא דאזינון ציר וכן
 ממונה לא ילפין פאנר
 דבריכות ייט צי' ויש
 מוקנה שיקם שם איש
 קי' עיר' ומה הא הא
 הרדען קול ארץ. אמרתי
 חן זם; כי שגם
 נשכר לי ירע הדבר
 נעמי. כי לא
 כונו שכתב מהרס
 וקשאלתם על לי
 להשיב כי אם לדידים
 טלא אשפתם עמי
 נעמי. לכן לא טוב
 עשה נעמי. על
 כן לא חושף עוד
 לעשות כדבר הרע
 מה לכתוב להכשיל
 אדם חיי. ויען כי
 יודע קשר להם. אמרתי
 כבוד ה' ויען הקשר
 דבר ועל כן לא נקרא
 שמו בפקיו זה. ויען
 שבעתה על לר
 הנצל אשה כבר אמרתי
 לאחד מלוחה הכת
 רתיח לי לעשות פקק
 על הרחש כי דעתי טעה
 לזכרה אשפה. על כן
 לא חמנע טוב מנעמי
 נהיה לאל ידי לעשות
 חיל יח. עם כל זה
 מנכתי יד מלחידען
 דעתי עד שיערתי שישפשו
 הכיחה קודם נא
 פקקי לידך. ועם כל זה
 יהיו דברי אלה ריל פקקי
 זה נקוד אלל' ונאל
 חמל. עד יחפרסם נפוימי
 שחפשו. (ג) מה שכתבנו
 שאלמד לך דמות קול
 שנעלה קודם כישואים.
 ומה קלה דקודם כישואין
 וכיוס לקול זה ועוד
 אחרה שהיא כריסא בין
 ספה נעמה הגרסה וחיטק
 מן קיימא ושמה חדשים
 יוכיה עליה. אלל ודאי
 בן חשעה לראשון הוא
 עד כלן טורפ דבריך
 גרדך קלה. מה לכוילה
 איח לה שירכא. מה שכתבנו
 מקלה דקודם כישואים.
 זה החילוק אינו אלא
 לענין לאקור אשה על
 צעלה
 חרז רב שמוע מינה
 היר איניאל דכפק עליה
 הא דכפק עלי' קלה דחאי'
 שיה מהנה נעיר אין חושפון
 לה [אפי' לכאונה רש"י]
 וקיל מתי קמדתי אקורא
 חרז להיליא עיר העפחה
 איקורא דאזינון ציר וכן
 ממונה לא ילפין פאנר
 דבריכות ייט צי' ויש
 מוקנה שיקם שם איש
 מוכרה ועי' מה ניד
 מלאכי קי' עיר' ומה הא
 הא איבא טעם וקנדה
 לחלק ציניהם וע'

ועי חוקי נים כי צי ואפשר לומר שהרי אין חוששין
 לכתובה וגני מעלה יורקין גבי לא אוליין ביד כדאמר
 לעיל ספקי חז' ישראל וישראל אלא להחיותו אצל
 ליוסוקין לא ובפדמי' שם אצל יורד כדאם דהיסקי קיל
 דהא דאמר יאל לה סם ומזה דין חוששין הייס גם
 לרין הכהונה וכבי הרטביא גניין רין אי בעולה אין
 חוששין לה פיי לאוקרה לכהן או להפסדה מחאחס ועיירי
 בנא לניד ויד ואומר שאיט בקי צפי' רק דשומע
 ערקול ואיט דרול ליתן ההכונה והפ'ס פטיט מוויחא
 מן מומאן. והרטביא חסוק דאפי' אמרו היום כבעלה
 דין חוששין ועיין מההפ'דים 'אי' ר'. אלא דאחו צי
 חרי ואחיו לרידיה הנענהחיה ב'איסורא [הפקדיה עלונה
 לבק ולא שעענה לה] דכוחא הוא דאחו צי חרי ואחיו
 לרידיה אחר לכו זייט לי בעלמא חסם שכחי פרי'ין
 אלא הכא אס הוא האחוק כל ישראל מו האחוק. קשה
 לי כמו דפכיתו פרי'ין ההיד דשכחי זי'פריס ועעדיס
 מדוח שקר ומדוע כדאש בזמה ולא בעדוח שקר ולומר
 דחטה יסיל להיות עיי עכריס וענד. ומשאי' גני
 עדוח ליחא דרבי אפטר צנאקס דליחא עכריס וענד
 וסחמא קארו מ' סילא עליה שיר. וכלעיד עני'ע'ס הקדומי'
 הסוק והראש'ס בעטעוים דכ'י ובכ'י רקנ'י דרף דלא
 מוחקין אי'ט'י בגנני מ'יו צנוען ככז מומי ולא פרט
 אי'ס ידוע נאמן שהרי ככללום העולם אי'כא גנני והנא
 צדיע חיי'ס ק'י קל'י ועס נעיס ליי'ט'צ בזה מה שהק'
 כפי' פי האומר דרבי עי'א אי'ס נאמן בעד חוקה אי'כ
 הכריז רב דונא דרובא דרף אי'ס מדוע מעטי'ס בכל יום
 שארס נאמן כשי'ס במוקלין רוב מריפיה ואומר זו הכשרה
 וכן נאלץ וסיוע אי'גי דרובא חלץ בנהנא וכהז' דכיון
 דמיטעא חסי'ע' דרנני העד ואי'ס אלא כמנדר המייעו
 עתק הרוב עי'ל והי'ע'ס עי' פיי האי'נו עיי'ס והן לרנני
 הקדומי'ס עי'ל רכיון ודיע'י'ן דכיון גנני בעל'ס אי'ס
 נוען בעד חוקה דלא מוחיק'ן אי'ט'י בגנני אי'כ ההיד
 בזה ידע'ק ט'ע' במוקלין טלו מעט בער כשר יהוא
 ענדר ואומר בזה מלאו'ס העטע בער כשר אי'ס מעיד
 בזה בעד הרוב בשלמא אס הייס רוב בהנחה ערי'פיה
 וסא' אומר על חתי'ס בער הפסד שיהי' מן מועט בהנחה
 דכפיות הלא בלתי עדותו הייס מוסבין אח הנשר הזה
 לערי'פס עממה רוב בהנחה ערי'פיה יהוא מעיד כנר
 הרוב כמו צנוען על אחד שהוא גנב אלא ח' דמייעוט
 גנבי'ס מלאר שז' חושש' לא ידע'י'ן אור' לכנב לא
 מלא'ק'ס ליה אצל החומר קידע'ט ט'ע'ס במוקלין על כשרה
 ואומר זה הכשרה חושש' קידע'ט ט'ע'ס במוקלין על אומר
 על אגב'ס הידוע לכנב שגנב אלא ולפי דברי ספרי' אפי'
 אי'ס ידוע לכע' ט'ע' ל' במוקלין כשרה נאמן מעט'ס

דרי כמנדר המייעוט מוחזק הרוב ועי'ן לרק השי'ס בהשנחו
 דמי'ו מעיד על החתיכה זאת שהוא המייעוט אצל לפי'ט'ס
 אי'ס דכיון שחלה חושב שחמ' היא מהייעוט לן כשר ועיד
 ידוע לי'ס חוקה רוב [זה קרוב לטי'ס הכשר'ס בינאמה
 והפ'סי בדאומר כרי לי'ס גנ'י לאוקמה אחוקה גני הא
 דקאמר דכש'אח להעד דאומר גני לי' עיי'ס] ח'ק א'ס
 במוקלין אחרת כשרה אי'ס מועיל למוקלין זאת דעל זה
 לא סכל לומר שמה הוא מהמוקלין האחרת הכשרה דאי'כ
 מה גני הכא במוקלין החאס אלא ש'אומר כפרי'ס
 שלקח זאת הנשר המוקלין האחרת הכשרה ונפ'טע עפי'ס
 ספק דהפרי'ט' יוד ק'י סקיד צדיד גנ' החיות דרי
 ספק קצוע מהיה אי' ס'וב ר'י סר'אי ע'ט'ס חוקה דאי'ס
 זנח עיי'ס דכיון דלמי מוקלין מן הוא מהייעוט דכשרה
 גני ידוע לי'כא חוקה ומהי'ע' י'ס להשי'ג על הכרי' קי'
 ט'ע' סק'י' צנאקס בנצ'ר א'ס נאט'ט זה כנר ג' י'י'ס
 ואי'ס מועיל ולי'חא או רליכ'ט עוד שש'ט' י'י'ס ומועיל
 דמוקלין על חוקה ח'י ומסבין ט'לא ענרו ט'ט'ס י'י'ס
 ט'ע'ס ול'י'ע' דרבי אנו ידע'ק ט'ע'ס בהנחה ש'ס ש'כשחמו
 זה כשה י'י'ס ואולי החתיכה זאת היא מזהנחה אלו
 הידועות ש'כשחמו קוד'ס בשלמא אס ח'י ידוע החתיכה
 ומ'א'ה בהנחה הוא והספק על בהנחה ז' ע'אי'ט'ס כשהי'
 ספיד אי' חוקה [ולש'ן הכרי' מורה ט'לא דרק' בזה]
 אצל צ'אוסן הכל לי'כא חוקה דכיון שחלה מוסאקס דלמ'א
 היא עהידועות ש'כשחמו כנר לי'כא בזה חוקה ורי' י'ס
 לו ש'ר'ס נמשכה בע'ט צ'אחד צ'לי'ה ואי'ס א'ס ח'י'ט'
 ע'ח כ'י ולפי' מה ש'כ'י' צ'א'י'ק אי'ע' קי' לי'א רע'ט'
 דלא מוקמי'ן במוק'ס ח'י מ'ט'ס ד'ין ר'ין על אי'ס ידוע
 ופרטי' ודלמ'א אור'ו האי'ס ש'נע'ט צ' הוא ידוע שמה זה
 כמה [ופל'א עליו מה שהשי'ג על האי'ס ח'ע' קי' י'י'
 סק'פיד ס'י'ס הלא י'ס ח'ק' ג'ס] הי'ט'ס מוסק דכרי'י
 כ'א'כר בהנחה פיי' כן כ'ספ'י' למהי'י' צ'א'י'ר ובח'ט'וב'נו
 כ'י' צ'א'י'ו ס'מ'י'א ומלא'חי כ'נשי'ע' קי' ס'י'ג וס'יד שהשי'גו
 בזה] ועי'ט'ו רכ'י' בזה בעל'ס ש'פ'ט'ל לחצ'ט'ל והוא מ'כ'י'לי'ה
 ר'ס ספק א'ס העל'ס ח'זה כנר כהנצ'ט'ל ע'ס הנשר שעליו
 או הוא על'ס ח'י דלי'כ' בזה חוקה ש'ח'ה על'ס ח'י ומחל'תו
 ש'הי' מוס'פ'ק'ין דלמ'א הוא מ'א'וח'ן עלונה ש'כ'נצ'ט'ל ע'ס
 הנשר שעל'י'ה'ס כ'פ'וכ'ר ח'זה ומלא'ר שהספק ב'נ'ר ידוע
 לי'ס חוקה ועי'ד קי' לי'ע'י' וא'כ'י'ו ככל'ל חוקה לי'ס הי'כ'
 ש'כ'כל'ל הספק ב'ט'ל לכ'פ'ק דלמ'א זה מ'ר'נ'ר שהוא ידוע
 לן וממיל'א עי'א ה'נע'יד כנר זה מה'ע'ן ש'הי' ח'ין זה
 חוקה והאי'ד עי'א ה'נע'יד כנר זה כ'ה ואומר ש'הוא
 מה'נע'וט הידוע לן נאמן [ח'ך ב'ח'י'ס] ד'ה' י'י'ח כ'ח'ט'
 להי'ר'א ד'אי'כא חוקה שא'י'ס ז'נח גני' ט'י ח'כ'י'ט' עיי'ס
 ולי'ע'ן] וע'ח'ה א'כ'י' ב'א לע'ט'ס ה'ט'י'ס ח'ר'ל דמלא'ר ש'ח'ט'ופיה'ה
 ח'א'ס

והוא המסירה החקקה בזה שפנעתיבה לאיקורא והמפתח
 שזמן סבב נכנעל וחסו ידעס שיש פריצין דשכיחי לה
 ככללה העולם וזין חס דרין על איש בערי לומר זה
 הוא רק שאמר דלגא מן חזקן העובים לן נצטרי שס
 עושין זאי איכ איש טוען כנד חזקה ורוב שהרי הוא
 כאומר זינחה עם פלוגי הידוע לתיאף ומשיכ בני אס
 הוא החזק כל ישראל וני החזקין שהרי מוכרה חסה
 לומר על חזקן העדים עששו לו אס הכטר צויק והקר
 שלא הלוה מעולם שסס עדים מפוליס והס אנשים פטרס
 להוליאן מנזקה כשורסס זה לא יתכן ואיש . הכא נמי
 כיון דמהדר אזויפ אימר זויפ זיף וכנס . חדש לו
 עתה אמתקן דכאן זין איש חששין דלמא העדים כנסו
 כנסו שטר צויק ולא ראו ההלוואה כלל דלאו ודאי דלא
 חישיק אלא רעירי שהעדים ליחיהו כאן אלא שיש
 נקייעס חתימות העדים ואס חיששין דלמא זויפ זיף
 וכאז כנס הדומה מנש לחתימות העדים עד שמהרסם
 להמקנייעס שזה חתימות ואף כי בנקויא לא חישיק
 לזה נהאי שטרט דאשרע חישיק כיון דמהדר אזויפ
 דלמא הוא בעלמא זיפ ואס לאו נר הכי דלמא מלא
 לו מייפס ידועים למייפס וזין איש חששין בזה איש
 פרטי ודמי לנאי דשכיחי פריצין . ונכשוי השנצא צני
 איש קפי ומי צהליאה שיק ונאו צי ואמרו שלהס אמר
 לזיף דמתקין אותו עיי' למתקין ואף דס לא קרעיק
 כשטרט ודמותה הכא לא שרי לכהלה ליחא דהכא
 בחזקה היחר לעלמא הוא ולי חסה אוקרה לעלמא חסה
 מולאה ומחוקה עיי שטר זה דרעי עיש כרחה מה
 דמי קול בזה הייל ספק ואסו מעמידן כל דבר על
 מחקרו ויהי מה רמי' להנחה צחית קי' קני דאס
 אחר הגשוזין צאו צי מרי ואמרו דלדידה טענה לא
 הספיד בזה הכתיבה שמוחק למיז כבוד יעיש . היולא
 מה דאיא לנסקל ולהליא דבר מחוקרו עיי קול אפי'
 בקלא דלא פסק [דליש שיש חילוק בזה היולא לנטיי
 הא דלא לה סס חנה בקלא דפסקי הוא דלא עליה
 סס רע צהליא צדקליש איז דלין חילוק] אס לא הכי
 סבאו עדים ואמרו שהינן ביקש זאס לעשות ולקיימו לו
 דאז הוא עלמא הספיד מחוקרו וכל מעשה שמיין בזה
 נעמיד על חזקה דעיקורא ומה יש לי מקור לדברי
 החנינים כי קייח דאס כהדר שרלה לעשות מעשי'
 שלא עשה הי כעשה האיקור עיש ונס צנהרשירס מלאחי
 בזה מסוי' ורי יש לו מקור בשים . ובני חורפי רחמי
 מסוי' מלאמר מודכי צני' לזי עמי' הא דהשיך חיימ קי'
 מיו סקקי' דשטרט שאיני ביד ארס ונוכלא בשיק זין לחיש'
 כלל דליש לומר לא מסוד לזויפ ועשך קי' קני סקקי
 ונה שחלק עם סקיע ובמרייעי חזי איש קי' מי דיה

איכרא לעכר יש להבדיר השואל דהן אמה דקול
 של חנה זין חששין הייט לעכין איקורא או
 לעכין הכתיבה בלא אחר הסזויין [וכן זין לפרס לעיל
 בשים רמירי בלשון זה שהרי הנחיש אומר דשאי
 הכא דליכא חזקת חזב כתיבה ודאי ואי עמי קפיא
 ליה מדין חזקת ומפתח ומשטר ריעי דליכא חזקת חיינא
 וגיב כרפושתי לצול רנס הכא מירי שיש ספק על
 חזב הכתיבה] אבל הכי שילא הקול קורס הקדושין
 והמלאך לא ידע ואירקס שפיר יש לומר דנס קול
 בעלמא קפידא ליכא אפי' מוס מנזקה וכמיש צמרייע
 חצי יד קי' וניש פיר מי שזא צקרי שידוכי עם
 אשה חסה אלמנה ואיכ שמוע דנת רביס כי כהשדה
 וכי זה הדבר נעשה בעשות שחס כנסה בחזקה כחולה
 ונמלא בעולה אפי' בלחנס מפקדה כתיבה כיש כנסה
 בחזקה לטעה ונמלאה פרוכה ואף דלקול מנה ליח
 כדאי צפי הנגרס היע צחיקורא [הצין הפשוט שס
 צחיקורא כמיש רס"י] אבל לעכין קפידא ודאי קפי איש
 ועבר מלאך שהצרות מליצין ופיגס עלמו וככו מלאך
 שערין לא קרש עלי לחנס ולעכב מפני עירעור בעלמא
 כדאי פי מי שהיה נכוי ראובן שמכר לשמעון וילאו
 עליה עקוקן עד שלא החזק ואס כנסע לישא חיתה
 ארעחה דהכי לא כנסע כמיש ורואתי שיש חזקה חיתה
 המשוכרת כיש הכא שהגדר עשות מעיקרו דהפנס היה
 ערס שסנעז דליח הסרה וכהרובים פיר מהירות ולווחא
 דמי' יחא יסרו לו זסיד וכן העתק הכהני הגיעו קיז
 די כנסה בחזקה לטעה ונמלא פרוכה אפי' צניעו ושיי
 בעלמא זין לה כתיבה כמיש ורואתי שיש חזקה חיתה
 קי' שפי' שידך עם נערה וילא עליה קול שזינחה פסור
 מן הקנס והחסס ובה צבסי' חזי קי' קיזי וכיז הגזון
 ושהיל' א"ש זיל ציייע קי' קייה בלשה שנתעננה צרלון
 מעכיים וכשחא ולצ' הישסי ילדו דהיי' מוס ופנס בחזקה
 אף דכינסה בחזקה בעולה שחיתה אלמנה ולרייה גע
 מספק ולמריצי יש להקל [וע ציש קי' קיזי סקקי' אס
 לא

לא הגידה המום כיון שעשעה שלא כהיגן כ"י ונחשאי
 צמנכרחא כ"י אי נחשאי נשים ונכיו פה חלדק עם
 דבני דרפי חחשוב לקול זה מום נמקא איב צניק דלא
 כשחשט צו אחר ידענו
 האום חה הלא נחשטם זה
 שטה חרשים אחיב איב לא
 ציה צוה עענה ומינן ונמיש
 רהימ ומיילא מעעם זה
 כפלה האומרהל דארעחא:

זענענ פים דקאזר מיה דחומא מיקס הוא דלא קייל
 קייל ופי' הקדמונים קייל דשפיר קייל ותקשה אשעזיק
 ומה נבך דלא קייל מאחר שהוא טוען להירא דקיס
 ליה ספיס מלא עיב פי'
 הוא קייל דמינן אקורה אף
 דלפי ידיעומו לא קייל מינ
 מאחר שהוא אומר נרי
 דקיס ליה עיב ואפי' לדעה
 השעמויק דלא ריחא ליה
 אפקן

זענענ פים דקאזר מיה דחומא מיקס הוא דלא קייל
 קייל ופי' הקדמונים קייל דשפיר קייל ותקשה אשעזיק
 ומה נבך דלא קייל מאחר שהוא טוען להירא דקיס
 ליה ספיס מלא עיב פי'
 הוא קייל דמינן אקורה אף
 דלפי ידיעומו לא קייל מינ
 מאחר שהוא אומר נרי
 דקיס ליה עיב ואפי' לדעה
 השעמויק דלא ריחא ליה
 אפקן

דהכי לא כחז כחובה שהרי השחמטם זה אחיב ובלאיה
 אחר שנכמד המעשה ליש לרין צו מותרה אומרהל וכמיש
 מהרייט ועומש'ל ק' צי. הן אמת דיש לי לרין אחר זה
 דנס אחר המעשה סבממה מועיל אומרהל גדולה לבטל
 העסק ומחא דלא עליה עשוין פיקדון שחיב מהרייט דמכי
 דיים אמלרי לא מהכי. כל המעיין היעב נמקמי פיק
 דביק ועלא דבאמת אחי עליה מעעם דמכי דיים אמלרי
 אחר שמוע מקיל הערעור ונשחמטם צו איב מחל ונחפייס
 אצל אי לא שמוע מן הערעור ודיש אמלרי יכול עוד
 לחזר ומחאומרהל דארעחא דמכי לא קנה ואפי' להפיקסיס
 דמשמע דלא מפקסיסן כן ופי' נחשעומו צניטיע רכיו מינ
 יל דקס צבאי אעודי חיל דמכי דיים אמלרי שוב לא
 קפיד על קול אצל עוד ימאלו דרביס אקר יש צהס
 קפידא אף לאחר גמר המעשה והארכה צהס צימי חרפי
 נקבעוס דורס וצו שחברתי צימיס גדול ובמחייב מהרייט
 ארצה מעקס שבא יש ראיי' להיסק דהרי כי הרליש
 צניק פיק כ"י ה' בשס הריי' דהכי דליה ככס' למיכר
 יכול לחזר דמלי' חיל אדחיי אכליה לזוי וליבא לאשחלומי
 מיכר והקביס הרליש וצ'ע'ע חיימ קי' עיג קייל הרי
 ענאי ומיין זה דהכי דליכא אומרהל מחצבל אף גמר
 עסק ושאי דיים אמלרי דליכא אומרהל דיש צו על העוכר .
 ומי דברי זענענ מום נמקא ארעיק צמה שכ' הציס
 קי' לימי שקיד צויענה דאחר ארוסין טלדו המיעין ולפי
 דגריה חח מוקדשט מינ אלא נט משוס שחאריא דהרי
 כיון רכאן נמאלא מינ אלא נט מוכח דהיא משקרה ותמה
 הגחה איב שס הרי אפי' נגר עריס אמרי' שחאריא
 כביד קייל וקדומו צהס הפיי' צקירא לבחוצות קי' קעיז.
 ולבעוד דברי נחמד שהרי כיון דמוכח דמשקרה איב
 רכאן עריס על הקדוסי' וליכ אף שלפי דגריה היא
 מוקדשט מינ נס לפי דגריה היא מוקדשט צלי עריס
 ואשח האומרהל קדשתי צלי עריס חיל נט רק צאומרה
 קדשתי צמיי עריס פי'מ ועריס מוכחסיס אוהה אז לפי
 דגריה היא מוקדשט ושחאריא מחליב הכא אפי' ליעקב
 להירא העויען טלדו צו אחיב ואפי' מוקדשט מינ נס לפי
 דגריה לא היה גדולה מחלל דלי' כחצומו דיע

זענענ פים דקאזר מיה דחומא מיקס הוא דלא קייל
 קייל ופי' הקדמונים קייל דשפיר קייל ותקשה אשעזיק
 ומה נבך דלא קייל מאחר שהוא טוען להירא דקיס
 ליה ספיס מלא עיב פי'
 הוא קייל דמינן אקורה אף
 דלפי ידיעומו לא קייל מינ
 מאחר שהוא אומר נרי
 דקיס ליה עיב ואפי' לדעה
 השעמויק דלא ריחא ליה
 אפקן

זענענ פים דקאזר מיה דחומא מיקס הוא דלא קייל
 קייל ופי' הקדמונים קייל דשפיר קייל ותקשה אשעזיק
 ומה נבך דלא קייל מאחר שהוא טוען להירא דקיס
 ליה ספיס מלא עיב פי'
 הוא קייל דמינן אקורה אף
 דלפי ידיעומו לא קייל מינ
 מאחר שהוא אומר נרי
 דקיס ליה עיב ואפי' לדעה
 השעמויק דלא ריחא ליה
 אפקן

חזירו אין לחוש פה אף דעברה וכנסה כשהיתה ועשברה
 ויש קנדה לאקרה אפי' אחר שמה הולך ועניש קקקיד
 קקיה וייע הלא זה רק איקור דרנבן ודאי דאין לחוש
 לקול כמיש' גיש קיי קקיי
 בני חליטה :

נחתפקתי זאחד כשנכנס
 אלמנה זהיתר אחר ימי הנזמה ואח"כ
 נמלחה ועשברה דאירע קלא
 כיכר הולך לשליש ימיה מה
 דימי אחר הכניקה אם גזרו
 להולילה אם ללא מחלוקת דהכניקה היא זהיתר והגיש

קיי קיי וקיי חקר בכל שפיה שפסחה זהיתר אם
 יזלחה ואפי' איה קם דליתו מחויב' . יזלחה וייע הכא
 יל' מחלוקת מה חקנה הולך ואם יזלחה יזול עוד
 הסועלת לולד כפרש' גם עשה ולא עוד אלא שדברי
 הגיש לדעמי קקים הרי קייול זיצמות דמשי' לא דחא
 מינ' דיצום לית קיש נהיצמה דלחי עשה ודחי ליה
 משום דגזירה זיחה ראשונה אפר' זיחה שפיה והרמז'
 זיחר להדיח גם טעם זה שפיה דמולת' ולא מחייצמה
 ולא איחל להדיח הגיש ידחה זיחה קלחשונה משום
 מייע דיצום וזיחה שפיה ממילא מותרת משום שפסח
 זהיתר אפי' דלחי' כנס זהיתר יזלח ועי' שפסח הרחי'ם
 חייא קיי' כיצ' זהיתר קולתיה ליצום שהרי גם להרשי'ם
 שפסח' להוליא אלא נפש זהיתר לא וכלן הראשונה זהיתר
 משום מייע דרום והשפיה ממילא זהיתר גיש' ונסי'
 זכרי' אייע קיי' ומיני דהכא לא גזרו זבולין זה ועיין
 נקי' לחיי' קיי' יג' קקקיי' שמשע' ק' ויש' לפלפל זרמזים'
 זיל' זכרי' מה' קקיה דלא' זכ' הנכלל זיחה אקירה אפי'
 שפוגג שז' אין המים זודקין וזכר' זכ' ויזיל' ואכתי'ל'
 והשפיה' חקר שפוגג אפס' דלא' קקקין' וסא' ודחי' דליחא
 מחוס' והרשי'ם שהוכיחו דאירק' לנד' די' בהפרש' מהא'
 דהיתר' חזי' לחריק' כו' הא' קם שפוגג' אי' עפיי' חזי'
 הרחוק' חס' כמיש' לז' קיי' ומג'ל' שפיה' גי' שזיר'
 זישיע' שפוגג' צעלמו' (ס) העמיד האשה על חוקה
 מחויב' . זיחר' זה' שלא' נעשה' עשה' דרשה' בחילה'
 היה' ולא' כשהיה' ונחלקו' זכה' הענישו' ורמזין' רפי'ז'
 דכחונת' והרמזין' קויד' דה' לא' היו' חוקה' דעשוי' להשחטת'
 כי' דרך' הנשים' להנצל' ובקנדה' זלחה' זבמה' ריש' קיי'
 יח' והשפיה' שזי' שפיה' השב' עליו' מחוס' ריש' קיי' גי'טין'
 דלחה' בחוק' שפחה' רוחה' כל' שפיה' גיש' ולא' חזין'
 אדרנה' מזה' משמע' כמהרי"י' דכין' דעשוי' להשחטת' ושלא'
 לרחות' כל' שפיה' עיכ' לא' אי' חוקה' אלא' דיש' לדחות'
 כמיש' הנוציק' קיי' . . . שדוקא' לענין' כאלמנה' לא' היו' חוקה'

משלכ' קנדה' חכמי' והסוק' שכתבו' כנסות' עיי' דחוקק'
 פסי' לא' חזינה' זיחר' הוא' זכ' קיי' נסי' שפיה' קקקין'
 ודאין' והקפק' אחי' מעלמה' אם' נולדו' זכה' מומין' והאקין'
 פ"י' משום' שפסח' להשחטת'
 ועשרי'ו' זכ' כי' עשום' דהוא'
 אלמנה' ייע' ויחי' אלא'
 [משמע' דלא' כהניש' קיי'
 ליט' שזארחי' לעיל' קקיי']
 וכדפי' זלחה' שפסח' קשיע'
 קיי' כי' ולא' ארע' מדוע'
 מהרי"י' לא' זיחר' גי'ט' עשום'

דעשוי' להשחטת' שפיה' הוא' עלמו' קויד' כן' והשפיה' קיי' קיי'
 דאי' חוקה' וכי' חוקי' כחונת' סי' א' דיה' לא' זה' דעה'
 רהי'ו' וגזי' משפסחתי' כאלקסי' דאי' חזי' קויד' הרמזין'
 דאי' משום' חוקק' כשדות' זה' זיחר' רבי' לקטן' לחוקק'
 זפיע' כנסי' וזין' לחתונה' אך' יזלחו' מומן' עיי' חוקק'
 דלא' עדיף' מרובא' דכתיב' שפסח' זכרי' חוקק' כחונת'
 עיי' שפסח' דלחיי' ושאר' פוסקים' מולין' מומן' עיי' חוקק'
 הגוף' וטענה' זכ' לי' וכי' הרחי' אי' קיי' וגי'
 טענה' זכ' לי' עם' הרוב' עיי' זכרי' רפי'ז' דכחונת'
 ונחשו' קיי' למהי' כחונת' זיל' קיי' ז' ועל' חוקק'
 כשדות' . והיו' חוקק' כשדות' זכ' ומחלקו' ז' ומחזים' א'
 דרוב' ישראלים' כשרים' אז' וטעם' שטלר' כשר' ואף' דאז'
 היה' פסיל' משום' קטנות' אין' מחוקקין' מפסיל' קטנות'
 לפסיל' דרשע' ועי' חש' זיח' אפרים' ולמר' קשישא' זכרי'ם'
 ח' קיי' ועניני' היה' נראה' דה' מוכח' הקנדה' שפיה'
 דחיי' אמה' והחזיר' זבולות' וימנע' אחר' כל' זעל' שכל'
 קלא' נכר' עליו' החלוקה' יודע' האמה' ומיהי' כ' זייד' קיי'
 קיי' קיי' מומר' שפסח' אחת' מלחין' ענין' זכרי' עכ"ם'
 וזעיר' אחרת' ככנס' זיחה' ישראל' ואומר' שהוא' יאדי' חיי'
 עושה' יי' [לליע' שפיה' גם' יעיד' עיי' לחילוקין' עושה' יי'
 זבוגו' כדאי' . קם' קיי' ורי' קיי' ז' זה' שחומר' זכרי'
 עכ"ם' על' כיי' חלי' אחת' לחילוקין' הרי' הוא' עזר' עיי'
 ואף' דלכא' זמור' גזירות' מחונת' גזר' ז' ולעריב' כי'
 העכ"ם' מילח' דמקטנ' שהוא' סקר' וכשחומר' יהיה' מלחין'
 זכה' עושה' להכח' עלמו' וכשחומר' לכו' שהוא' יהיה' אומר'
 זכ' שלם' ואמתי' גיש' וי' ח' הוא' חוקק' דלחי' מוכח' קנדה'
 ועדי'ם' מכל' כמיש' שהיה' קיי' ריי' עוד' כיל' דמאחר' דמכה'
 עמו' ישראל' לשומר' ולעשות' ככל' דברי' החזירה' האחת'
 קנדה' היא' דגם' זה' אי' חוקק' האמנה' וכמיש' מהרי"י'
 חיי' קיי' כ"י' חזי' דלומר' על' חוקק' שפסח' חתונה' אמנה'
 אי' נגד' הקנדה' דודאי' לא' שפיה' מוכנה' היי'ם' עיי' ולא'
 זה' מוכנה' צע'למ' מכיש' זבוגה' עיי' מה' שלוחת' חתונה'
 וזה' הכח' זכרי' דהוא' מלך' הקנדה' גי'ט' מולין' עליה'
 מומן

ומינן כמיש הסוקים ומנוחר
מונון וכמו אחריהו ע"ס דלא
לוח [וע' חוקי יצומו קייט
להחיק כולם רשעים עינ']
וחוקק זחה אליהו לא
השתקלל עפ"י קול ולא עפ"י
ע"א כמיש מהרשדים יו"ד
ס' רע"ו מהקדמוני' דבעינן
ז' עדים לפקול גברא ומחש'ו
ש' עריק' קריה דרפי' .
לשטא זבז חקיר ע"י ע"א
[במקור'א הנאחי דגם
השאלתוה פ' וישב ס' כ"ז
ונביעל זחה והדר פשטי'
דבעה מהרי"ק] והאריכוה
זוח למוחר ע"ש ויכ' קיימיל
צוח"י וצוהירש הלוי י"ע
ס' י"ג דרפי' ומדבנן לא
ומיפל וענכ"י ח"ע ס' ק'
ל"ד לוח לי"א וכ"כ החב"ט
ס' ז' ויפה עננ' ללענמרה
בחי' וחק דענבה על יחוד
זוח לא נחשדה על החומר
(ז) שכבר נענלה . רז"ה
צוקה לנעול ונדח"י לא
נעלה כמיש הר"ש' ועור
צביעה ס' כ"ז (ח) עננה
צחולים לשטח הרש"ס .
דח"י צביע צביע צביע ס' ק'
ס"ה דח"י עננה צחולים
רק חזר צח"ס דאשונה ע"ש .
(ט) אם לא ראו כעכאל
צפופמה . ח"מה הא קיימיל
צפופמים עד ש'רלו כ"ד
ומלפ"ס ולא צני' אפי' לר"י
כמכאל צפופמה . והחוק'

כבר דע"י קברא מולין
לדך ומלפ"ס טי"ן קושי'ס]
דבני צביהן של ישראל רמ"ו
ע"א דענור דח"י רשע אין

לומר (ו) שכבר נענלה וה"י
השעלה צב"י אנו של החתן י"ו וכמה נשים יקרוה היו
שמה והעידו עליה על צח"יה . ואחס אל חספתק צוח
אחרי שבה החתן טועד להם הלשון הרע שהפקידו צוורים
עליה . ר"ל נחט עיניהם ודעחס וכל כוחם לעמוד
על ציבור הדבר אם הקול אומר או שקר לכן י"ס לרמוח
זה בקל'א לשוטנ"ים ומפ'ה שחי' צימיהם וכאמר דוד"י
לא נעשה רמאות וערומה מכה הכלה י"א ואם כן ודח"י
בחולה נכחה . ואפ"ל ל"ד לך למה לא כאמר מק"י כיון
דח"י קול אם כן י"ס ל"ט לומר חוקק אין אדם שזחה
צבוק אלא אם כן צדק ורזה ובחפ"ס . וא"כ מל"ט
(ח) עננה צחולי' לשטח חרש"ס . ואין כאן לא ערוה
ולא רח"ה אלא קול ענוה הט"ש'ה ומי יב"אחנה מנעלה
או להפקידה ומחננה או מחספתה שלם כל שכן צוומ"ט
שנע"י שר"ס מעמי הארץ אין להם צבור ומלך עלמ"ס
אלא צוח שמחכב"ן בקלון חציריהם ולכן כ"ד כמו רבו
ומל"י דרש ואם לא הי"ט צוומ"ט דחשט"ן אליה וכיול"א
בהן ולבוא"ן לומר אי"ב"ס אפקו לקל'א לא נחט"ט צח
צביעה צביע יושנה חחה בעלה . לכך אין משגיחין
צב"ה קול אלא צע"דים כשרים שר"א דברים מוטרי"ס
כדך ומלפ"ס . ואפ"לו צב"ה כחצו החוקק"ט צבי"ט דצווח
(ט) אם לא ראו כמכאל צפופמה אין לה"א"ה אלא
מהכל ואמ"י צפופ"ט דקידוש"ן א"ר מלק"ן על היחוד ואין
חוקק"ן על היחוד . ואי"ח צמ"דכ"י צב"ק קידוש"ן צס
על יחוד פתי"ה לכהן אפ"לו כחימה להפקול לה ד"י צבי"ד
דח"א פשיט"א דח"י אשה נאקרה על בעלה אלא צק"י
ובקח"ה אלוה דמוס"ס יחוד אין חושט"ן לשטח נענלה
ויוחרה לכהן ח"ק על גז דח"י קל'א דמק"י כח"אין .
ומק"י צמ"דכ"י על דב"י מאורלי"ט מהא דתק"ט צפ"ט דכחצו"ט
האש' ש'מחט"ט צב"י גו"ס ע"י מונון ויוחרה א"כ . אסמ"א
אקרה

מק"י קייט לשון זה דגם
ולנע"ד ל"ש"ב צדק אומר
אין מה האשה אומר'ה אם
מכחש' הער"ס הא ודח"י לא
שוח מ"ד"י ורק דלומר'ה
לחנה כדב"י הער"ס שר"א
כדך ומלפ"ס אכל מי"ט לא
הערה ז"י ואי"ה נאקרה א"כ
ודח"י י"ס עוק"ס למה להאמ"נה
שה"י יחכן לפעמים שיה"י
כן וא"ך נאקרה אם היא
טועמה צבור של'א נאקרה
והער"ס לא ידעו זחה אונ"ס
לענין להורגה דשס ע"כ
לומר של'א טעמה כן לה"ד"ק
נפשה ודח"י ש'הערה צ"ט ג"כ
נשי"ה נכרנה וכמיש הר"מ
צח"ס' יצומו קט"ו וכ"י
מהר"ע ח"ב צביע ס' ק'
ל"י דח"י דח"י לא יענען
מעש"ט"ן ל"ה ודח"י דל"א
היה כן דח"י היה כן היה
טוען רק צע"דים דל"א יח"י
לחם עונש רק ש'טע"ל
ערוחן ח"ש"ט"ן דלמ"א ר"ל"ס
צוח ואכן צעל"מ"ט מחל"ן
דצבור' ועמ"ט"ל ס' ז'
זוח] ואין זה ככהר"ט עפ"י
עלמה שח"י חוקק ל"רה ז'
שהערה צ"ה יע"י שחוקקה
הרוב"ן זוח"ה לא ע"י הודח"י
ובל"פ"ן זה ש'הורגה ג"ס
נאקרה על בעלה [ומי"ט"ט
צוח מה ש'הקט"ו על"י
מסקהר"ן מי"א ח"י לנאקרה
על בעלה צח"ט עי"ן גרולה
זוח חמ"ל חקירה צמ"ל צב"ד מ"ה מלוה היו דח"ס
העידו עשמה ועמ"ה י"ס ספק בהמעשה אי חוד אי
ש"ג י"ל דח"ס חזר אי"ט נחש"ט עפ"י עלמו וענכ"י
ח"י"ן ס' ל"י ח"ט ל"ב ובש"ס צ"ק מי"ג ז' ובס' משפט
שלוס על ח"י"ן ס' ר"ה ואפי' אם חומר ש'הורגה ע"כ
אפי' חטע"ן ש"א הערה צ"ה ח"י"ט טעמ"א כיון דהחור
צ"ה דע דעל חוקק ל"רה זחה אשה נכר"ג והוא קבל
ההחל"ה וח"מ אעפ"כ ולא ה"ב"ז של'א יערה זה ע"ד

חזקה לרעה זלזל ע"כ לא משגיחין בזה עוד מה שהיה נקב' ע"כ גם חזק נעשין עטורו חף ללא טען חזק
 יועטנה עתה מללה עטנתה מקדם צנה שקבלה התחרה על מוקטנה הנקשרים רחוק צלמנו לא יסל לנשון דיעמל
 משגיח בזהם הנחשקה דמירי הנסיב ללא הים עס ציה קטאה קרימה עס דמלחין ידע זה ודל' חזק
 התחרה ודל' ריבולה ליעטן
 ק חה לעכיד מוחקוק
 בנשק הרחול פלא מה איצ
 משיחלו אוחס דנוקם צני'
 כדך כל העולין הרי אלו
 כהנין ברח"י ז' ולין אומרין
 שחל לא הערה מפני שחקה
 לרה ז' שסערה זה ע"כ.
 ודעו לא כחז רוחא יוחר
 צנים שהוא אומר לא הערה
 זה לא משגיחין ביה מפני
 חזקה לרעה זלזל וע"כ
 דבאמס חלו טען כן
 ומחזיקין ליה חלל דחס לא
 טען חן הברז מעלמא אומרין
 כן חצי. ולולא דמסתפילא
 מרובתי הייתי אומר על הא
 דיעו ורעו פיק אל הייט
 בנסהדין לא היה כהנ
 ארס עוולס דודאי גם
 קבירי דלחזקין ביר כבד'
 וגם בריק חן עסס קברו
 דמה עסיה הארס יסל
 ליעטן בעלמא גם חן עווערין
 זלזל עטורו אי עשוק קביל
 דחליב רוי ככהרב עפ"י
 עלמו או משוס פחח פיד
 לחלס הוא והוא בעלמו
 איט עווען כי איצט שלא
 יאמס לו ועיב סיה שחל"י
 רחיסם כמכחל בצופפרח
 רחיסם טרפה הרג או שלס
 הרג הייט על מוקטונה גלגלין
 אשר צנלמו סיה יסל ליעטן
 כי רחס בנזוקס קיף ע"ש

חוקה חלמא חקריק על הימד (י) ומחזק דשחי חסם
 שכיחיה ינוס רביס חזל הכל לא כחי"מד' רק ענה
 חסה. ומשעמ חפי' כחי"דה יוס או יונוס חפי' ומחנה
 מדקאמז דחסם שחי שכיחיה ינוס רביס לכך חוקה
 חזק ב"נוס ומעטין לא חקסה. ומכאן כני מוכח דחן
 חילוק בין ככנד לשאיט ככנד בין עם חלדן לחיס שחרי
 חן לך פריץ גדול ויוחר מנוי חופי' הכי לא חייסיק
 חלל ליעיס רביס חלל כמו שכתבה ועלה על דמק'.
 והיה דקוף חקוישין חלכהילה קאי על לא חיי"מד' כ'
 חזל צדיענד לא חייסיק. ופריץ לא נקרא פריץ חלל
 צשפרץ ככר בנזוקס חסר חזל קחמח רק נקרא ועלייס
 חלמר כפלה היינון רקחן חפי' ריקוריס עזק מלאיס
 מרזח כרימון. וחין לחושדס כלל צדיענד (ח) שפרט
 שערס חוקור ועשו מעסה לעטור חוקור כרס חוקור כיה
 חס לא עמדה צדל' חלל מוקטיחל להו חחוקה כסחיה
 חף על גז דוק הוא וחס חקריטי חחיה דבני חיס חיר
 לחס יוחר מהוא דפ' החליל והכי חחיה חחס חיר
 וחל הלכופי חרדחי מעלייס זה ילר הרע שלפון בלבו
 של חרס ב' עד חמר חזיי ובחיה יוחר מוכלס כי
 ההוא מעסה דחזיי שמוע להוא גבר' דקאמר ליה להוא
 חחיה ייקוס ויזיל בצורחי חמר חזיל חפרטינה מחוקרה
 חזל כחי"רה חלה פרסי צלמנו. כי הו קח מערפי מהדי
 שומעיה דקאמרי אורחא רחיק' ואלוחון בסימן. חמר
 חזיי אי חמן דסי' לי לא רוי מלי לזאוקמיה חכפשי'.
 חזל וחלל כפס' צדיענד דשח וקא מלעטי חחס היה' קח
 חחל ליי כל הגדול מחזירו ילרו גדול מחזירו (צ) חלמא דהו'
 בנדל חף על גז בללו חיה סיה שחרי עבר על הימד ולא
 הים קסה עליו לקיף חס ילרו כח חזיי וכן חילל למימר
 מחאי עוממל דכל הגדול מחזירו כו הוא הגור שנדל
 רכז עומיס ורבי מחיר ורי עקבול דפרק שני דקוישין
 וחזו הוא קול או איט קול רוצ חלמל בסיף מוכסה
 גטין. ובפי' דיבוחה גני האעטן ועי'ס. וחמלל חכשר
 כחבתי וכדי לקבל הרחיק העקוס. וחפי' בנזוקס קראו
 פריחאה חן חיששין וחל"יה מחל דחחא צפי חילו

נערוה דחפי' שבויה אוכלה כחמועה דבני דוקא. חמר רבי דוקא וכי עם עשה לה ערבי זה וכי מפס
 שומעין לה בין דדיה פסקה מן כהסוה. ופירשו חוס' דנקט ערבי מפני שיה כפויסן צומה כרחא בקידושין
 עשרה קין זינה ירדו לנולס חשעה נטלו ערבי'ס ע"ל. חלמא חף על גז דהו' פרי'טי' שומעין בין דדיה חפי'
 הכי אוכלה כחמועה ולל חיישי' בעא נעעלה לערבי זה שבויון צומה ופסקלה מן חמועה. חלל חמרין
 חפי' שומעין בין דדיה חן ויבנין בהן כפקר לחוסן בעעילה חלל לכחק עמון דפי' רפי' עס. והכי כני חחא

הנ' רעיל בהקדמת האזימי יש
השכל הוא צליל אשר יש בו
הענינו רב ועיכ' ילדו גדול
בו לוחה ואלי עטלו לילך

נהדי' נפרק המוגרש אשר רנח ילא לה עם מוא' צעיר
אין המשען לה מוא' טעמא פריטחא הוא רחמו לה ופרשי'
יאלה לה לאשה פתיה צעיר כס' מונה לגוי ולענד שפוק'ין
יאלה מן הכוונה אין המשען לה לאוקריה לה לכונה.
פריטחא בעלמא הוא רחמו שטיחקה צדוק או מעיד לה
בין דריה עכיל. הרי לך נהדיא דאין השען לקול אפי'
במקום רחמו פריטחא מטופי' זימה כגון גוי וענד.
ד'אמרי' צעירי פתחיה ה' דברים ליה כענן אה צעיר
ואי מתן אהנו הזימה ופרשי' כאלו ליות אהימה עליה
כלום ומכנס כן הוא ונפקא זימה כדרך ל' לזחר מתן
עכיל. וואפי' אבי אין נאקרת מלך הקול ומוחרת אפי'
לכסן אף על גב דהוי קולא דמקמי' כישאין. ולא דמי
לצטיה דמקריה צידס. ואס' בגוי וענד אין השען לקול
כל שכן וקוי ילא לה קול מונה צעיר משראל דאין
השען לה דשראל קדושים הן כדפירשתי ואין לאשען
על ככה וכיה שאלי הכא דילדה ולד גדול כגן קיימא
ולאמר דקופה מוכנה על החילחה ומקיע לקול יש לומר
דרצ'ר מוא' יהיה הוא וכמאל' בכל יום שמולידין ולדוה
ואפי' לארבע חדשים וגם כפלים. ועני' דבגדון דין
אזומיה האשם וגם לחמים ואפי' המילדה אמהה שפכל
היה ולא נגמרה כל לירחו אבל האמה לא צא עדין
לגבי' ערות. ואפי' אס' נגנה ערות ונאלא צעדות כגמור
לרחו צערו וצלוטריו מכל מקום צאלו קימים לא
מוכח דגן קיימא הוא שהרי כל הולדות הטלרים אפילו
בצוק חשיני וגממה כל לירחס צעירות וצלוטריס אס'
מחזיקים אותם כפלים עד לי יום (ב') כרצן שמשנן צן
גבולאל דלומר כל ששהה לי יום צאלס' כו'. כיש וכל שבן
זו שגמלחו לה עידי כישוריה דהיי' פרישי השמנה מרס
צמולת אס' כן ודאי כפל היה. וכדי לשדר אצוק אומיה
מילחא דעופי'נא וואחס עשה אזנך כארפכאק לשמע

הנ' רעיל בהקדמת האזימי יש
השכל הוא צליל אשר יש בו
הענינו רב ועיכ' ילדו גדול
בו לוחה ואלי עטלו לילך
הרע אז אין חריפות השכל
ובי צבליע דהש' ליד.
(ב') כרצני. אט לא קיימיל
כרצני צהרי צלחה כהן
מחירין גלי חללה דקמתינן
עיי' דחנז ולדוה אינן כפלי'
ומה שהקשה התב'ש' קיי'
ערי מדוע צבאמה אקדינן
אף ריענד צבאמה דאין
למדרין דברי קפריס' מודרי'
קפריס' כדאיי' צמקי ידים
ועיי' צמוקיי ציק סיד מיה
דאין מולחין מויון ברוב
שלן ולד קיימא ומשמע
שהשען לפקע בעור ועיי'
בתיציע סס וסאמה דהצי'א
האחרים מלשון הרימ
דקומע דהיי' סקמ מיהיה
והא דאשם כסן אינה חללה
מקום דמיה' די צילה הי'
לאזר העולם יהיה כפל או
צן קיימא ורצנן גזרו ציה
וגבי אשם כהן ליג דרוש
מקפריס' ומיוצג גם ציה
קפי' החזי'ש ויפה הצי'א
הדיגע קטרי מרי' דמקשה
צבל מוס מי מוא' אכיל ליה
דמשמע דהיי' מיה' והרגיש
ציה גם הצי'א צהי' סס
והיי' דהא דלכל צמח
היי רק מדרצנן ועי' צטינה

צוק יי'א וצבחותה וכן צן שושה שקפריה תורה אפי'
בכלו דחשוי מיי'ע עטור אלו שלא כלו גזרה האמה על
הגלס וכמו שפי' המיל צבי' עיה אכמיי'. הגה. ומלחמי
צמדי' צמדי' פ'ד רצני' אומר כל שאיני ח' לי יום
לא כלו דחשוי אבל כפל הוא למה קמכה דעמו של
רצני' לרצ'ר תורה שלא ליהם המוקם למחס הצמדיס
כדי לפתוח אלא אחר למיד אהיד פקד כל צמד. איב'
מפאר ככפי' ואין הראיי' עפידון צמדי' רק עפדין צבחה
של ערצ'ר וקס' לא יי' דיעו סבלו דהיי'ס או דאס'
הס

ליון קי' כד העתיק כתי' הוצי' עמלו דקוצר דהיי' רק
מדרצנן ואפי' קשיי'ו ועוד יש לי להשיב עפיי' בחקר
המיל פי' מהי תרומה צמדותה טעמאמה צנומאה דרצנן
אי משכנה ומחללש קיהי' מוחר לטומוחס צנומאה מיה'ם
וכבר הארכתי מחד והצאתי מקובי' דריה סהיב האוקף
רעיל דלא נמנעו ומלדליק אה השמן שפנקל צעטי' כנר
שטעמא צנומא מוס ויציחלמי' איהל להדיא דהא שפנקל
השמן צטטל יום מיי' ציהם הפרק מדרגיהם ואוקף
רעיל דלף שלא נעמא השמן רק צנומאה דרצנן שחר

לענוואחסה טומואה מיה'ם הנה איב' צא רע' צבטרו וצעלמו
לפשוטו ספיקו של המיל. ובפאפי' סס חמה הא טומואה
דרצנן לא צני הערצ' שושה
דרצנן ובמחיר דרש כמה
מקושה דגם צנומאה דרצנן
צני' הערצ' שמש ומחללש
צמדי' צמדי' ליע' א' ועיון
צמדי'ס פי'ד מרצ' וצבחי'ו
היי'ם צעמנה רצנן על ריי'
ומעלא דעבור חצנה הקרס
שמוקבל צמומא רק מדרצנן
מחצ' מוחלל וציעוד אפי'כ
לא ילא גם ציה אס' כאמר
רעיי' דלא מלי אכיל מדרצנן
מקשה מי מוא' אכיל ליה
על דבר שיהא מיה'ם וצמחי'
עלם לציר קדריה ציה
קענערס לדון ציה על
המחיס יודי קי' שריח
ואכיוו :

ובשמים חזר דיי' הרימ
חזר לכשיהי' לי
ולד והפילה דמחוק קס'
ולביע הי' ספק מירוח עיש
וצטור אנהיע קי' קרו
ומדוע לא מחשב' לרד'י מעטס
דחז ולדוה צי' קיימא ועיכ'
דחלי צצרות קעני' ורלי'ו
מגן מדע' כן פירושו דודאי
מה שאקרה הסורה צמחה
עד שמונה ולפרוח הגן לא
היציג עד לי מחס' שלא
יאל עדין מוא'רם כפל ואף
דסס קיימיל דאפי' צידעק
דכלו לי דחשוי כע'ש החוקי'

הס

חיה יחזק בלמה נמנה ונמרה דלון להם נחסי רל"י
 נבר זה ולליג ערוב ליק מן חרש דרלס. וכן עלמתי
 נחנרסו המיוחס ליונהג ציע ניקרר כ"ב פכ"ו ויהא
 נצנחא יומין נחר אינטיה
 נענול דישחודש דלא נפיל
 כ"י [ועי חרשם קיע היר
 נחנרנו פ"ה חלא דנס בני
 ניט ונחשו חייס שאל ק"י
 ניט דחיש מנחנרנל חקשנין
 חק ליה נבר השיס עוצא
 דכריס י"ח סיכ דעיתו נק q ללא כשס דילן קסודרין
 סיט נעיש הפמל"י סט] ודלי כוונתו כפ"י העיל וע'
 נירחלמי שקלים סיג קה"ב וגם נעיעור יט שחיתו
 נעוזר דהוי סקמ מתיס כתיב קט"ו סק"ב וחסר
 ח' יומס ח"ק דלפעמיס ח נכל ח' סמכה השורה ח'
 על הרוב ואפשר דזה דעה רפ"ח חלא דיש לענען דלמח
 לא קיי"ל כרש"ב ע"ז הש"ב חס"כ דרפ"י חס"כ כן
 מיז יט רוב נבר רוב וכולקען. ואפשר דקוב"ד קיי"ל
 כרנב דרש"ב רוב וחסר מנש"ב דע"כ חס"כ פלוגח
 צוה ואפי' קיי"ל כד' רנבן מיז הא חס"כ ח"ל עוס
 דחי מינעט הענ"י וסכ"ה וכתיב הטק"י נדה מ"ד ז'
 ע"כ גם ח"ן יט לחלוט נעישוי המיל (יד) וחלא
 חס"כ כ"י ולד מעליא יתוך. קס"ד ח' עוצא כינח
 כיון דספילה חלמה דלא מחדוה ולרוח סה"ב קיי"ח
 וח"ק דחיש מנח"ר נדברי ריחמ סהפילה אוהו מיז הא
 עטרש נשים דה"י כיע ענדה ננהר וספילה נציהה קרנן
 ונאכל הלך חס"ר רוב נשים ודלד מעליא ילדן ומדוע
 לא נחער חצ נשים ולד מעליא ילדן ורובן ח"ן מפילה
 וז סהפילה חס"ר חצא כדלמך סס חס"כ נשים וכן
 רפ"ב רכחוזה ול"ל כיון דיש קינח למה שפ"ה: מרענדה
 ננהר או חיה קינח חס"ר או ליט לומר וז' שפ"ה
 חס"ר חצא חל ח"כ דלמח הפילה בלי קינח ידוע
 חס"ר"י בלמה ז' שפ"ה חס"ר חצא לה רובא עפיז ח"ש
 כס"ד קס"י חס"ל ק"י קד על גריח"ל ירד ק"י ס"ה
 דח"ס הפילה ולא ידעה מה דיש להעמוד האשה נחקה
 שלא נפטר רחמה וגם הפלל נחקה שלא נהקמו חצ"ו
 והנא חס"ר ח"ב נפריון שס"ר חצ"ר"ה י"ל רוב נשים
 ולד מעליא ילדן וכן חמה הסב"י וגם ח"כ הקס"י
 ומש"ס קס"י עיוות קיע ז' עונבל ומחלה על חצ"רע"ס ולמה
 זה נחש ולד מחס"ר דח"כ כמה חוקה לומר שלא
 נהקמו חצ"ו ולפי"ש נכון דמחרי"ק ומח"ל לא חס"ר
 רק נעפלה דחס"ר לה רובא. ו"ש שיקמו הא ליא
 נצ"י מנען נחר רובא כ"ש נבר חוקה והס"ד ח"ש"י כמה
 חוקים י"ל דמחרי"ק חוקב זלח לין ח"קור ענור דיש

וגם יט ז' ספק חס נחשבו ספק מנען דכ"ז לקבל
 או דנחשב ע"ד דח"קורל ולהעמר המשל צוה ספק מנען
 ריבית הח"ל מה דיש דלון לרשוח הא דלרז ש"ס ז'
 ספק ח' ה' ח"קור עתיס או ה' ח"ד"ר דקיי"ל להקל
 נעפל ז' ספק כתיב חס"ך ככל"י ס"ס וספסתיס חצ"ו
 מפסח"ס דיש חצר שמה כ"י [וע' פמ"ג פתיחה ליה
 נרסח סחמ"ר ד"ס והנ"ס יט לחק"ר ס"ס לחמ"ר נכרס
 ח' מנ"ך ע"מ כמו כאל דמח"ל נכרס חס"ר מתיס
 וס"ך עתיס להמ"ר וח"ל דרנבן שח"ל לא ב"ך כ"י
 וחתינה שלא זכר דה מנח"ר כס"ך ונכ"ד וכן הא
 להקל ב"כ דלמתיס ח' ס"ס ולרנבן ח"כ ס' ח']
 דש"כ החס לרדור"ח יט ס"ס ולרנבן ק' ח' חס"כ
 נכ"ד ואש"ר יחרמה לנ"ה הא ח"ס נח"ס לפכ"י ח"ס ע"ש
 ז' ק' ח' יד"ל ספק ע"כ חס"ר חס"ר חס"ר חס"ר חס"ר
 לספק חס ח"נו ספק כלל דנס צה ח"כ לנ"צ"י ונר"ח
 ח"ה ח' כס"ס שח"ט עק"ל דח"ר לנו הר"ב"ש ק"י
 ש"ח"ר דמסור"ס ס"ס ח"ט חס"ר ח"ק דבסורה רוב ח"ה
 חס"ר ועי ש"ש ש"ל ויש להעיר מנח"מ"ס ספק וספק
 ח"ס ח"רע זה הספק נר"ה או נר"ה יח"י ב"כ ספק
 רש"ו ונחש"ר חל"י נחק"ר"ל ומלח"י פה קדוש מרד"ד
 הרע"ט מפל"ט נה"ל ח"ל ח"ס לנ"פח"ח נר"ן ספ"ק
 דח"ד"ך גר"ר נר"י ז"ל לח"ד"ך ב"ק"ל ונפסח נבנר"י ר"ח
 לח"מ"ל נה"ר"י וי"ל ח"ד ספ"ק"ל ונכ"ה"ג נח"ו"י"ח
 ח"ל"ן לחמ"ר ח"כ מנח"ר דיש רכ"ס שח"ט חס"ר
 זלח חק"ר"ה נעלמה שח"ו חוק"ר"ן וח"ל"ן לחמ"ר וח"ו
 דק"ל סס להקל חס"ר דמק"ל"ן דין ח"ל (נו) דלרנב"ה
 רוב נשים נחלוט כ"שח"ל. נ"גה"ס ערד"כ פ"י חלמה
 כ"ר"ס ח"כ חס"ר דנ"י מנען רכחוזה ח"ל"ן נ"ר וע'
 ש"ס ש"ל פכ"ד ונח"ר"ח ח"ב ח"ש ק' כ"י רע"ז עלה
 ונח"א ק"י קיי"ט ח"ב ח"מ"ל דמס"ק לא מפסדה כח"ה
 ואפשר כיון דח"י נעננה מח"ל ח' כ"ח"י ח"ס פנע"ך
 ולא דמי לקוס"ה דפ"ב"י ב"ש ונ"ה כיון שזינחה ח"ן לה
 כח"ה מנע"ק"ר ע"ש ולא דענ"א חמ"ל ונר"ח דח"ב
 הכחוזה ח"ה נחנ"ל כס"ח ח"ב"ס כנח"ל ישר"ל הכס"ח
 וח"ס זינחה לא נכנס נח"ו כחוזה כלל ודעי לח"ל

הרין קיפ שטועות הייבין דלס היה הרין דהיכי
 דהשכין חסם יד העולה פטור הלה אף בדמים של
 הבלחם היחידים על דמי המשכון עד שיחזיר לו אם טלד
 ספק אם המשכון נכחד הי
 כח"י אם נחמיבתי דהיי כישאות ואם כן ודאי נפל היה
 זה כמנאי אם לא חמור נשים בתומו יכשאות עדיף מעצם שכתבו החקים והעמדכי ואפי' מעצמי ודאי רחוב
 לא אחמידי וכשהחזיר היה

נחייב לך וספק אי חיי אם נחמיבתי וצנץ הפלחה
 כהותם פירא דרכו דחוב הכחצנה אימי אלא לכשתשכתי
 עיש ולעמד לא כן אפי כיון שהחוב צרור לכשתשכתי
 ואין לו פטור רק אם יולד הזה קניה השעורה עכ
 אם טלד ספק אי כח"י אם פרעתיך כמו בעולה על
 זמן שטלד ספק פורס כלתה הזמן דמיני חייב מעשים חיי
 אם פרעתיך ועי' בתוים ק"י עיה ומהמע שס סקיה
 צה. ויבד דבין אהמיני רובא דחוב הכחצנה אם נהמיב
 בהכחצנה וימי חיל לרון צה עדין רובא דהעיקר צה
 חוקה כשירות וככל אלא דלרביץ אלו לרוב נשים בחולות
 כי לרעה הרוב דרוב נשים ולד מעליא ילדו (נח) דהיי
 רובא דרוב נשים בחולות כשאלת עדיף. קשה הא שס
 נכחיות מרעיק לחאי רובא דחוב הכחצנה בחולה ים לה
 קול והאי האיל ואין זה קול אחרע לה רובא וההיר
 צה כיוון רוב הכשאות בחולה אין עליה קול זוטא ור
 האיל וילא עלה קול זוטא אחרע לה רובא ואין לוור
 דשאי העם דעבור עיש שלא היה קול נודע לרוב
 אלמנה כשאלה מה אשאיכ מה דנמה שיהי קול של זוטא
 לא טרע לרוב עס קול זה בעולה כשאלת דלמנא אף
 אלו שילא עליהם קול של זוטא רוב בחולות הן ואף
 דעכפ לא טרע צרור ההיפוך כמו שמועין מ"מ ספיקא
 הוי ושידין לה צה רובא דלמנא שלא ילא עליהם קול
 זה דמס בחולות הא ליחא שרי כי הנשים נשים נראש
 וספק אי תמוח מקוף אם לאו דהו לא שדיק בהמה ז
 ציר דרוב בהמות כפרות כיון שטלד צה ריעותה וספק
 מה דיתחא נשאר בהמות עכ לא שדיק לה אהחרייטו
 משאר בהמות ועיש צנץ כיס והידי צנץ. איצרא דהחזיר
 ק"י כי השינו דשידין הספק צה רוב בהמות דלמנא אם
 לא רידוע לן דעיי מים נראש רובן טריפה ודקי רבן
 אהרי' הראש אפרים בכללי חוקה וצדיק נהיק כללי
 הי שחיה כלל ז' אוח חי ותי והביאו מקיפ על אלו
 מועין דהישיב נעמיטם לקיים לחזיל ולישמי אישמי
 ולא שדיק ליה ציר דלמנא ומחוי הילין פיו שכי דחכמים
 ומקפאק להו נחמיז אי רוב מעשיהם מקולקלים או
 מתוקים ומשיה הקטור אחרים אימי חייב ליקא ואקרי
 עיש ומדוע כיון שמקפאק להו נקרינו צה רובא
 דלמנא מעשיהם מתוקים אי דהיי אפשר ומסו דלמנא

והא דמלמי אימיר שגורמא נקטת וכשרה אף דלאה
 מהרוב משום דמסקיה חיע ליש ומלי ריל רידוע דהיי
 השרע כרעא רובן אין להם פסקיה חסור ומזיר וליל
 דהא פשיעא ליה לרהע
 (נח) דהיי רובי רחוב ודחין ואששין לקול זוטא
 ואפי' מעצמי ודאי רחוב
 שילא עליהם קול זוטא שקר
 מציחה

הוא והיי כדאמרי אימיר שגורמא נקטתה ומצנץ דרע
 צחותי הזמן מוליאי דינה וליכא לפגום הרוב דכשת
 בחולה רק ע"י רוב נשים חלד מעליא לרון עייז קן ריעה
 לאוקומי רוב נר רוב והיי רובא עדיף דמיני נפלים
 שכיח ומלי יבדלקמן. ובעניי קשה לי לו יתי כדנריכס
 כיון דטולד ריעותה לא אולניק צהר דלמנא מ"מ הרי
 הספק לפכתי אי נהמות אלו שש צהם מים נראש רובן
 כשרין או רובן עריפס ואם ישה נלמנא מנהל על
 מנהל היי ספק שקול ודמס צי נשענה האמה אף
 שטולדה ריעותה ומימי כשענה חוקי ומארימל צדיק קין
 איכי הרי רוב לפכתי שרי ים שכי לרדים להחיר וד
 אחר לאיכיר ואמרת תורה אחרי רבים ליעות ומנה
 אחריא זה מרבי החקים' נחילין כ"מ ונפיק דעיובין
 צמס הריע' דיעולם קיל דחיא ללמנא רק מהיני כשר
 נהמה על מנהל מעשים דיש שכי לרדים דומא מעיני
 או רוב להיחר עיש' [ובימי עלמי הקשיתי ערו להגלון
 בעל דמ' מעים חילין דמי עיז דמיק' לה כשהי חלי
 קנה פגום כיו עיש והסינדי דכנר הרבים צה נהמי
 ציה אפרים ועיניו נשירה צבין ליון החי סי' קימ מזה]
 ואין להשיב דליש למנא ציר רק נפקס בעלמס הדבר
 כיון אי צהמה זמח מהרוב אי לאו דהיי נחליע דמהרוב
 הוא ודאי דכשרה ומשאיכ ציר דהספק על המין בכללו
 איך הוא ואחר שמלטי רוב עיני להחיר עיני לרך
 אהה לרון אם ז מהרוב נכחצי ליה ציר דיתחא דאיכי
 יולד זמות דלמס הצידי רבן על חוב המין אם רובן
 כשרות אם עריפות ודעה רוב הצידי רובן כשרות האם
 לא תחיל צה צהר חוב המידי שמתקיידין דרוב המין
 כשרין עכ לעג"ד היה נראה כדברי המורד צני מים
 נראש אי נקטוד על הסינדים נפקס השקול מחיים
 דשענה היחרי. ואיה אופס שכי האוקי' נחילין הכיל
 נמי קשה לחזיל היה סי' אי רובן מתוקים או רובן
 מקולקלים ואם מנהל על מנהל נודאי הם מתוקים על
 החוקה דלא נשענה ואקורה מנהל צבילה ונשאר למעט
 אחרים איכי גם ענה ים שכי לרדים לאקרי רובן
 מקולקלין ומעייז וד' אי להחיר חוב מעשיהם ומתוקים
 אי מנהל לא אחריא דלמנא דחיל לא נכחפאק רק
 צהר מעשיהם אי מתוקים אי מקולקלים ונעמיני לא
 נכחפאק

קתקפוק כלל. גם מקום בראש לומר דהכיג ליש לומר
 אוקימה לחוקה נמשקק על העין לא על עולם הדבר
 כהא דעפסס מקאי וסא דמיס בראש ואפסר דהא דמי
 למיס הקאי פליגי נסס

ריחז דבקי פלוגתא ליש
 לאוקמי על החוקה כיון
 דהוראה מקיפוק לא ישחיה
 עיי החוקה ועי נחויק קסי
 כיה וצפיש טיג פטיי ונביה
 כללים הרל כלל ריו אום
 צ וטיין נכסאונת דערי רשא
 ענה לאנח בידק קיפא מנה
 לי צדק ונרין פ' התקבל
 נסס הרענין דהוקה פכום
 על הקדושה לא עמרי ועי
 סבייק יד קיו וליעי נביה.
 וביחשומי נסא דרשוי שחרמי
 דלא עיקרי שטיס נא' מדברי
 שטום לבד דלמריי חיימר
 גמריסם אחי' הגיאו הרמי
 נחי' פגינס קריג ובי העטס
 דהליקן באימר גמריי' אף
 דליכא להעניל חוקה הימר
 טיע שוקימ להסורס כהרוב
 על ניה אפינס שטיס טיע
 הר דלף דאשכיט עהרוב
 על ניה נמה דעבד שטום
 אי מי' עדיק ליש נביר
 רוב ניה אפינס שטיס

ענינה נרש החילק דמיסי' למיעוט כפלים (י) דנפלים
 הי מיעוט האימי ועיש. ואם כן רונה דחולד מעליא
 איס חסוב כמו רוב דנחולתה כיסאח. ושד נדריי רוב
 נסיס נחולתה כישלוח איכא חוקות הגוף חוקה נחילה.
 והיחז חוקה היח חוקה מנוד' דעל כחי' נחילה נחילה.
 ואין ק גדר רוב נסיס וולד מעליא ילרו הי מיעוט
 דשכיחי ונס רונה רוב נסיס נחולתה כישלוח. וגם חוקה
 חוקה הגוף שהיא חוקה מנודתה. ועל כן עיב לריבין
 חט לומר דכפל היס. ושד כרי להילי' מלגך ומדמך
 דעום זרס ומחשבת רשע ולהשוד נכסדיס וננה נבי
 טודיס חוקך לך ראייה אף על פי שנחמילה לא עלה
 דנעתי להביא כי הוא מילתא דלא סביח לטעון. מכל
 מקום נבדון רידן רחוי לטעון כדי להעמיד על חוקתי
 ולומר דהאי טימוק נפל היס דהא לירידק דנעית למיער
 דכן קיימא ליל דקסוך להשויח' זיח' ומחשבה וכי
 קיד דנשופרטיס עקיקן שלא היח' יכולה לטעון נבדן
 ונחשדך כדי שלא חולגי' ותכלול עמיה שלא ליכסא לא
 גילה העשודק לה דהא גי נסיס משמעות נמוך כדי שלא
 מחשבתן כי' (ח) לפריה לריבין לשמש נמוך כדי שלא
 מחשבתו. ורבי יוק' קבידא ליה דרפי' הפוך לגד מועיל.
 וקבידא ליה דהילכתי כותיה כמו שפירשט נגייה. ונדלי'
 י' לט לומר אחרי נכלה עשו היחה משמשת נמוך
 ונדיפי' ואל חשיבני משאר נסיס החוטס ומחשבתו ולא
 משמשת נמוך ונחשודך. שאכי החס דליון למונס קלנה
 אבל כלל כהא היה כי אם כמו גי' חרשיס קודס כישויח'
 ובזמן הקד' כזה חפי' אי אחרמי דילי' חקפה היח'
 יכולה לשמש נמוך ולהפך או ומחשכל ומשמשת נמוך. והה החילוק זמון חירוק חמן קלר איסא נדריה נד' חמן
 ובאילו נערוה גיורס דעמיה לאביירי מנערה כפסה כי' פירשי' מנערה ומתנה לה שוך. דווחק לומר דלפעמים
 אפי' שפיהם אינס מועילים ונמרון רידן חירע שלא הועילו דהא לרבי יוקי' חפי' הד מועיל. ועוד דההיא דשכיח
 לא יודעו חפי' לרבי יודא לא שכיחי ולא שכיחי ומילתא דלא שכיחי לא חיישין ולא עעביקן אפילו חפילו יתמי' וכיס
 נמרון רידן לכן לא כחויט לריבין לא חט לומר דכפל היס. ומחילוק דרבי יוקא ורבי יודא מייח' לם נכחויט נבדק
 אל נערוה וגם ניצוונס נבדק פיד חמן. והכי איסא החס הוא דחשח כרי יוקי' ריל שמוחל דלמר כרבי יוקי'
 דחכא הגיורס השטיס והשפחה שפדו או שגמיירו או שטשחררו לריכות להמסין גי' חרשיס דרבי רבי יודא רבי
 יוקי' מחד ליחוק וליכסא מיד. אמר רבנא מלי' טעמא דרבי יוקי' אשה מזהה משמשת נמוך כדי שלא מחשבתו
 חיל' רבי יוק' שאלמא גיורס כיון דרעתי לאביירי מנערי' כפסה כי' אלא יולאש נסן ועין היכא משכחי לה וכי'ס כל מחשבתו
 ערסי דרבי יוק' והי' חטקה ומשוחה דעמיה. וחכא חטקה ומשוחה לריכות להמסין שפליש דרשי' ד' רבי יודא
 רבי יוקי' מחיר ליחוק ולהיכסא מיד אלא אמר רבנא קסבר רבי יוקי' אשה מזהה מההפכת כרי' שלא מחשבתו. ואידך
 כלומר רבי יודא חירע לא כהפכה יפה יפה. ולאמא אפי' בחניקה ומפוחה דרדחי' נכעלה מנודתה רבי יוקי' מועטס
 דרפי' לגד. ואפי' רבי יודא לא פליג עליה דרבי יוקי' אלא ונכח שווא דחיימר לא כהפכה יפה יפה. אבל נמה
 שחמטו ט דריכא ספק ספקיא אלא נכעלה לגמרי' ואחיל' נכעלה עדיין איכא למימר שווא נמוך שמשח

ומחשבתו
 ויכולה לשמש נמוך ולהפך או ומחשכל ומשמשת נמוך. והה החילוק זמון חירוק חמן קלר איסא נדריה נד' חמן
 ובאילו נערוה גיורס דעמיה לאביירי מנערה כפסה כי' פירשי' מנערה ומתנה לה שוך. דווחק לומר דלפעמים
 אפי' שפיהם אינס מועילים ונמרון רידן חירע שלא הועילו דהא לרבי יוקי' חפי' הד מועיל. ועוד דההיא דשכיח
 לא יודעו חפי' לרבי יודא לא שכיחי ולא שכיחי ומילתא דלא שכיחי לא חיישין ולא עעביקן אפילו חפילו יתמי' וכיס
 נמרון רידן לכן לא כחויט לריבין לא חט לומר דכפל היס. ומחילוק דרבי יוקא ורבי יודא מייח' לם נכחויט נבדק
 אל נערוה וגם ניצוונס נבדק פיד חמן. והכי איסא החס הוא דחשח כרי יוקי' ריל שמוחל דלמר כרבי יוקי'
 דחכא הגיורס השטיס והשפחה שפדו או שגמיירו או שטשחררו לריכות להמסין גי' חרשיס דרבי רבי יודא רבי
 יוקי' מחד ליחוק וליכסא מיד. אמר רבנא מלי' טעמא דרבי יוקי' אשה מזהה משמשת נמוך כדי שלא מחשבתו
 חיל' רבי יוק' שאלמא גיורס כיון דרעתי לאביירי מנערי' כפסה כי' אלא יולאש נסן ועין היכא משכחי לה וכי'ס כל מחשבתו
 ערסי דרבי יוק' והי' חטקה ומשוחה דעמיה. וחכא חטקה ומשוחה לריכות להמסין שפליש דרשי' ד' רבי יודא
 רבי יוקי' מחיר ליחוק ולהיכסא מיד אלא אמר רבנא קסבר רבי יוקי' אשה מזהה מההפכת כרי' שלא מחשבתו. ואידך
 כלומר רבי יודא חירע לא כהפכה יפה יפה. ולאמא אפי' בחניקה ומפוחה דרדחי' נכעלה מנודתה רבי יוקי' מועטס
 דרפי' לגד. ואפי' רבי יודא לא פליג עליה דרבי יוקי' אלא ונכח שווא דחיימר לא כהפכה יפה יפה. אבל נמה
 שחמטו ט דריכא ספק ספקיא אלא נכעלה לגמרי' ואחיל' נכעלה עדיין איכא למימר שווא נמוך שמשח

(יט) ומתעבדה הלכה כרבי יוסף עד רבי יהודה, ומנאזר לטוס דקנא ר' יוסף לפי גי' הסו'ק' שם אזל הקסוי' נחא דעא ריעא כי הלכה כרבי דוקא עד ר' יודא הייס' לפי גי' ר' יהודה ארבעה יקשה צנחא עפי' וככל' (כא) מחזירו ולא מעבדו אס דבס' חולקים עליו ועטמו ציאר' אזל צטעטו של ריי' שרדא דרפך' מוטעל, אפמס' סק' לשרא' נטוס דהא דעמ' ר' יוחק' שס' צעירובין והלכה כסו'ת' דלא כאמר'י' סס' אף ומצרי'ו, חא דעמ' כמא' קדומים וכי' הי' ריש' שער' הי' הלכה כרבי' ומחזירו ולא מחזירו וכי' עליו מהר'קיא' אציג' דנפי' הני' אמר' הלכה כרבי' מחזירו ר' יוחק' פליג' כותש' הסו'ק' עיכ' [כלטען דעמ' הי' לפסוק' כרבי' וכן ר'אית' שר' אלו' צנז' אית' סקי' קיה' יד' מלאכי' ס'י' ריב'ן] ור' ריעמ' סק' ונאזר (כ) ולפי גי' נחא, ועד' אמו'ת' ויז' אי' וסו'ק' יצומה' מצ' צ', ור'ל' דעמ' דגרסי' צנז'י'ת' דרדופה' ערבי' יודא' ומחז' וקיימיל' סס' כרבי' צנז'ותיו' מנח' צנז'ה' איהו' דרבי' רבי' לנזי' מנה' דהלכה כרבי' להחזיר' דהרי' גם צנז'ה' דמיק'ל' ר' יהודה קיימיל' להחזיר' כי' צנז'ה' דר' יהודה עלטו' מחזיר' אלא דלגי' הסו'ק' ר' יוסף ג"כ קינז' ר' דרבי' הוא' מחזיר'י' סס' לנזי' דרופה' לבי' חזיה' ועקרה' ואיייל'ת' כי' לנזי' מנח' וכמי'ת' הר'א'ס' יצומה' ספד'א' אציאו' ריעמ' לעיל' סקי' הי' ואי' צנז'אר' דלא כמי'ת' ר' ומתעבדה' דהלכה כר' יוסף עיי' הר'צ' דה פירוש' ששאל' כר' והבלק'ן וסאי' לפי' ביר'ת' סה'ק' אי'נו דבר' עי'ת' חטי' צו' הקטי' רק' צא' לצאר'

ומהפכה' ודאי' צנח' כי'ע' ועוד' דלא' הי'ס'ק' אס' כן' חדאי' כפל' סה' (יט) ומתעבדה' דהלכה כרבי' יוסף' עד' רבי' יודא' מנהיג' כללי' דרבי' יוחק' צפי' מי' סה'אי'ת'ו' דלמרי'י' הסס' דרבי' יוסף' ורבי' יודא' הלכה כרבי' יוסף, ואציג' דלמרי'י' הסס' דרבי' יוחק' לית' לית' הכו' כללי' הא' קיימיל' לן' רבי' ורבי' יוחק' הלכה כרבי' יוחק', ואף' על' גב' דבפרק' אף' על' פי' פסק' ששאל' דהלכה כרבי' מליד' צל'ת'ה' צנז'י'ת' דרדופה' (כ) לפי' ביר'ת'ה' הסו'ק' דפירש' פרק' עי' סה'אי'ת'ו' דרדופה' יוסף' גרסין' הא' פירש' ששאל' צנז'י' דהלכה כר' מליד' צנז'ותיו' דנז'יה' הא' שגור' ריע' ככל' הכטי' להמחין' גי' חדשי' סה'ר' אפי' על' עקרי' ואיל'ת'ו' גור' להמחין' גי' חדשי' אציג' שאי' יולדה' כלל' (כא) אזל' צטעטו' של' רבי' יוסף' שרדא' דהיפך' מוטעל', וכל' סק' דליכא' נמי' טעמא' דמוך', ואס' כן' חזר' לדיבי' רבי' יודא' ורבי' יוסף' הלכה כרבי' יוסף, ועד' אמו'ת' אפי' אס' היה' גן' קיימיל' בגור' ועדין' צחיים' וגם' האל'ד' צי'ס' הרין' הוא' דרדין' לית' אחר' צנז'ה' רבי' לעמלין' יז'ו' ותי' צט' לירוש' ולפטור' אמו' מן' החלי'ת'ה' ומן' הי'וס' כמו' שאפרש' צנח'י' (כב) אמרי'ן' צנז'ה' חלק' איל' אנטווי'ט'ס' דרבי' צנח'ה' נחמה' צנז'ה' ששעת' יצירה' או' מנעמ' אצור' ליה' מנעמ' יצירה' אצור' ליה' אפטר' לחזי'ת'ה' של' צנז'ה' שחתי'ק'ים' של'ש' ימי'ם' צלי' מלא' ואי'ת'ה' ומקד'ת'ה' אלא' מנעמ'ת' פקיד'ה'. אמר' רבי' דרבי' זה' למדי' אנטווי'ט'וס' ומק'ר' מתי'עו' ופקיד'ת'ה' שגרי'ה' רוחי' לעיל' חתך' אחר' קלי'ע'ה' י'ש' צו' רוח' חיים', ועמה' פסק' עיכ'ך' ור'חא' הסכת' וטוע' ודע' לך' דהאיך' צנז'ה' הכנז'ה' והאגונה' מרי' יוטל'ן' עי'ת'ה' צה' האל'ף' היר' קופל'ן' יז'ו' האקפת' צל'ל' ומשפט' נחנענר' צנז'ין' וילדה' צנז'לו'. ואפ'יל'י' נאזר' דנחנענרה' צנז'ק' סיון' כיה' או' כי'ע' צו' וילדה' צנח'יל'ת'ה' כקלו' אי' או' צי' צו' שאי'ס' כי' אס' חנעמ'ת'ה' חרטי'ס' לתי'ות' גן' קיימיל' בגור' הי' וקיים' כמו' ולד' שטלד' לפי' חדשי'ם' של'תי'ם' ור'אית'ה' מהא' דחק' צנח'ת'ה' כדה' צנז'ה' צנח' בו'תי'ם' הנקשה' כדה' כי' עד' כמה' היא' קישי'ת' רבי' מליד' אומר' אפי' ארבעים' ומנעמי' יוס' רבי' יודא' אומר' דיה' דצה' צנז' דרבי' שמו'רה' אפ'ילו' ארבעים' או' חנעמי'ם' יוס' אס' לא' שפחה' יוס' אחד' סוק'ך' ללידה' לא' אפי' לירי' צנח' ולא' היא' וילדה' צנז'. דיה' חדשה' דיה' אס' נערה' אס' הקי'ש' חדש' אחד' דהיי'ט' חטי'ע'י' אזל' קשה'ת'ה' של'ש' צנז'ך'

יז' ימי' צנח'ה' שמו'ע'י' ואפ'ילו' הקשה' והאלכה' כל' חטי'ע'י' הרי' צ' וילדה' צנז' ונחמה' של'ש' ימי'ם' של' עי'ת'ה'. גמול' סה'ר' רבי' יודא' אומר'

נחמה' של'ש' ימי'ם' של' עי'ת'ה'. כי'לד' קשה'ת'ה' שר'ס' צנז'ק' עי'ת'ה' ואחד'

חך צמי מדעים יסכן לתחום צן קיינא דעיד שנקלעו הארע ים נה חיות (בב) חיל הסוף' נסוף רעיו. כרלא רשעוועו להו זיל דטעורא קקרו גם יום א' ומחדש טענר נהשגחה פרוטע ומאס העיס להחניט נדוך קפי' לא ענון טעמענדעו ביניא לתרעס

טענר עיד כשיביע החודש האפי יהי מקרא קסם לו טגי שפורא א' עמדט הענר טהרי ענר עליו יום א' ומחדש עמדט הגז רכנו ללא נבי' נחחלה מדטס הגז רק יום א' ומי כיס לה מדטס קלס פיגה הדין נסוף מדטס טענר ד' יום יום א' לתקטו כאלו ענר מדטס קלס ומחלה רימ' כסוף רימ' ומחדש טהחה אונר ללא צניק שלימים רק העיקר טענרו עליס נ' הדעים שוכים והרי ענר עליס הראשון והאחרון ניב ודברי חיל' בעלי החוקי צהרים ולא ידענא מדעו הרכס צניע מהרייע חייב יחיס ק' נר' (כז) וכיו' ביולדה לשבעה . הניחו רימ' לפסק הלכה צניע קי' די קייד ונכסחיג קי' קעיה הגבני אוח יג טהרי' הלו כ' דר לא אהנה רק להלכה לא למעשה ורמ' טהוי מהרייע היכל ועד טהוי ניש . הקקסה הניש עפיק דריה ומקשה טסם נני טרה וצמי' ירחי ע"י קא ילדה ניש וכך הק' מהרייע היכל . ואס מאנר צדרי כ' זה ניב חזי' בקרא ללאל נונר עלי טהיבא לקוץ הוה אפשר לייטש עפויטש מהכס אלקי בעקדי

ומחד נחחלה השביעי וחס' נחחלה השביעי ילדה הרי ז' יולדה בוזז חלל קפסה יום אחד נסוף שמיני וסחיס נחחלה השביעי וחפילו נסוף השביעי ילדה חין ז' יולדה צצז אונר רב ארז צר אהנה טיע קקר רני יודא שפורא גרים יודא ואמנר טעוואל חין האטה מחענדרה חלל לרעיא יום או לרעיני יום או לרעיני יום או לא דאנר כחקדים הראשונים דהכל חקדים הראשונים לא הו עשעשין עושהויה חלל נרביעי נשנה קלא יציאו נסוחיה' לדי חלל נשנה נרביעי וכו' לא חיו' מרביעי וחילך ופי' רפי' להקל ולהמיר עמיים טחי' מונטר כלום פנעיס טחול מונטר מדטס ויום אחד הרי ז' יולדה בוזז האויל ורוב זצנה נשמי' הוא טאין האר' מונטר טרי חד יונא נחר חרין והרי יח' אנה וחפילו נסוף השביעי ילדה וחף על צב דהשביעי חלו נשמי' דון משמי' ימים חין ז' יולדה צצז . להקל ולהמיר עמיים טחי' מונטר כלום פנעיס טחול מונטר מדטס ויום אחד הרי ז' יולדה בוזז האויל ורוב זצנה נשמי' הוא טאין האר' מונטר טרי חד יונא נחר חרין והרי יח' אנה וחפילו נסוף השביעי ילדה וחף על צב דהשביעי חלו נשמי' דון משמי' ימים חין ז' יולדה צצז .

מקוך ללידה עמו' גרם הקודש דקקנר רני יודא שפורא גרים כלומר כקסא המדטס טל השביעי גורמנו לידת האר' דעבי עייל איה זמן לידה הילכך כל הדעים טהלו ע' נקדי' איב חלל מחמה האר' וחף על צב דלדא טוסי נחחלה חיל' וחפילו נסוף השביעי חיל' ולר דקקנרי יולדה לחטעה יולדה למקוטעי' . שפורא טופר שמוקעין ע' צד נקדוש המדטס או לרעיני דהו לא חטעה הדעים קלמים טל שלמים וציוס רחשן טל עטרי יולדה (בב) חיל החוקפי' נסוף דיור שפורא גרים ונחלה דרבי יודא שפורא רני' מדעים גרים וחס נחענדרה נסוף האדטס יולדה נחחלה השביעי דחי צניק טענה הראשונים קלמים חס ק' כי נחענדרה נסוף האדטס שפורא דהשביעי חיל' ליה עטרי' חיל' חס נחענדרה נחחלה האדטס עכיל הרי טכחה נהדי' חס נחענר נסוף האדטס על דרך חלל נחענדרה סוף יסון כיט ע' כשמוקעין האופר רני' כולו טחוא האופר מונטר השביעי חס ילדה אחס נכסלו האר' לידה גמורה והרי ולר טל קיינא דיולדה לחטעה יולדה למקוטעי' חף על צב טאין לה ח' מדעים קלמים טהרי חין לה כ' חס ז' קלמים וטחי' ימים רק טחקשו האופר ע' חיל' חס טחוא השביעי והא כללו וטעדין' לא ילדה ע' אחר חקיעט טופר ואחר טק או ציולדה לחטעה חניג דאיכא ניד דקוצר יולדה לחטעה חניג יולדה למקוטעי'

(כד) כיט ציולדה לשבעה דלכעי יולדה למקוטעי' דאנר כמי' כהיג דחס נחענדרה נסוף יסון יולדה א' טהרי דאן צייהים כ' חס ח' מדעים קלמים אמרי' שפורא דשבעה מדעים גרים דחי' ויחיה' אהיא ררני יודא וחסיה' דחקדים הראשונים נ' אונר ער צערא חפילו' למד יולדה לחטעה חניג יולדה למקוטעין יולדה לו' יולדה למקוטעין

יגנה חכמה [וניש] ועווס דהמקר ציד המקר עשה זכה נמעות הסכיחה האי עי נשמי' חיל ונחחיהו קי' ע' קק'א] וכיון לא סחיס קי' קפי' עקדי ומקיי' חלל שפי' ציח חושרי ומחבאים עמי' אכתי הניד מל האנצ' ועהלך הטככים נוסקילחטס ז' מהאנצ' יול'כ כל טעל הטנע לטוח חיו. טיכ ואיב חס ז' דרך כפי' עפי' טופר חניד והקמנה חסרה הרי ממקשה צסיס וצמי' ירחי עי קא ילדה רלה לחין וחס עפי' האנצ' דחס נדוך קפי' יודע קלא יפלא נהמס טוס דנר ועפי' הטנע שפיר הקסה דחו עדין לא חכמה טורה ולא נחענדרה האנצ' נחחרה עדין וחיס חלל ז' חס הקצרה עמלה חנויה מניל לרעינו לחלות ז' חלל נונר עלי חלל אפשר טהקיצה צוה הילק הלכנה ומדיקשה כמי' נעלמו וחס חחמה דאנר' שפורא גרים קיינא טל ולר כ' ליה אונר אורה נצר הכל חילך אחר הילק הלכנה ויודושה וכן הוא אונר גרס יחדט ואיב זה עפי' הטנע רק חס

אם יארע שכבר נתחדש הדפוס עפ"י הנוהל האמיתי ימש ובלא-הי שם להקפיד שם תלך לני ירעוא חלד וכבוד לא חקט עוד השומר של התחדש עפ"י התורה חלה דהעיקר דקעביק עלה בהנחה דלא היה שיהיה זה לא יחי' חלד עובר כי לא נתחדש הדפוס עפ"י

התורה הוא דירושלמי
 שגזרו רח"מ לקמן ונחל
 נוצר עלי. ונתתי הח"ל
 ק"י וחד בלשון שגזרו
 נכסלו וילדה ברסן והיה
 שנה ומשנה דפשיטא ליה
 דחילא להיות חלד בן קיימא
 אם הוא חלד הקבואין והרי
 לעתה ר' חל איכא שגזרו
 שפוחה וחף אי קיל
 כעשריי' מינע לא יהי ליה
 לישחק ומס כל עיקר
 ולומר הדפוס העצור אינו
 נאסד ליה אם מס אמרו
 בריה חלד שנה ומשנה
 היתה חרי דמשיל הדפוס
 העצור והפסוק והמקחול כן
 הוא דהקבאל בעלמא הדיא
 כיו וחסוק כעשריי' יבכ
 לא הולך בהשגחה להכיר
 לו אחר וכן הפלגה הקשה
 ומה מועיל העתקה ג'
 הדפוס להצטנח דלמא חלד
 לקף ח הדפוס ו' ימים
 עדיין לא רע חלד מוני
 לעקועין שגח' ורתי לתקופת הימים וחאר חנה וחלד
 מן עישע תקפה שכים וישעו ימים שכים. חלמא דיוחר
 ומקיים לוי הדפוס ומלתי מדפוס חסרי לטקס מדפוס
 וב' ימים ומקיים הולד ולח מדפוס וכיני ימים אינו
 ומקיים לומר יולדת לנ' אינה יולדת למקועין ואם כן
 גמיון דין כמעברה צקין וילדה בסקט' הרי שגמ' חונני
 וסן שלמים וראשון ואחרון חקרי' ואפי' כמעברה צקף
 קיון וילדה בהחלה כקלו יכל להיות בן קיימא דפסוקא
 גרים כדפי' ורחייה לדברי והלכה למעשה מלאחי צקפד
 האגודה היל כעלמא בהשגחה חקס כמעברה סוף כסן
 וילדה החלה כקלו ובעלה היה חלקן ומקפד עד סוף
 כסן כמעברה והיו מוכנים אחר חלד והבדילים הכסיהם
 דשיפורא גרים עכ"ל חלמא אפי' דלא חיל חלד אלא כן
 הדפוס שלמים וימים ויעטין עסקף של ראשון כסן
 ונחמילי אחרון כקלו כסן גמיון דין ואין זה לרד' פכ'.
 נוכל כפי החוק' כמעברה ופרישי' הגמול' ופשיד' גרי'
 חרי העול' יוכלן מניחה חריל צבול' היתה צבתי כסול'
 לבעלה ר' לעול' ובטולה כפאי' לו ואחר ציל' חיי' לה
 ענעלי ר'ל והיה רחוי להיות מן קיימא כפאר ולחם
 הטל' לשבעה ואל חחום דאמר' שיפורא גרי קומי
 של ולד כי לילי' חזוי' הורה בבר הכל הילך חלד הילך
 הלכתי ומדפוס. וכי הוא חומר גרס' יחסי'. ויורד מה
 חתא צירושלמי ומייחי לה בהשגחה חיל' ארטיק צירושלמי
 מהיתה קיעמן וחומר קיעמן וטלסה שכים של צבולה
 חלויים צעצור הטקס פירוש צעצור הדפוס של הטקס

שנאמר חקרא חלקי' ענין לאל נוצר עלי פי' נוצר ומקיים לבית דין של ענה צעצורם ובלא עבר השנה
 צבולה חרין. והיה חפסי' ולקועי' גדלו' וכעודה ולי' שנה הדפוס העצור בכלל עכ"ל. חלמא אם נעשה צבולה
 ציומא דמסלם שלם שכים ל' צל' כפאר ק' וכן קודם לכן וביצנה דין חרד' צבולה חרין ואל לא אינם
 חרין חלמא צבית דין חלו' מילת' ומאז מלאחי שכבז בעל הערי וז"ל כסין' נוצר דפרק צבית כחיי' שיפורא
 דירחא גרים פירוש ששענה עני' דין חוקעין צפופר וחקדשין הדפוס חיים החחלה הדפוס לכל דבר ואפילו
 לעעברה וכין חקענו צבולה' מי דמי כמי שהשלמו כל הר' עני' שפוחה כמי הדפוס דמו דקבואר' ואפילו
 צבולה' ע' ילדה דלון לה חלמא יום אחד חלמא דבחר שופד ציד חלין עכ"ל. והרי שגם הוא קבר כמו הטקס'
 וכבז צבירה דין חקענו צבולה' מי דמי כמי שהשלמו כל הר' ע' ונכיש כפי' מה שפירס דשופר של' הדפוס
 העצובי גרים כאלו השלמו כל העצובי הדפוס וכן קיימא הוא כפאר' וולדות הטלרים להשעט: ואיפשר אחת או
 חסדים דכוחך גרמו לה כל חלה ועל חלה ועל חלה היא צכה עיכה יודין דענה מאין הפוחה על צביתה
 ועל צבל כעריה ואפי' ידעה אם לא שוענה כי יש דרך ישר לפני חיס' ואחריה דרכי' ומה על כן לבח אינעך
 אם יש לך יד וסם לו גרמא צוה הדפוס להיות סנה להטיל מים נקדשי' צבול' חקר בחרן אשר מושלים
 חפסי' עס לוק דין צין חקענו צבולה' לעל כעריה מוצח יורד ומושת כל רילי' צבול' לא שיפורא לכמה לכן
 אם טקסה צבירי' פיר' דלא ספסיקתה צבול' סתיה היא משיקס' ויורד לך וחסי' דני' אם חסי' חרי דין צין
 חרז ילוי' לבי' חמר' לי' חסי' מייצי' לפוחה לה כמעברה ומקפדי' וטלסה ועזילות' ומיזקס' כ' ק' רים כפי' חריל

משוה אל חפ"י נון ו' קלימים לא נקט והוה נקט יזלחה
 לבי חרשים ולפי דרכיו נצטו הקטן כי דוחק למד דין
 ז' לא קטיו צמחח הלמד ערך צינעם לין א' רגן ז'
 לא קטיו [אלה דקטי' חכרי
 על נלחיה קטיא וחכריל]
 ואכי עדיין הלג מחקס פה
 ואשקד כמו דלמד הטיס
 טס חו הוילי דלה הכר
 עוצרם לשליט ימיה לחורע
 לא דוצה היד כאן בודלי
 לה רוצה עוצרה לשליט
 ימיה שפרי ברוק אז לעמוד
 על צטוליה צעה השולחין
 ואיט. חמנין ציחשומי.
 היחשומי הוא צמדרים פי
 הסדר מן המנובל הייג ובי
 ט"ז יוד ק"י קטיע קק"ז
 טה וצחשוי זלח קטיא
 רשיע כי ולענין קיטיע נערום
 ודלוח טעמע דלה חשבינ
 לענין ייח צין נערום לנגדי
 חרש העיבור ועיין גמיא
 קטי' הקטיא וצדיגט טס
 וסכמי לט"ס הסגי"ח איח
 ק"י קיה עיש (כס) החרה
 האלוק הסיר קיפלן. דחליכ
 לא יועיל העדות טלה צכפיו
 אך כיון דפליח ליה ולא
 נא מקבלין עדה צ"ס
 וצחיש ח' עדה (כו) איך
 טיך להצטעיע אשה צטועה
 העדות. דמשכח שלימה היא
 דאינה טהנה צמשים עי'
 הציצ כיון דקיבל עלייה
 איך הם כרואים להביד
 וחייבים מתי צבועוה מעדי'
 דאי בעדים כמרים וצחשכר
 זה נגד ירושלמי מפורס
 טס דלף נקבל עליו קיפ
 כיון דאיס ראו מלד עלמו
 איס צטועוה העדות וכל

לחליט א"ס רע על צמולוח כמרום נק אוריין והמרחש
 צברי הדעמין. צקור כאשר החייה לפכיס אונס דרדך
 קלרה כנגלה עמח ונחכה עפתיים עמח שכתב' ואשיפ
 שקלרתי עכל מקיס חמלא צדריי חשוטה רצילוח חצילוח
 לכן על כל דרניך חמלא ואל הקטח ערפך עוד לפרכס
 נגד האמת והסיר וצוה חרלח חכמתך. נלחש אורי המוכיך
 והשוליק דרדך האמה והגלוס. אחר כל היכל החגלגל
 הדצ ספקים האלוק מושי' הירי קיפלן ימי לנצוח
 עדה מנשים צבירוח חצירוח נכבדוה נפי חצרים נבלי
 אורלות סמוכי' למהסיר ורלוי לומר על שמוטיקן על כל
 לחה ורלוח מן אשם חצר כחצר ומנהג פה קיפ פרוחם
 נקטס צראש טס שחר כסיס צבירוח ונכבדוה להלוח
 להס דס צטולוח כווננה וכו' נפי שהעיד על דס צמוליס
 מרי יועלן מציח היכל. האחה הרבניה מרי אולוק מציח
 אשה חיה מחסר וטויל ימי והקטיים הרבניה מרי ערבייט
 מציס אלמנע חיה מחריר חכבל קביל זיל. ואלו השחי
 כסיס צבירוח ונכבדוה היכל העידו צמורה ערום ועל
 פי החרס שרלו דס צמוליה של מרה יועלן היכל וגס
 שחר נפיש רצוה צבירוח ונכבדוה עמחה טרס צמוליה של
 מרה יועלן היכל חיה עמח כשאר דס צמוליי כפמרח שרלו
 צטעוים אחרוה וקודס גבייה העדות היכל (כס) החרה
 האלוק הירי קיפלן היכל צחטו היר לעמלן ימי על ידי
 כחצ שאס חולה להיות אלל גבייה העדות היכל טציח
 ויהיה פה הוא או מורשט שלו ציוס פלויי וכן לא צח
 ולא טלה מורשט. ונקל יס להצין טלה רלס להעריח
 ולעשוה הולחם על ככה כי ודאי היה אללו סיחמו
 האמה וזה יהיה נגדו וחקה חין ארס מעיז פניו צפרי
 צעל חרצ ואין להקשות (כו) איך טיך להצטעיע אשה
 טצעי העדות להביד כיון ספקילי להביד. ויש לומר כיון
 דמנהג ספקו הוא כפחמנוה על ככה ולכן צלוח והוצלוח
 טעה שפרי קרוי עדה ומנהג כי האי עוקר הלכה שפרי
 האמינו הסכים על כך ואי כאלו קבלו לעדות עליו
 והכיל צחוספתח לאמן עליו אזה לאמן עליו אכן כי עד
 והכמים אומרי' לחסר נמר דין איטי יכל לחזור ופסק
 מרינו רבנייה העדות חיו נמר דין ואיטי יכל לחזור
 צ (כ) ואפי' חמר לאמן עליו אשחק (כס) ועיין במדרכי
 פירק זה צור השונה מהרים. וכן מליס טעמים כחמטה
 להביד צמק האשה כחחארמלה דחק עיר סכבשה כרכוס

כל כהנה צמורה פקולוח ואס י' לון עדים אפי' ענד אפילו שפיה חרי אלו לאמן ומייה טס צרייה הכל לאמן
 להביד חן מתיא ונפול. אלמח דערוה נקיס חגיב ערום ונקרלוה ערי' ויחר מוס כחה האגודה (כס) ויכל האגוד'

הרג שהרי הגיד עטור עטור ומכר רק דהלי
 טעמא דמסור דהם יטלון לומר כי לא נחא דהק שהיה
 יכל לטעון משמע ודאי דאין הגיד טעמא עטור רק
 דאין הורגן ואחר מתיים דהיל ערות שאליהיו זה דלמי
 כדכס ויש להשכיל עפיו נעטם הרגו בחוק יצומס קצין
 היל שהרי מיה מדוע אי זומס הלא העדים יוכלו אחיכ
 לטעון שלא נחא להרגו מדהיה יטל לטעון שגא טס
 בנחלא פרחא וזכחיל :

וברין אי אס פרענדך צנטר הכחונה סכהנתי לנעלה
 דהכחונה הי כחצ על הנחא מללחא הדנד
 מפורש צרין פיק דכחונה נקניו דפ"ש נטס האונגין
 דכחונה הי כשטר נחנתי וקים ומלך וחת לריכא ע"ש
 והנה החוקי נקטת כיה נ' קטש לניד צרי וטעמא נדי
 עדיך ענדוע אינה טעלה כחונה וחי דנדי רידס טעמא
 היז עיש ולפי מיושב [בקאטי ההפלאח] דהי כאיי אס
 פרענדך היני עטמא נחנתי המלוה צרי אזל כאן המלות
 דהייס האשם הכשנה ככעטמא טעמא וברדנתי מראשדים

חיימ קי' מי נטס הר"מ מנאלון זיל נפשיטות רבזה
 פטור אלל דהרשדים ענמו נמנס עין ומחלק בן היכי
 דהרצו צטטר אז ספק האמלה אי טדלי כיון דהשטר
 קים צירו ומלה ע"פ חינו עינו והבילו לה דנדי הטענה
 חיימ קי' כיט והש"ך נקקאי כחצ דק מנחל רחיימ אפי'
 ספק למלות נקי' פינ' קני' צי ולליע צטומקי' צינ פיי
 צמטמא האונג' נכדו צטור ס' דף פיה עינ צטס הש"ח
 ע"ש] וגם טס צטטר מיידי וספיד יש לקיים ריש דהיכי
 דליכא אז ספק טל המלוה הי כנדי דליכ עטנד צידי
 מחי נעי אזל כצדון החוקי בני כחונה שלפי' אס האמח
 שזיכמא הא העלימה מוטט ולא דלמח ליחן לו השטר
 ועיכ כיון דמטצז ספק אינה יטלה להליכא מוטט אף
 דשטר כחונה צידיה נספק אס פרענדך כיון דגכ לה
 מטצז כספק דהי פס כחונה ע"פ הכחונתיס היכל ש"ך
 שדנדי הרשדים מוכרחים נטמ' ומשורשים דגראר זטקיל
 נקי' פינ' קקיינ' כחצ על דיו דלף טגס האמלה חוטנ
 טעמא דחיינ' צוהיל כחיינ' כחוטות פיו צי דפרע דייק
 ס' [לפי' משמע דחתי עלה מוטעם דהלוה הייל למידע
 ולא המלה נקטיה מחיינתי' ללות וליכ איכ צידון הכחונה דגס
 הלוה לא הלייל אס זיכנת אס ללוה פטור וחי'ש] ואזני
 דחנתי' נקצ ציק קיימ' ח' רישא נמי דלא סיי דוקא
 נעמיס אזל צטטר לא עננליק' מוסקפ דחוקני' וזחוקתיס
 דחוקק עטנד צידי מחי צעיה כחיינ' צינ עי עכל מי
 יגלה עבר מניעך רביס הרשדים והחלס כי יאונק לבק
 דחורו עטורט נטיס] ועיי' גליעו פיד נטאלה ופקודן נטס
 מדדי וננתינ' קי' עיש קקיינ' דהי חפיקה כלל יג'
 ואחרי' ונטיך חיימ קי' קמ קקיינ' כי דמאריק עטור

הא ולא חקנה בלדז כי הרי גני צטור וסנן יש נפמי
 לחיה גני צבניו נאונת וכיכ נטעמי' חיי רקי' קמי דהיכי דלא
 שכיח כשרים נאמרים מדין הש"ס וליכ איס כיכ רחוק
 מהדעה מה טעלה בלדז רביס ענל הפלאח נטעמי'
 הרחיק איס קי' י"ח לאקור הש"ס על נעלה עיי' ערות
 האנלוח מוטס דליכא כשרים עיש אף עלכוטוה הפוסקי'
 ובהנתי צחיימ קק' ליה מנחל דהו ליחא מרנח רק
 מחקנה הקדמונים וליכ אין להנתי מה דליי חיה ועי
 נטעמי' דנתי' קי' קי' כיוון ערות נעלי מלחמה דהרצו
 פקיליס להעיד על עידותן נחמח טעמא בנלחמה דאי אפשר
 צכפרים דלא שכיחי הוטס דריח ללמוד מה דלא הי רק
 חקנה דלא נחטוי' שרימ חיימ קי' קסיד עיש וחונט
 ח' הדנד ספק ח' רוב נעמי' חטינ' לנטור צדון אס
 לאו נזה יש לטרוחן נחר רוב יטראל כשרים והלי' אס
 צמחולוקת החניעס והאויז שהכרס לנעלה ח' עיי' הא
 דחטתו להיוח נעמי' ח' שדיק לאו נחר רובא דעלמא
 כ"ל :

ובמה שהקדס לניל צידי טיס צירו להציק נפשו
 ולא טען להליל עליו ח' הכנד חורד הי
 כנהרג עפיי' עלמו והצחתי דונמלוח לזה מוסקיקה המ"ל
 בני עדים שפטרוד צחמח וסאל לא טען שהיה טונג עיש
 מללחתי נקיד ש"ס ע"ס ומנחל צכנהרין פיו עינ
 חנר רב חקי עידי מוכיח ננפס טחוטו אין כהרגין
 מנחך שיטל לומר ענדי מוכחי' חנר רב יוסק כחולן
 אזלה הא שומעמח רבנ חקי כריע דחנר דנד ולא חלי' דנד
 חיל אפי' דאי דנצק כהרגין הא מנחך קחנר [אפי' חלי'
 דנד אין כאן שהרי היה לו להליל נפשו מנדי צעטנה
 ז. רש"י] אזל אפי' חינוח רבנ ונדלא חחו עידי נגינה
 [קחנר רב חקי ודפיי' שהיה יוכל לומר ענדי מוכחי']
 ח' הכי מחי לנחורל ס' חרי מוטס יולל מה דהוא
 נהרג אס לא חלי' עלמו נעטמה חח' לומר ענדי מוכחי'
 והצידי אין חוטעבן עטור דליכ בלחיי אין העדים
 כהרגין שהרי לא נמור דיש על פיהם והאמה לי"ס רק
 נננר הדין כלוסה טקטיס צמחמ וטרס טנננר הדין
 לי"ס כלל המנה על העדים וליכ מנחל דחא לא הי
 עפיי' עלמו ובהרג אס להעדים לא יטח ומה האמה דהם
 יעוט עטור עלמוס שהיה לו לטעון צידי להליל נפשו
 והס לא חנו צמחמו ולי"ס איכ הי ליה שאליהיו ליחא
 דשפיר חפטי' ש"טורו חליכ עידי נגינה ויהרג עיי' העדים
 שהעידו על המוכיח אזלי הא מפורש נטיס דאפי' נחתי לנצק
 עדי נגינה חק כהרגין ועיכ שרין אין כהרגין הי ליה
 שאליהיו וגם הוא איס כהרג אס לא צנחא כח' לחח על
 כרינה ומכריח כחיינ' נעלי טס עטוד ח' דיש עידי
 נגינה ח' וטיכס דחלא קחנר דליק כהרגין נטמס וסאל ח'ס

לכ זמ וריל כפסק כביס דטער שמוע לבנות כבתי רני לזל קיש זיה מהקדמי חייז קי לי ותי דגס זיה שדו צמור סאין ז קום רעהל רבנתי והיר עהרעניל פריח עיה עולה

זיחומי לומרי חלס התנחט כי ומהסוק קיטה ונקטסיח קי יי טיהל כן צמס כהיז וזולי מקור מהקדמי סהיל ולין עה האקפ פה :

פ' ו' מהשוי היימירי האמיק לכדודכס. הנה היל כמשי' לקי קיין קי' כיו והגיי' זיה חמלי פיל ופסקי הרמח חייז קקיד או (3) שיש להקיד כל ציז. כי זכל דבר אשר חלינין זרי שזכה' להיות ריזי מחד סולו כמו נקסחרין דלס חקר או חין הרין נבנו חק שחקיכו אוחן טישק טולס וניז כיון שחקי או איס כלום והסיד זיכסכמה הקהל דלס חקר או מהקבל חין זנה מונק וכיכ להריח הרקביח חייז קי' עיד ושהייק סוף שורש קיפ זמס ריזי וכיכ מהקדמי זכמה חקוי ומהרייז ומה זנבס כמשי' זיה שלמה חייז יוד קיז מה שיעיל כהיז חקנה הקהל שדוע שחקיז כמה מזהיע

ואפטר שקומכן עיר הרצניס דעטענע מדבריו דמוני אגיר עם הרזז מנסיני סלין לחקן ח'ק חלס סמייעני שחיס ו' זעלשו דעשענוה הסוקקי דעייז גיכ למודי חמיר זיהחט עפיי' הרזז מחריכ חללל דלביח

פיז וקדוהין חמיר רב חמון שלמה לחמון על הסכר וחילו חן חיס וחזיו וחשו. חיה ללחור. לש כל ו'. וחזיו לשולס. שמועתי שוקקן מלון סמלוינין לחרס דבר שטוח שוקק זי ולא חל' כי הכל דחיה כלמנה ופסקי זיכה לחיחיס ועיינין הגעטיה זניה סכנסה של עמי דלחמטס שטיי לכחחלה הוצול לטס על מנה להעיד. ולכן זרין סמיניש אוחה סעומה העדוח. וכיון סהעבדו על כשרי זכריליס של ערי יועלן הריל חין לנעול דין לחלוק ערד וחין להריח חמרי' והמהרסר חמריה אשר זכסרה ורלוי ללקוח זנוט או זורעו מדה ככנר מדה זרין הארד זכסריס לכן חמר כל חרס שלא יכסל כי חמיס זכל השעריס נעעלו עערי אוכלס לא נעעלו :

שקלים

לכס חמיזיי המסכילי דרי קיק דעעריחויז ילוי זרזני' עם זעירח ילי. עשהדעני למעמ' כזודכס. כי כששוררה על שלמה דריס אדיעכס דעמי הקלוטה ערל סלמה ומיזקן הקסילי והסולס וחלו סן. חחד על דבר זכיון זכייכ זיה חלהיס מוקדס ועעו כי לפי חכיון המסודר והגעלה על פי המעשר או המעשרי על פי הקהל ילוי על חכיון חזו יחקר מועט מעמס להקליס חכיון זכיון חזו לשם ולסחפלה וערל חקרון ומחמיון על המעשרי' ומחקוטריס עמהס לחמיר לא היה לכס לזכוח כך חלל כך למלא עילה לקב חמיר זלנתי חמון זרע למלא חקרון אשר יחקר זכיון חיה. זי על דבר האמקה לעשוה מוקי' זין היארסיס זנקוס לטעו כדי לעטול זכומה ולחמיר לזיחה עם חמיסיס זנקוס לטעו ולנטול זכומיסיס זלנתי חיה ריחה ופחד לא זכליכה ולא זכמירה לא מעריליס ולא מפריליס ויש סחויסיס חששיון לכל זס. ויחי סחויסיס חילוס ליהן להללס זי. וסחמסיס

עם הרזז מנסיני סלין לחקן ח'ק חלס סמייעני שחיס ו' זעלשו דעשענוה הסוקקי דעייז גיכ למודי חמיר זיהחט עפיי' הרזז מחריכ חללל דלביח

חייז קי' זי הליל ק מהרצנייה פיק דביז [והא מה סביחל ריזיז חחכי] ועוד כיון שדוע שחיס מחטקקיס זכל עמיסי חקבל מעשיהס קיימיס כלמנה חסיכ זכוד חזיה דעעמיס קיימיס זכויז קי' פזי וכיון סהחקה קיימה מעילל כרמיס חל עיש וחין זנה חייז סביעה דמה סחכריה חזיה מרצנייה איס שזכה ועיין לקמן גס עעיס חיי חלש וקליט' מונקס כי זכויז חייז ערס זיעשו עיזי חייז דבר זכר ימלאו שחיס זיה וליכס זיה לומר ונאקס חכויז זכוד חזיה סחרי יס זכחס למחול וליל זכיון דהחקה לחסיס על הרזז על דבר מליה חיל זכוח חפיי' יחד חלס היה זכורו יכל לטוף חריזיס לעשוה דבר מליה או דבר שטוח למיגדר ימלאח דחיקורח חלל חלס היעיעו חוליס חמולס או חמגדר ימלאח

עום לזכריהס סעכומיסיס זקוסה וחיסיס לזיכייס לעריהה מוקה. זי על דבר הכנסה אורחיס על פי פתקון המלקין וכן חקלפי כפי ההדמיון. ויש מוח אומריס סהאורח יקח הפקקן מן חקלפי ולא ספרנס כדי זיחויסיס חעני וזל זיקף לזח ערד והאחמכריס אומריס דכל כהיז לא מקרי הכנסה אורחיס חלל כקרח הוללס אורחיס חלל חמנכ ספרפרינס מוליל הפתקון וסחן אוחן לחריח ופריח וחין לקסט חמנכ ולא לזייס העייסי. עיר כליון דזירי ריזיח זכערייכס. זכסיה סכמכמיס קקס עילי זכריח זקלור. חמנכ סביזח חחה (ח) חמסוקוס סמייעי חעמיח לכזודכס זכח חחז ומננה לא חחזי זכח חחזי חמיסי שורס דחריזיס חילי. ויחי ונחפוטת מחרסי זיל אשר רזז מנמיסי זכפער ומכח האסכחסיס ילוי לילין חחד דענה כי הי מן האחריזיס ורדע דענה טולס. והכי חייחא זכריח זכסיהס זכויז' זכמיס מולסחס ספח ויסיס חפי' זנקוס דריזיס מן האחריזיס פלגיז עליס. כל סקן וקוי זכמיקס דליכח מלון דפליגי עליס דעזכיק כוחיסי. חיל חמסוקוס על אשר סללח חלטי ומזויזי עיר חזריחס חילי חלס יס קקוסה זין קהלכס וחיסיס יכיליס להסחמה דעמס לזכור רלשיס זכקכמה טולס. וזה חמיר ככה ועחמח חילוק לכס זכול סללשוד ומרס חרין לוקי וחין חמה ועספגו וטלי זכרי ולא זכל חמלמי' חכריי' חמרי' חין יעשו חר' זכרי (3) שיש לטקייז

מילתא רק בלחץ אחר או שכל הרצון טוען רק בעסקו
 מנוון אפשר דמסוּם בזה מנח ריבא דמליכא כדכח גדול
 אי תמנאי אונבאנן נב' מתנה חיים חז' יוד' ק' טי'
 רבך הוא ריבא דמלכותא
 רכל זעלי אמתה אחח
 יסלין הדוב לכוף הארעט
 לתקנתה וזי' לא מלחאי
 כעה מקר טיאר זשק
 ופסקי' ועיין נב' משפט
 שלום נב' חיקון עולם :
וראי' לשום לז הדעה
 השיח לכל קהל
 לעשות חקיק' ומשפטים
 מנסלם להתנהג נסם זכרי'
 מתוך זמה שאיט טנע
 לאיור שהר קי' יל' מתנה
 קיה להתחייב כשאל רכל
 מנח מתוך קיים אי'ב הדיד
 ריכילין לתקן עליהם שגשה
 או יחד ארעט לזכום ואין

בזה פירך גרר הסורה מרדך החט זכירה שעל כל דברי
 רביית ידן החיטוי וכדבריו יקום ורלה הרצון מפירש
 זכרית קי' חי נשם הרשניא רכל ליצור יכילין לקבל
 עליהם בר שאים ראי' מתיה ועיב הא דכ ענש גדול
 להעמיד ריין שאיט הגון מירר בלם העט רוליס זמשפטי
 הסורה דוקא והוא מעמידו ומעשה לז הקהל שה יודע
 לרון עפי' משפט הסורה ואי' כן אלז בידעים שאיט
 יודע ומקבלים אותו על עלמס ליכא בזה ענש גדול אמנם
 מלחאי עקים רדיע אין כיון לעשות כן כמו שפי' ההכס
 חלקי ארצנאל נפי' והיה עקב חטונון אח המשפטים
 האלה [הייט ריב' מנוון זין אדם לחבריו] אז יי' לך
 כל דבריה לא אם חדין בלאר כיוקים עיש ועדוע
 כזה הרצון אלקים חיים והאכזח העליונה של חיל הקי' גי'
 ללאח בנכלות הדיעות אלז בכין לא אדע מדוע לעק
 ער רביס הכז'ם נחי' לקטוע מיי' זי' דרעה גדולה
 ששים הקילום המושבים לפרקים זעלי נחיס אל הדיי'ים
 וקראו גולת הנד' . אמנם זה דוקא בלם היה עיז הקבונה
 כל זכיע מנש לעשות כן אלז אחר שלא נעשה כן וחקנה
 הקהל בזיין אין לו על מה שיסמך ודאי' רברו אמה .
(ג) כל זכיע שטחוס ומס' כ' מהרשדים חיע קי' הכיח
 שמונו הם זעלי כקיס ואפי' הם מועט הקהל צעדך
 לטח העם עיש ונעשרייק חיא קי' קיס ופי' חיימ
 קי' חקק קי' מנשי הארש' והוא לל' קי' זי' **(ד)**
 וילב ארז סוד מרכיח אחרי רבי' למעוה . דעה רנה

פסקי' זה לא נאמר רק זכרי' הסורה לא זכר האשח
 של חקנה הקהל ומשפטים הא דביב ריח ולקיע על
 קילחן כ' רוקח רלם הקבום כולם נחמה יסלין אחי'כ
 למנוון זכיעו על גזרתן
 לא היכי שהיחד משה
 מתחלה [ואפי' זכ' של זכ'
 אחי ורב אחי זקן יסלין
 להפקיר זמנון דליכא רוחח
 להאי ופקירח להאי . ומרייק
 שורש א' . וחיתה הא
 מדרבנן ירה לה זעל משום
 הפדסה כדאי' זכיעוה פיע
 ז' [שני' מהר"ם ח' קי'
 קקנין] והמנייט חיא קי'
 רליז השיעה נקנה ריכי'
 דזשעחא דחיקט רבך לא
 ריעא לזי יע' רווח ולמי
 הפקר מניעיל משליכ אם
 חוליס להפקיע זכח איט
 שדוע לט דלם מניע חוק
 רביע

זחא חיא . וכי' חייבן הארש' קי' עיז הרשדים איט
 רק לחקן להנא והעבר יקום זכך וכך אלז דבר זכח
 ז אדם כנר אין חז' נשם להפקיע זכרו ומי שלמד
 מאלה החלוח הא יכ' ערס עוכה הגן שרי' לא זכח
 ער שינוח האז עיש ומיושב בזה קיש' השאל זכיעי'
 שס [השני' חיל לא רחא] חולס רעה הרל'י'ה וסייעו
 רלעולם הרז סופין העיעום ומתאר כז ממדכי פיק
 רבי' ומשפטים חוד' קי' קיז ספר ומנה כל הפסקין
 בזה [ודבריו לביע זדלי' הרשניא והארש' נחשי' שפסקו
 זכיעו' אחרי רבי' למעוה מיי' מתקנה למרד מילחא
 ולא זענין מנוון דליכא רוחח להאי ופקיל בזה גס ריח
 וסייעו מדי' ועי' זכרי' רחל חיד' קסי' חיא ונקי' של
 המשפט שלום הרבי' קלח בזה עיש] אמנם רי' כחז
 דליכא חיל' על הש' זלם דמהרזני' משום דל' מיר'
 צדרי רחל ופי' י' כע אפי' ריח מרד וכל מה
 רחשי' איכא מיר' רמל' אז מיר' דרינה ונעבי' לומר כן
 רהרי חיא' זמרכי' שס דמהרזני' קאי' ג' . ריח ופה
 הוא חשבונו ועיב למתן זכיע' בלחם בלחם חילוק [ונשעקו
 רשדים חוד' קי' קני' עשרייק שקיע עיש מהרע כחז
 על זכירות מושכס רלחן הרזן יסלין לסקף מניעום
 ועשרשים חיא קי' קי' העניק חוד' זלם עיש] וכמל' **(ה)**
 דריח' הוא מרן שוספי' ולא מותרת חקנה הקהל **(ה)**
 כהאי דרש' זכיעוה סופין זכיע' חיא . ראי' נשין חס
 ריח' הי' או חקנה לליטר זלז' ולער רח' סרין רבי' **דקלן**

לחא חיא . וכי' חייבן הארש' קי' עיז הרשדים איט
 רק לחקן להנא והעבר יקום זכך וכך אלז דבר זכח
 ז אדם כנר אין חז' נשם להפקיע זכרו ומי שלמד
 מאלה החלוח הא יכ' ערס עוכה הגן שרי' לא זכח
 ער שינוח האז עיש ומיושב בזה קיש' השאל זכיעי'
 שס [השני' חיל לא רחא] חולס רעה הרל'י'ה וסייעו
 רלעולם הרז סופין העיעום ומתאר כז ממדכי פיק
 רבי' ומשפטים חוד' קי' קיז ספר ומנה כל הפסקין
 בזה [ודבריו לביע זדלי' הרשניא והארש' נחשי' שפסקו
 זכיעו' אחרי רבי' למעוה מיי' מתקנה למרד מילחא
 ולא זענין מנוון דליכא רוחח להאי ופקיל בזה גס ריח
 וסייעו מדי' ועי' זכרי' רחל חיד' קסי' חיא ונקי' של
 המשפט שלום הרבי' קלח בזה עיש] אמנם רי' כחז
 דליכא חיל' על הש' זלם דמהרזני' משום דל' מיר'
 צדרי רחל ופי' י' כע אפי' ריח מרד וכל מה
 רחשי' איכא מיר' רמל' אז מיר' דרינה ונעבי' לומר כן
 רהרי חיא' זמרכי' שס דמהרזני' קאי' ג' . ריח ופה
 הוא חשבונו ועיב למתן זכיע' בלחם בלחם חילוק [ונשעקו
 רשדים חוד' קי' קני' עשרייק שקיע עיש מהרע כחז
 על זכירות מושכס רלחן הרזן יסלין לסקף מניעום
 ועשרשים חיא קי' קי' העניק חוד' זלם עיש] וכמל' **(ה)**
 דריח' הוא מרן שוספי' ולא מותרת חקנה הקהל **(ה)**
 כהאי דרש' זכיעוה סופין זכיע' חיא . ראי' נשין חס
 ריח' הי' או חקנה לליטר זלז' ולער רח' סרין רבי' **דקלן**

דעלן צמיע ט' להקיע על קלמן ליהא דמרי טס
 דוקא טעון יסלן לרפא עטאכז עישט להודו לא וואס
 להעשעו חתן טעקע ארנד יסי ומכחיס לייח וואס
 קייניל אפי' הימין יסלן לרפא הדוד כעשע ט' קקיי
 קיא וכיז רחיע לקטן דאלו דברים שטהכרו בהקפסא
 סי סעפן אפי' קלא עיי הדוד בי איז דהא דמא דעוהפין
 הוא אז אפי' גלי טעופים כאשר האיר דנה עיי כעשה
 ק' קעיה קקיי צוזיל כל טעם דבר טעוא ומכחה לשכתן
 ואין האי רוחה לעשותן יוכל הטכר לכפוחו וראיי' לזה
 מהא דנהיע כופין אפי' לנחם חושט ושאר דברים הנלכס
 וכן צבי מוני והאר העוהרסם צהי חקן טכרס וכן צבי
 קקיי קעיי וי כנהה דכל צבי עיירוח טעם לחם טגס
 עליקן יעטר דלריבין ליתן ואין דוועג לעקק אס מציד
 צבי קקיי דווענין לם לזה חם ליה דעס הוא דבר שאיט
 ומכחה סי ועוד ראיי' מקי' קקיי קיו בני חושט הליחה
 בי וכן צבי קקיי קעיי נני חושט גיטה עביר היי מוואר
 קעז דיה ולא מתקנה ליעור ועשה נחנלה טיה מוהריח
 אפי' וצבי קקיי נכאל אי כופין אזוי למקס [כדון
 רחיע] וצבי דכופין כיון דכלס לריכס וכאל דספין
 צהיע אפי' ועמטס גיטה טסין מתקסה ומחלק וואס
 דהריח אקפס' לנדיאל כעיש' המהיע ומוטס דנדר
 שאיט מוואר טעיק וחק לא דיעק אי הדנר נלך אי
 על עיי' יס לטעור לענעו דלא ציר ורין דהדוד מקביעיס
 טעלק וענאל מחווד הדנר להיות וכופין אזוי מדיט :
ממנא
 הדברים למדו דהאי דיטא דמאריק טיד
 טעניאו רימא דכל צבי עיירוח טעם לחם
 טגס עליקן יהיה חקכה לריבין ליתן לזה הוא דין מוורס
 צביד ומחגי אמוהרטיס חיע ט' טיל דמחנצ'אל הנח
 צביי חיע טס דעיי טכס טעטו לחקן צפירים בא עליה
 על תקלה ונחטו מוונן וקלקוה דלין טעקס חיי'ס לשלם איכ
 קיו מדגרים ושהי חסם טעס גרמו עליה א ונדואי שאס היה
 חופסיס אוחס היה מניע להם כוק גדול ועמי פוער אעטיכ
 צביד ועיכ יס לפקוק לעטעס דלא כעמאריק. ונעמיס ארי כל
 טעמו של המהריק' דכל המושהפס' צענע אחד מחייבס
 ליתן להל'אל עלמות מן חקכהו ואין יוכל להקצי איכ ראי
 להיחם נחדק חקכהו ומה איכפת לך אלל אמר' דמחיו
 להל'אל עלמו [יש לו רחום מתי' דכופין אזוי' לנחם
 לטן נדיכ ומטס חליחות וגיטה חקב] ומה עיין זה אלל
 הא דמאריכיא דעס מיידי דעיי מה טענאו אז אפי' לא
 דמא רק טעמטס הימל עליה אזה על הקבל ויאלו סס
 מוקפסה איכ חיעו יסלמו ומה לט דנה שאלו היה
 חופסיס היה מניע להם יסלמו ומה נעט טעמחי'ו הקבל
 כנר היו אלו טעקס ומחין אפי' חם לא יקלקוה הקבל
 ומדוע יקיי'ו והיי' דמארי'ל הנח טס דין דמארי'ל

דקייניל העוורע דעו טל חנינו פטור כחיו ט' קכי
 ונאמט טס היי דוואר דהי מפיסקו להעולה ויהי מחל
 לו איכ הל'נו מהקק צדוד ונדואי ומאריק מיידי צהיס
 חקן צדוד עליהס [ומי מהרשדים חיע ט' ליען] ועש
 מהרשדים היכי שתיקון בא לו עיי מוונן חנינו חיי
 להל'נו טעיר קאמר חקן צדווס שתיקון הנח לו הוא עיי
 דיטא דעלכחא אז עשי' הדנע כיון שחכדי משא חקפיה
 ועה צין זה לכודו מחוקי אלל היכי טעז עליה לחניו
 עיי מוונן מדוע יחייבו ורליי'ו וציק קיי' ד' אדעחא
 דכפסא אחי צמדיח הל' חקוק והפוקס' כי טעמס דעל
 דעחא דכ' הפקודיו אללו הרשדים חם עיי מוונן
 אדעחא דכפסא איכ אדרנע מוואר הידוק ועסק ק'
 רליצ קקיי [ונרדנא] יטיטה היי קפאי דלא עביר עידי
 דהיי אחי אדעחא דכפסא וקלסם כחן להס אלל אי
 באו חקס והל'ל עלמו צמוון חנינו חיי' ע"ס [ונקמיע]
 ומחגי מוואר על ריניס אדוול הרשדים חם עיי מוונן
 גביע חקן חיי' כיש עיי גופו איכ לא ופרנס הש'
 הרשדיאל היכל וכיד דלין לך נתפס עיה ומחיו לשלם
 וליל דגס היי מיידי צדווסן קלא עיי עליה בא הייק
 ורליי'ו מדיק טס צהיי דמלה להמרי' היא חנינוה ומה
 דהיי' חחלס מווארעחא דכפסא אבז חורפיה. טעז להל'ל
 כי דין מהריק צדוד וכיכ כעשוי' מהרמל ק' עי והוא
 האי דיטא דכיד ונאמט בעל השער' מהרמוני לא הנח
 כלל רליי'ו מוקיא' רק מהאי דכופין אזוי [ומחגי
 מהחיל ק' קקיי טכ' טילא עוררין על השעי' זחמ דמאריק'
 וחפטר הוא הרשדים היכל ויש' לרדחם ומי צפיה צמיע
 טס קקכין] ונעמה צדוד הדנר דאס צמחם יהי' עטקס
 זה אכעיס שאי' לריבין לזה גלי טקק דלין כופין אוחן
 כיון שאיט נהנה חם וכ' היי דמחיר מוהריח אפי'
 והמחיימו הוא כנהה ולי דגס כונה רחיע ניס לכולס
 קלא לורך ומה טכ' ומה טעועטס חקפסם שאין לריבין
 לני טעור לוי מוקיה שקהרה טנדלם כיון מואטמ קן
 מנקהס כדפי' יעודו קן לריכס' לוי טעור כי האי
 ועוד קן לריכס' כי איכס טענה צפיי עלמה כאומושר
 שהיי גס הס לריכס' לוי מוקיה רק טעידופו שחאטמ
 קן מנקהס כדפי' [ריל לעיל דחק טעלה חיל כיכ כמז
 לחיורו חיעו מחיוו ליתן להאלה חק דהא צדוד שאיט
 נלך לו כיכ כמז לאחריס' והבא חק טעקיה סס ידוע
 כין] ועוד הס לריכס' עריה ועיכ'פ וכיכ רעח רחיע
 מדיטס אחיכ ונעמטס זה היי הייט לא היה צמחם מדי'ו
 אלמוכיס גיב' כי עשוער דאולי לא היה הייט זה היי
 ויש ליידי לזה מהא דקעני' רי דלכל דבר טעוא ללורך
 טעירה דהיי' פטור מוונן דהיי' טעירה וכן כעשוי' דהיי'ס

שם נקמה ראות שאינן עוסקין בשטרות חיל ליתן וכן
 מנא דביחי הרמיה שם אם המושל מעביל על מתקנת השאר
 פטורין וואו מחטובת מיימוני ובמדרכי פי הגזל במחל
 ובתהשדים חיימי קי' שליטי
 קיל גיב הכי דאס חייב בהנה
 חיס סתן עמיהם ויהי' כל
 טרמי שזרמיע שלא נכניה
 על האשמים האומרים שאיל
 להם ואפי' אז לרד ליי מאי
 איכפת לך דמאחר שאני
 יודעין לרדך יש לו מחיוב
 ערמי שזרמיע שלא נכניה
 קעי' ג' העסק דין רהימי
 חשיפ שתקלתן ליתן לרבינן
 מינן חייבין ליתן וילד דהכינה
 חשיפ שאיל עתה מיד כהן
 גני מקוה שאין להם עדיין
 נשים וגני ציה חסונה דאין
 להם עדיין צבים חלל צוראי
 שגינע עח שיהיה להם האלה
 מנא אז דהרמיח ריל אף עיפ
 שמתקלתן חיל ריב שאיל כיב
 צהכנה כמו האחרים חלל
 מינן גם לו נלדך מתקנת
 ומלחאי בשותח חשיפ אורח

קי' קלינ דנחמת הכי דחיל כלל אין לרבינן ליתן בואלאה
 חלל אם לפעמים נלדך להם אז לרבינן לטלם הכל כפי
 חלקם ממאחר דחיל חסבונה לשוחפין איב מאי איכפת לן
 בענעמם יבוליס להשיב להם
 דכינמי ספינן צבי העיר זה אם זה לבטח לן ציה הכנכה
 ולקטנה לן סיה נבואים וכחוצים וכופין צבי מנזי זה אם
 זה לבטח לן קורה ולמי למנזי סי' אף על פי שאין
 זה לירד גדול כל כך אפיה ספינן כל שכן שאר עניינים
 הלרבינן להם יותר והיה זה שלים העניי' מחיל צר צדוק
 זיל עביל. ומעשה אהני שירו לבכס למקילה העלה
 ציה אל ואל תעו מן הדרך אשר האלה לט הגאון ואשר
 סורה ומסק ימין ומחלל רדכי רכיב טעם וכל תביצתי
 שלום. הרי קודר שיש להשיב כל צעלי צמים שמתכין
 מק סי' אחר כך פסק דרך פרע וילט אחרי הרוב הן
 לצדור רחשים סי'. אחר כך פסק דרך כלל קוף דבר
 כל לורכי הקהל יעשה על פיהם ככל אשר יאמרו ויעשה
 הכלל מוסקף על הפרע. והיינו אפי' דבר שאיל דומה
 ממש לפרע הקודם הוא מדי צהירה פרע וכלל נעשה
 כלל מוסקף על הפרע כדפירש. אחר כך נקיים דבריו
 ככז עוד כלל אחר קוף דבר טפי צבי העיר זה אם זה
 לכל לורכי העיר שאן לרבינן הרנה סי' עיר וכופין צבי
 מנזי זה אם זה לבטח קור' ולמי אף על פי שאין זה
 לרדך כל כך אפי' הכי ספינן כל שכן שאר עמירם הלרבינן
 להם יותר. עוד איחא במדרכי' פיק דביצ אהא דכופין
 צבי העיר זלז' לקטנה להם ציה הכנכה ולקטנה להם
 סיה סי'. גם כן נשם מהרים דהיה להכניס אורחים

יחלק להם לרדק. וכן אם אין שם מנין ורולי להשכיר מנין סי'. הרי לפיכך מכל היכל דכל דבר שהוא חושלה
 או חיקון לקהל או לרוב הקהל לימדין מדבר הדומי' לו אף על פי שאינו דומה ממש. דהא כל הכי שהוצרכו
 צמטונה מהרים או רובם אינם מלטים לא צמטנה ולא צבויחה ולא צתוקפהא ז'א הכירו בתלמוד חלל יליף
 להו צרימין משהיה דכופין צבי העיר זלז' לקטנה ציה הכנכה קח נבואים וכחוצים ומשהיה דגני' חשיפ
 זלז' לעשות קורה ולמי וחק על נצ דאין דומין ממש ואמר אחרי רבים להטות כמה שמתכיימים הרוב חשיפ על
 פי העומשעט וכחוצים כראה על שטענטסם חקות הרי הם נבלי' צרוב ואין שומעין עליהם כוונתן שומעין
 אם טענו לא נכניס אורחים לא חתלם לרדק לא נכשיר מנין. וכן לעינן למי וקורה אם טענו למה חסן לתקנס
 כדי להכניס ולהיליח צבנת חגי אימי רולח להכניס ולהיליח או אימי לרדך להכניס ולהיליח או לבלט אין לרדך לט
 כל כך נתקנה ז' כמה נכחז צבנמו על למי וקורה נכסף החיל שאין צה לרדך כל כך חלל
 ספינן זה אם זה סי'. חלעז דאין מתקלן טענותא ואין שומעין חלזי. יבן גני צבי העיר כספינן זה אם זה לקטנה
 קפר חורה נבואים וכחוצים אם טענו אחר מוהם לא חקיע לכס צבילי כי יס על לרי לרבינן אין דבריו כלוס
 וחיפטר שצבילי דברים שהוצרכו צמטני וצרייחה וחוקפה' כופין אפי' שלא שלא עיי' הרוב מדיקעו צבנמן ספינן זה
 אם זה ולא נקעו ספינן חילי אם חילו חלל שאר דברים הולכין על פי הרוב. ודגנ גדול ככז הגאון לעיל דהרוב
 סופין הימיעט לקטנה ציה חסונה ולבניה ולקטנה זו אף שטפלין צוה טעמי רבית דיש לזה טעמי עדיין אין לי
 צבים או עדיין לא הגיעו לתקון או ככז כל צבי וצמטי' שזאין או צבולי' לא אשיחם צבאן כל הארץ גדולה
 אפילו סי' אין שומעין לטעמיהו חלל צבנין ציה חסונה כל שכן צבנין התקנה שציה האלהם או כל ולרי בית
 לקבל רצ' יותר ויותר עלמי וקודי ובים חסונה ומרי הוא בכלל הכיס שכתב הגאון נכסף דבריו. וכן עה שטענתה
 חוקפי' שאין לרבי' למי טורח למי מקוה שהרבה טענלם צתן טולחט הן ומקטנה כדפיר' ועוד הן לרבי' למי

יחלק להם לרדק. וכן אם אין שם מנין ורולי להשכיר מנין סי'. הרי לפיכך מכל היכל דכל דבר שהוא חושלה
 או חיקון לקהל או לרוב הקהל לימדין מדבר הדומי' לו אף על פי שאינו דומה ממש. דהא כל הכי שהוצרכו
 צמטונה מהרים או רובם אינם מלטים לא צמטנה ולא צבויחה ולא צתוקפהא ז'א הכירו בתלמוד חלל יליף
 להו צרימין משהיה דכופין צבי העיר זלז' לקטנה ציה הכנכה קח נבואים וכחוצים ומשהיה דגני' חשיפ
 זלז' לעשות קורה ולמי וחק על נצ דאין דומין ממש ואמר אחרי רבים להטות כמה שמתכיימים הרוב חשיפ על
 פי העומשעט וכחוצים כראה על שטענטסם חקות הרי הם נבלי' צרוב ואין שומעין עליהם כוונתן שומעין
 אם טענו לא נכניס אורחים לא חתלם לרדק לא נכשיר מנין. וכן לעינן למי וקורה אם טענו למה חסן לתקנס
 כדי להכניס ולהיליח צבנת חגי אימי רולח להכניס ולהיליח או אימי לרדך להכניס ולהיליח או לבלט אין לרדך לט
 כל כך נתקנה ז' כמה נכחז צבנמו על למי וקורה נכסף החיל שאין צה לרדך כל כך חלל
 ספינן זה אם זה סי'. חלעז דאין מתקלן טענותא ואין שומעין חלזי. יבן גני צבי העיר כספינן זה אם זה לקטנה
 קפר חורה נבואים וכחוצים אם טענו אחר מוהם לא חקיע לכס צבילי כי יס על לרי לרבינן אין דבריו כלוס
 וחיפטר שצבילי דברים שהוצרכו צמטני וצרייחה וחוקפה' כופין אפי' שלא שלא עיי' הרוב מדיקעו צבנמן ספינן זה
 אם זה ולא נקעו ספינן חילי אם חילו חלל שאר דברים הולכין על פי הרוב. ודגנ גדול ככז הגאון לעיל דהרוב
 סופין הימיעט לקטנה ציה חסונה ולבניה ולקטנה זו אף שטפלין צוה טעמי רבית דיש לזה טעמי עדיין אין לי
 צבים או עדיין לא הגיעו לתקון או ככז כל צבי וצמטי' שזאין או צבולי' לא אשיחם צבאן כל הארץ גדולה
 אפילו סי' אין שומעין לטעמיהו חלל צבנין ציה חסונה כל שכן צבנין התקנה שציה האלהם או כל ולרי בית
 לקבל רצ' יותר ויותר עלמי וקודי ובים חסונה ומרי הוא בכלל הכיס שכתב הגאון נכסף דבריו. וכן עה שטענתה
 חוקפי' שאין לרבי' למי טורח למי מקוה שהרבה טענלם צתן טולחט הן ומקטנה כדפיר' ועוד הן לרבי' למי

דלתי לא קציה מידי וככל ובלעי (ו) ואינם רשאים
 לטבול בנהרות מפני הרשעים. מדוע לא השיב דעתו
 ר"ח שנת קיה אי רחן לטבול בנהרות וכי לא להדיח מהרי"ם
 ארזי דנראה שנתיע טופין
 זאי לעשות מקוה כיון שפי
 ריה שאין לטבול בנהרות
 כי ואפשר דעה דנינו
 המחצר כפוסקים המחזירין
 והרמ"א צידד ק"י ר"ח כחצ
 שאין למתוח ועוד דהא רבינו
 מיירי רק מפני העבילה
 של ריה ועיפ"כ דמהו זודאי
 רחן להחזיר כיון שאינו
 אלא מנהגא ועיין גפי קובץ
 על הרמ"ו הי ק"ס פ"ב היח

טואר לפי מנהג הכנסי' היקרות והכסחה שאפילו הזקנים
 עוזבתו צענד ראש השנה ועי"ה כי אותן עבדוהו קינן
 לעהרה וחשובה ומעטעם זה יש לחייב גם האב"ש אפילו
 הם אלמונים כי לפעמים הוא יום אר צענד ריה או
 צעיה או כפרים ציום ז' או י"ה כמו השנה ולא אינם
 יכולים (ו) ואינם רשאים לטבול בנהרות מפני הרשעי
 ולטבול צאילו הימים מנהג פשוט ונכיל עד שגאו קלה
 בני אדם לירי טענה וקוצרים שצבילה ז חוצה ומצדין
 עליה ברכה עבילה (ז) אצל הפוסקים פסקו שהי ברכה
 לצבילה. וכן התעטתו שטעונו; על המומי' צבולת ומצבילין
 לה

רק שפלטלם השיב על אזהה עמם קאי המלקח ומקין
 דעיב המלקוח על מקלל דאיכא זה האזהרה ומילא שפיל
 הוא צלים וליכא מלקוח וגם צענד צמי' רחא הי חלקק
 חידא וכיב חוק' ריה ליג
 אי מהאי קרא [ולליע
 צמירש"א שם עיש] כן
 לעייד דעה הרמ"ד. וצלי
 חפיתו מה שאמרו צנרכו
 ליג דנרכה שאיל שער בלא
 חשא דהא אקמכתא שהרי
 באתה האי לא חשא דיקא
 שצונעה מיירי וכוון שאמרו
 דרק ברכה ליכא איקור עה"ח
 דהרי אינו מולאו לצבילה
 רק מצרכו והרי חט מצדין

בדולה נחאח דרבי מנהגא דצבילה קרי או לעהרה צי"ע
 ח"ל לחצר ממל"ה עיש (ז) אצל הפוסקים פסקו שהיא
 צרכה לצבילה. וטעמיה איה חריו. והנה הרמ"א בסקמיל
 מיע ר' אהי הי חלקק חידא כי מירחא הי שלא יזכר
 שמו לצבילה ובל"ה ק"ב ציבור ליה דלא חשא הכשצב
 צבילוק מה שהוא כי או כשצב על דבר ידוע לא יכחש
 אורח אדם כי הללו היה דוקא שצונעה אצל בלא שצונעה
 ליכא ללו זה רק מיע היכל דיראה דהא הי חלקק חידא
 דשמעין צחמורה דיר ריה או אזהרה מיע וכוון דהא אינו
 יראה אם מולאו לשוא ויכא לסקר וינין מעילא דככלל
 ככלל ליראה אח השם הנכבד הכחצו דברים כיח רק ללקוח
 עיז מהלאו דכחצו דכחצו שם אם לא חשומור לעשות
 אי אפטר כצביאר חשים דליכא אזהרה עיב הרמ"ל
 בפקי הי שצונעה היחא הקרא ליראה אהי הי הנכבד
 נשום דנו מפורש יוצר שהוא ללו מנהג כמו כשצב לשוא
 דאחר דחוקמין הקרא במקלל חזינו נשם שפיר חט
 כוללן צ גיב לאו של מושגיל שהרי כיון דעשה ליכא
 על מולא ש"ס לצבילה מלקוח משום דהוא לאו שבכ"לות
 שכלל מקלל חזרו לאו איכספ לן מאי רחן צו אזהרה
 ותי"מ על מקלל לוקין וכחשי הכימי פ"ב מהי עבדים
 דבגדיה לוקין דהיי פשטי' דקרא ועל לא חששו אגודות
 שככלל צו אין לוקין וצבצ"ס ק"י י"ג קק"א משיב על
 הפרישה שכ' דכל מיני שיקין ח' הם ולאו אינו שכללות
 דהרי לא חשנדס כולל כל מיני עבודה והיי לאו שכללות
 וצמחרי העניין שבוש על מ"ה להשיח ריה הינו הראשון
 כי ציבור להדיח כהפרישה ודמי ללא חששה כל מלאכה
 דלא הי כולל והאי דלא חשנדס כולל שלא ליטענז ולא
 ליטשל עמידות ועיש וכיב הירעוצ"א שצונעות דליו חי'
 והרמ"ל בין הקוגיא דסלל אם לא חשומור כי שניהם

אח השי"ת כמה פעמים בנהיחם ונקשרו והרי הידועלמי
 נסן עלה לוי שהולאו לצבילה ח"ו לקיים אחריו אזהה
 שנה והביאו הרמ"ל שם או חפי' בלאומר דרק צרכה רק
 שהוא שקר גיב עורב מיה"ם כנון שאמר צורך הי שהשיב
 מלכות לישראל וצנה ליון זה שוא ושקר ואינו רח מהשם
 אצל אם יאמר צורך הי' ששיב לו המלכות ויבנה ליון
 זה חמת וליכא איקר מיה"ם וע"כ צהאי דצרכו שנגדיל
 פעם ז' הלא אינו משקר כי אמת שהשי"ת הבדיל בין
 קודש לשול מותר מיה"ם [עי' בפני"י שלא כ"כ] רק חדל
 אקרו ואקמוק אקרא דלא חשא ודעת ריה דלא אקרו
 רק צאופן זה שכבד ציך פ"א אצל נשים מצרכו
 חמי"ע שהי"ג מיה"ם צודאי מותר שהרי זה חמת
 שליטו על מיע שהי"ג א"כ דלגשים לא לווה יכולת ליון
 שנה על מה שצויה לזכרים ומדרבנן גיב מותר דלא אקרו
 רק צאופן דכבד ציך פ"א כהא דמליט להם צפירוש
 ועל חקנה דרבנן אין להסיק משליכ אם היה
 צוה איקרי חורה צבאי השי"ס צרכים צודאי לא
 היס קמוק ריה לחלק צוה זה לעייד כוונת חוקי צריה
 היכל ועפי"ה הסיק העי"ו בלחיי"ם ק"י מיו קק"ו דהיה על
 דבר שלא מליט לחזיל שחקט עיז צרכה לשום אדם ז"א
 וולה ליון להשי"ת שנה עיז רשאי דהרי לא מליט
 דאקרו רק צננך ז' פעמים [ומי"ש ק"י הפת"ג שם]
 והקשה העי"ו דרבי הר"ש אהדי"ם נצנר"א אלא וכבר
 הרגיש צוה הדיק"ה חיי"ע אי"ע
 דאם קובע על עלמו אזהה דבר צחצוה אז יוכל לצדק
 עליו כדמש' כצו צום מועד על הישגי' צרכה צמה הפטור
 דרשאין לצדק האילי וקבעה עליו צחצוה ונמי"ה הצרכי'
 או"מ חרל"ע ד"י וכן נחל"א משמעות זה בראשונים [עי'
 צג' דפרי"ת מהנה [יהוד] וא"ל לצוה צוה מטעם דקבעה
 עליו

אח השי"ת כמה פעמים בנהיחם ונקשרו והרי הידועלמי
 נסן עלה לוי שהולאו לצבילה ח"ו לקיים אחריו אזהה
 שנה והביאו הרמ"ל שם או חפי' בלאומר דרק צרכה רק
 שהוא שקר גיב עורב מיה"ם כנון שאמר צורך הי שהשיב
 מלכות לישראל וצנה ליון זה שוא ושקר ואינו רח מהשם
 אצל אם יאמר צורך הי' ששיב לו המלכות ויבנה ליון
 זה חמת וליכא איקר מיה"ם וע"כ צהאי דצרכו שנגדיל
 פעם ז' הלא אינו משקר כי אמת שהשי"ת הבדיל בין
 קודש לשול מותר מיה"ם [עי' בפני"י שלא כ"כ] רק חדל
 אקרו ואקמוק אקרא דלא חשא ודעת ריה דלא אקרו
 רק צאופן זה שכבד ציך פ"א אצל נשים מצרכו
 חמי"ע שהי"ג מיה"ם צודאי מותר שהרי זה חמת
 שליטו על מיע שהי"ג א"כ דלגשים לא לווה יכולת ליון
 שנה על מה שצויה לזכרים ומדרבנן גיב מותר דלא אקרו
 רק צאופן דכבד ציך פ"א כהא דמליט להם צפירוש
 ועל חקנה דרבנן אין להסיק משליכ אם היה
 צוה איקרי חורה צבאי השי"ס צרכים צודאי לא
 היס קמוק ריה לחלק צוה זה לעייד כוונת חוקי צריה
 היכל ועפי"ה הסיק העי"ו בלחיי"ם ק"י מיו קק"ו דהיה על
 דבר שלא מליט לחזיל שחקט עיז צרכה לשום אדם ז"א
 וולה ליון להשי"ת שנה עיז רשאי דהרי לא מליט
 דאקרו רק צננך ז' פעמים [ומי"ש ק"י הפת"ג שם]
 והקשה העי"ו דרבי הר"ש אהדי"ם נצנר"א אלא וכבר
 הרגיש צוה הדיק"ה חיי"ע אי"ע
 דאם קובע על עלמו אזהה דבר צחצוה אז יוכל לצדק
 עליו כדמש' כצו צום מועד על הישגי' צרכה צמה הפטור
 דרשאין לצדק האילי וקבעה עליו צחצוה ונמי"ה הצרכי'
 או"מ חרל"ע ד"י וכן נחל"א משמעות זה בראשונים [עי'
 צג' דפרי"ת מהנה [יהוד] וא"ל לצוה צוה מטעם דקבעה
 עליו

עליו נצדנה שהרי כשאומר ולמי לישב בסיכה אינו משקר
 דבזמן החיוב יש בזה ליווה השי"ת אם לא היה בשמים
 יודין. ואיכא שטקיי קמ"ל דבכל אופן אסרו חז"ל ברכה
 שא"ל הי"ב דלא חיובא הם

זה ומהיו נשים אין מנדיכן
 על מ"ע שחיג. ומנחה
 כמי חקן בעבילה זאה דאינן
 חיובים זה מ"ע לפי דעת
 ר"ח וס"עו יט"לן אפי'
 הזכרים לנרדן שהרי גם
 ענה נשים חיובם בעבילות
 כדה יוכל לומר ולמי כמז.
 נשים נצדנע שהיג דמזלי
 שנה ריטולין הנשים לנרדן
 על מלוח האנשים והאנשים

לא יוכלו לנרדן על מלוח הנשים
 דלא ירבו איב היד בעבילה זאה ואיב לליע לפי מנהגי
 דנשים ומנדיכה וכן בעבילות על דם טהור יש לנרדן לפי
 מנהגי ופי נפיה י"ד קל"ד ז' מהשו"ת השובה מזהנה
 בזה. ש"ד נחמ"ס י"ד קל"א דפסק דירבו על דם טהור
 [ובי נדברו נצדנע ק"י י"ה] ועיי' נצדנע ק"י ח"ל
 ונחמ"א כלל קליה דכיג והיה נלע"ד לנהוג בזה כהכרעה
 ה"ל ק"י מ"י דאם נהגו לא ימזו בזה ואם לא נהגו
 לא יחזילו לנהוג בזה. ובענין קדושים י"ע ה' נמן עלה
 כנסק ברכה לנרדן בטקס צדק רחמנא ע"ש לנבי קללה
 חזירו עונד בזה שם של לונע כד"ל בטושע חי"מ ק"י כ"ז
 דלא גרע זה משאר כ"טי ונחמ"ס שם משמע דאיכא
 גם נחמ"א ש"ש לבעלה אסור ככ"טי [אצדנע דהרמז"ל
 בנפק ה' שבעות נקט בני מוליא ש"ש לבעלה שם משמות
 המיוחדין ושם ש"ל לנע ה"י כמ"י כמ"ש בעור חי"מ
 ה"ל] והש"ך י"א קע"ט י"א חזיר למתק שם לנע"י
 ובחמ"א כלל פ"ט ע"י חמ"ט עליו ונחמ"כ דברי הש"ך
 בריון שחי גני מחקה ל"כא אסור בשם כ"טי וח"כ
 אצדנע מוטור שם בחי"מ דשם לנע ה"י רק ככ"טי ומל"א
 חל"ו י"ד נחמ"א כלל ה' ה' הצד דהמקלל בשם לנע לוקה
 והש"ך י"א קע"ט י"א הי"ס דוקא לנע"י מחקה [ה"י
 הר"ש נעלמו פה ש"ש חילוק זה] ונר"ז נחמ"כ
 י"ד דלפ"י בלנע אם מוליא ש"ש דחי"ב לנדרו ע"כ ועי'
 נפיה י"ד רע"ז י"א מחש"י ח"י ש"ז אחי ל"ד קס"ר
 דמפניה קה"ס ושם י"א ה' בלשכה דנע שהצי"א בני"י י"ד
 רע"ז דלוקר למתק הי"ס אם נכחז נכחז ג"ס כגון
 נמק"ס י"ד [ונמק"ס ה'] ונכה"י ע"י"י נחש"י פמ"א
 ח"ל ק"י מ"ח ע"ש ול"יכא ור"י ברכה משמע כהפ"י
 דלא אסרו רק בטקס שחוקק הם דלא ה"י כמק"ס על

הברכות [ועיי' נחמ"ס ברכות כ"ט ח"א] לא נטקס רחמנא
 אשר לא חקט הם ז"ל ועמז"ד ב"ח הקפס מעמ"ן זה.
 (ח) אחר שחממו מפי הדוב הרי הם כדוב. אם ישנמו
 הנמורים על אחיה דבר אז

לא שרירין ולא קיימין (ח) אחרי שחממו מפי הדוב
 הרי הן כדוב כרלע"ל. וכל שכן אחרי מה שנכנה נכנה
 לעין כל צפרהיקא ולא נ"מין ה"ן הדוב גם לא מזה ש"ב
 אדם מה"י מלך הדוב לכן ילאו ידי נחמ"ס ואין לעטון
 עליהם כלל. וכדי שלא ליתן פתחו"ס מה לבעל דין לחלוק
 ולומר דבעיקר לעינין מומרי' שנענא דלאורי נעלמו ז'
 טובי העיר וזו יש להם כח כח"ל ה"ו רוב הקהל ז'
 אי"ס ד' טובי העיר נמק"ס שהזכור והזכור לעיני'
 גדולים (ע) כגון מוכר ב"ח הכנסה להול"א מקדוש"ס
 וכד"ה. ח"ל לעינין מ"י"ו אפ"ל יחד שנחמנה מפי קהל
 או

מטעם שנענע נעלמו [אפי' להקצרים דנרדן שבענה
 ליחא ע"י שליח ובני נשואי העדה יש כח מטעם חקנה
 הקהל ועמש"ל בפי' ר"ד] ועיי' נקל"ה"ס ק"י ק"י שהצי"א
 ומהרמ"ז ומחמ"א ה"ל ולא העיר בזה שכתבתי (ט) כגון
 מכירה בזה להול"א ומקדושו וכד"ה. ר"ח"י להעיר
 פה חמ"י ז' נקש"י גידולה דהנה מה דמל"ע ש"ט"לן
 להפקיע קדושה צ"ח"כ הנה כל כח הקדושה בזה כ"י הרע"ב
 נעלמות ר"ס נה"ע דה"כ עשו אחזה כחשמי"י מלוח
 כסוכה ולולב דלחמ"קל"א למתוקן כל משך זמן המלוח [ואפס"ר
 דלפ"י ה"י מ"ח כמו נמק"ס נע"י סוכה דה"י מ"ח
 ע' חוק"י שנה דק"י. דב"מ ח"י"א סי' ז'] וה"י"ן שם
 כחז דהע"לו עליה חמ"ס קדושה מדב"ה"ס כיון שעשו
 לומר זו דברים שנקדושה ובכ"י מל"ע כ"י לא ה"רשו
 ה"ל להפקיע קדושה כד"י ח"ל ש"ש לעוה"ב למכרה
 והקדושה חז"ל על הדמים ועיי' חל"א לח"לן וכדלמ"ר
 שם ח"י ע"כ לומר דלא ה"י צ"י כ"י שח"א חל"פ' וח"כ"א
 ש"ו כ"י מחנה מ"ן דאסר נחמ"א חפקע קדושה ע"ש
 ובק"י קק"ע וסק"י"ב אונס גני ק"ח ור"י דהקדושה הוא
 מ"ח"ס ומנחה י"ש לחמ"ה בלחמ"ה לנ"פ הקדושה להפסק'
 ומנחי הזמנה כואה וק"י"ל דחמ"י מנחי אם הנחה עליה
 מעיקר"א מ"ו ע"ן חל"א ה"ה אם כונה החמ"י שח"ק
 שער"ס קדוש י"י רש"י לנחמה ולהשחמ"ס זה ח"ל ה"י
 זה מחנה ע"ש נחמה ואם הכונה שחמ"י הוא דאם
 יכלה לשטחו יהיה כאלו לא הקד"שו למפרע כלל אי"כ
 ו"ן זה חל"י צ"ן צ"רה ובדלמ"ר י"א ק"י"ל דאין צ"רה
 ומדע"י י"ל החמ"י הוא גם מה נעשה בנרדן שאלו
 ל"י"ן המנחה מ"ו נצ"י"ד לשמה וכד"ה דאם כפר"ס
 החמ"י בנחמ"ן זה יחל"ס הע"י"ד לשמה שה"י לא נחמ"ה
 לשמה וכע"ש ש"י"ס עצה"ג ק"י ק"ס. ומל"ח נחמ"י

מהר"ע אינר זלוק'ל המוצא צפיה ליידי רעיה י"א שהורה להעניד הכל לבס סיה וחסת נחמלה שיה' י'א נלשמה לכסוד עליו דעמי חול [כספר עלמו אחתי] ולפי' מהש החבתי עלמו הוא ג"כ הצריכה שדחה מקודם והס' האמר שהמונה דומעיל לנופ הקדושה הוא ג"כ מעלה דרנבן שפני היה מועיל חבתי [ועדין יקשה דמליס לב ציד מנחה גם בני קדושה מנעט של צדיק ועי' בחוק' שנקט כ"א בני צדיק הכויה לב ציד מנחה כ"א וכיוכל צא ח"ך פכרש עס ותי צניז לויח קידי ויהגו להום בכמה הנחה כ"י לב ציד מנחה כ"י ע"ש] כמו דומעיל בני קדושה צדיק דלס החטו צו להשמועט צו מועיל החבתי על חורבנס דלף דגס צנעה חורבנו צקדוסתן עומדן מ"מ החבתי מועיל ל"ה ותפקעו הקדושה ע"י החבתי צבדי ואיכ הסידי צוה דאחר שלא כחצו עדיין על הקלף הוי כמו צדיק צמורטו וא"כ מועיל החבתי שמועט שירייה לכהזו דבר חילין י"א לחולין ופקע הקדושה צבדי וכחש' מהר"ע ז"ל ולל"ע. וצנעה דקען לכוחה ריהמו כנחה דל"כ דהיב דמנחה קסח לל"כ הקול ולא פ"י צפ"י ד"ש לל"ה דבר רק הס מנח"ס אחס ע"י צעיקן שבעה עטיהע להפקיע ע"י קדושה צדיק דוקא צשל כפריס כדל"י צ"מ צדיע דצשל

כרכיס כיון דמעלמח אחי צהגמר דציע ס' האומדן] לא צעיקן שבעה ודי אפי' צבדו וצ"י הציא רח"י מנח"ס י"א וא"י אפרש דצדי רח"ס י"א לפי מה שסבין צו רהיע (י) חס הוצירו עטיהע להגניז קהלס צבל דצדי אפי' למצור צה"כ דכרכ"י [צפירוש] אפי' יחד שצברו [צפירוש] לז"ה ולז"ה] מה שטעסה עשה כ"י אצל צשל כרכיס לא מהיח"ז עטיהע [ודענח החוק עס דרכין דלדענח דביס נעשה חמודה קדושה וצדח"י לא מקור להס הנח למכ"ו ולהוריד קדושה] חלל כולן [דל"עטס זה שקצב רח"ס י"א עטיהע דענח כולן מועיל] ה"י מילי צקסס [פ"י שנתמט קסח למנח"י ולח פ"י שכתב להס הכח לב צדי] חלל אצל חס צברו [צפ"י לכל דבר] אפי' צרכיס מהי אפי' יחד דרכ"י צירושלמי כ"י עטס ח"י לומר היכא דצברו אפי' יחד כ"י וכ"י ה"י דמהי צבירס כפריס הכי מ"י צכ"ך עכ"ל. הוא חר"ך וא"י קלרתי וע"ש. ועיד האורחס חלילה וקס לתקן חקקו לצ"ס עט"ב ולזולו כרנפק ל"ן מקור מלל חמלה צמולות כדל"ח' עס צפ"י רש"י ס"פ רשמעו יתרו וע"ש ו"ל אוב"ל חסר"ח כ"י ח"ן ל"ך עיין אפי' לעס חר"י בשור וקל"ח צבדי להצביר ולהחטקק ולישא ולתן צבעוט ח"לו חמנס להליח מלצו קל הצועניס צאלה הקבחה להעפיק הוא עוצדא דמר עוקצא ואחמסיה דפ"י מלי"ח אפי' יחד חס חס מר עוקצא הוא עני"א צצ"צו"ש דרי ריב"ל כל יומא דרדי ל"ה ארבע ז"י צליטורא דרש"י יומא חד אמר ח"ל חס"י מאן דעצ"ד ל"י כה"ל צ"צו"ח ה"הו יומא כנחה ל"ה למר עוקצא ל"י מדרש' חס"י דצ"סו"ה צבדי" כיון דחוח דקא מללי ל"ה לרשא כפק צהרייהו דחוט וקס צבדי חס"י דהס גרופא דטרה חס"י קא מתקלין כרע"י דמר עוקצא חמרה ל"ה דצ"סו"ה עוקל כ"ע"ך חוסי"א חכרע"י ח"ג דעתי"א חמרה ל"ה חל"א שכיח"א צנו צ"ח"א ומקצא חס"י"ו ומלי כ"ל"י ה"י דלמר מ"י וצור"א צר עוצ"י אמר רב חלמ"י ל"ה אמר רב הוא צר צבאל אמר רבי שמוען חס"י' ואמרי לה אמר ר' יוחנן עט"י ר"ב שמוען בן יוחי סוח לו לאדם ש"ימקור עלמו לתוך כצטן הא"ס חל"י יצ"ן פ"י חצירו צבדיס מללן מנח"ר דכח"צ ה"י ומל"א ופירש רש"י ל"מ"י דרשא חר שצמטתן ול"י

לא [ובלשון רהיע ק"י סח משליכ לעבן מ"י"א חס"ה צבדו וצ"י הציא רח"י מנח"ס י"א וא"י אפרש דצדי רח"ס י"א לפי מה שסבין צו רהיע (י) חס הוצירו עטיהע להגניז קהלס צבל דצדי אפי' למצור צה"כ דכרכ"י [צפירוש] אפי' יחד שצברו [צפירוש] לז"ה ולז"ה] מה שטעסה עשה כ"י אצל צשל כרכיס לא מהיח"ז עטיהע [ודענח החוק עס דרכין דלדענח דביס נעשה חמודה קדושה וצדח"י לא מקור להס הנח למכ"ו ולהוריד קדושה] חלל כולן [דל"עטס זה שקצב רח"ס י"א עטיהע דענח כולן מועיל] ה"י מילי צקסס [פ"י שנתמט קסח למנח"י ולח פ"י שכתב להס הכח לב צדי] חלל אצל חס צברו [צפ"י לכל דבר] אפי' צרכיס מהי אפי' יחד דרכ"י צירושלמי כ"י עטס ח"י לומר היכא דצברו אפי' יחד כ"י וכ"י ה"י דמהי צבירס כפריס הכי מ"י צכ"ך עכ"ל. הוא חר"ך וא"י קלרתי וע"ש. ועיד האורחס חלילה וקס לתקן חקקו לצ"ס עט"ב ולזולו כרנפק ל"ן מקור מלל חמלה צמולות כדל"ח' עס צפ"י רש"י ס"פ רשמעו יתרו וע"ש ו"ל אוב"ל חסר"ח כ"י ח"ן ל"ך עיין אפי' לעס חר"י בשור וקל"ח צבדי להצביר ולהחטקק ולישא ולתן צבעוט ח"לו חמנס להליח מלצו קל הצועניס צאלה הקבחה להעפיק הוא עוצדא דמר עוקצא ואחמסיה דפ"י מלי"ח אפי' יחד חס חס מר עוקצא הוא עני"א צצ"צו"ש דרי ריב"ל כל יומא דרדי ל"ה ארבע ז"י צליטורא דרש"י יומא חד אמר ח"ל חס"י מאן דעצ"ד ל"י כה"ל צ"צו"ח ה"הו יומא כנחה ל"ה למר עוקצא ל"י מדרש' חס"י דצ"סו"ה צבדי" כיון דחוח דקא מללי ל"ה לרשא כפק צהרייהו דחוט וקס צבדי חס"י דהס גרופא דטרה חס"י קא מתקלין כרע"י דמר עוקצא חמרה ל"ה דצ"סו"ה עוקל כ"ע"ך חוסי"א חכרע"י ח"ג דעתי"א חמרה ל"ה חל"א שכיח"א צנו צ"ח"א ומקצא חס"י"ו ומלי כ"ל"י ה"י דלמר מ"י וצור"א צר עוצ"י אמר רב חלמ"י ל"ה אמר רב הוא צר צבאל אמר רבי שמוען חס"י' ואמרי לה אמר ר' יוחנן עט"י ר"ב שמוען בן יוחי סוח לו לאדם ש"ימקור עלמו לתוך כצטן הא"ס חל"י יצ"ן פ"י חצירו צבדיס מללן מנח"ר דכח"צ ה"י ומל"א ופירש רש"י ל"מ"י דרשא חר שצמטתן ול"י

ה"ל"ה קצב צו ההוא יומא חס"י ה"ס שכתב עט"י לבו דענח מ"י סח"ס לו כיון דחוח הע"י חלל שכיח"א צנו צ"ח"א ועניסי מוללין לפיכך זכתי גדולה ומקצב כ"י"י החל"א חמומנה שא"י מחלקה לס וצבר ונלל אצל חס"ה סתן מועט לעניס והס עורח"ס קטורה ומלי כ"ל"י ה"י למח להס לצ"כ"ס לחס"י ה"א מולל"ח ה"א ש"ל"ה גבו' א"ע"פ שצח"ה לשרק לא ג"ל"ה ה"צ"ר חלל חס כ"ן ג"ל"ה חלל לא ג"ל"ה שפרח עכ"ל. על ק"י רח"י ה"צו

הצית גיכ לרק היטו נחטובו ככר כיון שצברו צפיותו
 הממוכוס ומנאוס עליהם מועיל כנה שצברו אם יחד
 או שגנה . ונחטף מהרית ארזי קי' רכיב דרפסה חטוי
 הרלציה ושס צקי' קיה
 כרהא שפירשה כמו שפי'
 הציה וצקי' משפטו
 שלום קי' רליא לא זכר
 מהציה היכל והציה מהחתיס
 יד קי' הי עיש (יא) אם
 יד לכס מנהב קצוע . דנחלה
 שצנהא קי' כי האריך דצניק
 מנהב קצוע עפי' עיהע
 והכמה ונחטף נאזר קי'

כיו פליג עליו והמחיר על הגי' זל הן אמה ריפה כחצ
 דצניקיי מסיס והביא שהרבים מטרפסי יחד מועיל מנהב
 צעלמח מועטס דגמרי ומקשה אחרדי ולא צני' זה קין
 רק דציבור צעלמח וכמיס המרדכי פיק דציב עיל החלי
 צהיע כיון דלימי אחרדי דמירי רהוי רוחח להאי כמו
 להאי איירי דקי גמור ומקי דקין לא צני' רק להורח
 ולאוהמקנה שרולה דרעה שלמה להקיות דלליכ עביר אישע
 דגוס ולא עביר וצוח שלום יודיעו כקן גמור דרעה מועיל
 דציבור צעלמח אצל הלל הרמ'א חיימ קי' קפיז קיב הציח
 צ' ריעות וי'א דרפי' קין חלי ט' ומאחר שהרמ'א לא
 הכריע מלון ספי' להכריע הבס דמלחי נחטוי והרשריסי
 חיימ קי' קפיז טבי ומדצרו [של מהיר'ק] לעדנו שכל
 העעטה אכר כחצתי לפעור לא יועילי איז'אם לן לעומר
 צהאי הנאה דמחסי אחרדי קמיכי דעמייהו ומקנה ומשעבד
 נפשי' אי לחצירו וכרהא לעביר טכן פכט המנהב ורחי
 לעשות כן אחר שנהיריק הוא צחרל ופקס למעשה כהרין
 רצוחא כו' ימ כיון שלא מלינו הכרעה רמ'א צזה אין
 לגט לעשות מנשה להאלי' והשעור' צכח הפוקסי' שהציח
 הכאיד לחלוק ריאה שכולס צלו צכח האי ריאה ומרוע
 הש'נו צכח גדול וציר חוקה והא ודאי' לרעה החולקין
 צהרמ'א היכל לש' מנהב רק צצכירות שועליס מועיל
 דרדעהא דמנהבא כצכריס ווע עקק מומ' שלא נחפרש
 להר'א ועפי' מנהבא ידוע אוליכ' צהר' אצל צענין אחר
 אי' מועיל אפי' נהב כמה פעמיס אם לא צנחקן עפי'
 עובי העיר דלז' הס ח'צים לשמור ולעשות מנח חתקס
 הקבל ועי' נחטף חיל קי' קיה וס עפי' להאריך שס
 ומלחתי נחטוי' הריצ'ס קסי' שעה טבי עי'ס הרמזין פ'
 מי שמת דצניק חסב עליו וס נהבו מיר עשל הרעהה
 אח טצירו צעניק לא הי' מאמן לומר פרעה או שמוע
 מנס יסיס חייב טקאל לא מהיר לצעל הלכה אצל צעניכי
 הקיות וצכירות שועליס כל שנהבו כן הקאריס מועיל

המנהב ציבור דצרו דשכיח שועליס ארעהא דמנהב
 צהיע כצכריס וכן צקין י'ס קמינח דעה להקטת עפי'
 המנהב ומשה קין קפימינחא מועיל מסא'כ צשיח
 צנהא נחטי' לסיס חיי' צ
 טקאל דרפי' הנכה צנה
 נחטי' [ולליע הא קיימיל
 דנחטי' צהאי הנכה דלא
 קלא דליש' מהימנח הי'
 וס צעולה צעני' אי'ס
 מוין דנאמר דרדעהא דרבי
 נחן לו משחוי ועמחי' מרבי
 ול'ע' וזה מוקסיס דצני'
 הכטי' היכל הן אמה דהרמ'א

חיימ קי' קקי' קי' דכל דבר הנעשה צפני הקהל חיל
 קין וכיכ לעיל קי' כי' ויהא מהגמיי' ומחטובח הרלי'ס
 אצל כרהא משס כי' צלו עליו מנח חתקת העיר והוא
 משי' צי' ריח צהצי' לקון ועי' צחטוי הרלי'ס . וצנהציר
 דצימ הציח מפי' צהיע כל דבר שנעשה צפני אפי' ט'
 ומשס אין רלי'י רק דמה ששטו עמיו ומפרקת צה הקדושה
 מצהריס אצל שלא יהיה הקדום מהס לריך קין או הס
 מהיחד לא נחחר משס חלל' דזה מההסי' צי' ריח
 [ורמה שס צנהציר] דרש'ין דהיע לנהמסי' כו' ולהקיע
 על קלחן וכמי' דצי' הגרי'א זלוקיל שס מפי' ריח
 דרפי' צלי קין מהי' חסלס והא דחללו רמ'א צקי' כי' צ
 צמנהב היי' דהמנהב נעשה כן פיי חנאי' האקמה שהחסי
 כן מנצר והנה מלחתי צשי' ממושר' דגס דצי' לרי'כ
 קין ולא מועיל דיצור דצי' דיק אי' ריי' אומר משוס ריח
 דצי' שצברו דרך לעלמס מה שצברו צברו טי' ורי'א
 דצי' צמחי' קנו ליה [לרמה דמקק דרעמח דמחיי' משוס
 דרצ יודא נחטף שחזיקו כו' דרדשהק להס מחל להס
 אי'כא למומר נל' לרי'א משהק מחל להס חלל' דרפי'א
 ליה ורי'א צמחי' קט . מהרש"א] וכי' דצי'צור קנו ליה ומשמי
 צהילוכא רחא שציררו רחא היטוך [רצני'ס] דהריח הלך
 צה לרבו ולרנח קנה מוקס הי'לטו טי' הי' מצחר
 להרי'א דרצי'ס גי' צני' קין ולא מועיל דיצור צעלמח
 כמי'ס הגמיר דרבי הש'ס מוקס להרי'א ורצי'ס צמה קס
 ליה ופי' דרפי' צני' וכי' דצי'צור צעלמח קנו ליה צמחי' וס
 לרמה דרבי צברו דה עכח חתקה של הקהל ולא מדימח
 אי'כ צימי' חמיי' החלומר עניין לא הי' חתקה כז' . ולהרש
 ולומר שעשו חתקה זזה צי'י'ס לא היה עובד שפרי
 שפיר משמי צהילוכא דלרי'א אי' קין טוב האומנ
 דמהבומי' צני' מנמנע דקאמרה עפי' הרין וכי' שצבר צי'מ
 הש'ס וצנהצני' חיי' קי' קקי' הציח קודס חטוי' הרלי'ס דה
 חתקה ומסי' צסוק שטי'ס הרין גי'כ חיי'צי' והצי'א כהצירי' הלי':

אמנם

דע חף דרשנים סי' מזל שהחזיקו זו רבים
 ספקוהו ותקטלו להילך וצמחתי עם דלומתי
 מה שמתן נתן סי' ע"י חוקק שהחזיקו וכיכ מהרש"ם
 צח"מ סי' ק"י לריה והסיף
 עפי' המעשה להחזיק רפי'
 דרך הרבים עם צמחתי
 ר"ל מעמד שמהקבלים הם
 להקפיד אצל צלחיה לא
 חיכמה ליה ומהיה לא מיהא
 וליה חוקק כלל [ועי']
 ש"ס ח"ק י"ה סי' קדה צויכס
 לא נעשה ולא הרעה
 ובכ"ס פ"ת דהלוהו וצ"ע
 ח"מ סי' ט"ז ובצ"ח עם
 ובג"ל פ"ה מה שכתבתי
 והאמ"ל והאריך צב"ח
 ח"ק ה"ט ג"י ח"מ
 סי' קצ"ב ע"ש [ובנתיב
 שטעושים צ"ח כ"ג כ"ח
 צמחתי לזה ע"ש]

עם זלי חוקק ולרדנה רבים א"ל ק"ן וברש"מ עם צ"ל
 חוקק הנשים דמק אין מול"חין וז"ל וצ"ח וצ"ח לריה
 כי כספ ולא ה"ל וחסידות ר"י ח"ט מחזיר כי עוצר
 חף הרבים לא עשו מעשה ק"ן קלוה צב"ח דעתו של
 הק"ט וכהצ"ח הרש"ח צמחתי רמז הצא"ח ח"מ סי'
 ע"י וגם צמחתי נעשיי עם וה"ל מהשי"ם כאן דע"ם
 איה מעשה צמחתי חף ק"ן י"ה ק"ן ח"מ והכל
 להסיף צה כי צמחתי לא היה עם ד"צור עם צ"ל
 הדה שרי אחר רבים שגרו דרך לעלמי ה"י של
 ד"צור עם צ"ל הדה כלל רק מ"ה ש"ט ג"ל דעתו
 של מיה וע"כ מקשה ר"ב עם וי"ט צ"ח צ"ח צ"ח
 חף ל"ד"ן כ"ו ש"י הרש"ח דר"ב"ם גם להכ"מ ויע"ל
 כי די צמחתי כל דה והה"ד שדי צ"צ"ור צמחתי כמ"ס
 צמחתי ול"ה היה עם ד"צ"ור מ"ס ש"ס"ן לה"ל לא היה
 מקשה ר"ב"ם צמחתי ק"ט וכ"ל וז"ל אר"ב"ה מוצר מה
 ר"ח"י להגמ"ר דר"ב"ם א"ל ק"ן וע"י עם ש"ח"ק צ"ח
 הקצ"ו ולכ"מ וצ"ח לה"ל כי מל"ס ר"ח"ו ד"כ ש"י
 מ"ה ע"י וחזיקן ומ"ס ע"כ לר"ך ש"י מ"ה קצ"ו
 ע"י מ"ז הע"ר דה"י האו"ח"ן. והנה ענה הר"ב א"ר
 מק"ם ש"ח ע"ה י"ד"י כ"ח"י מ"ז ע"י ד"כ"י האו"ח"
 דה"י קצ"ו ע"ה"ם ק"ם וק"מ"ה א"ל עם ק"ן או
 גמ"ד וכ"ן ק"ה ע"ה ע"ה"ם של"ה ק"י"ו א"ך כ"ל ל"י"ו
 מ"ס"ם מ"ן ע"י א"ל ח"י מ"ס"ם ח"ק"ל ח"מ"ן
 ע"ה דמקמ"ה מה נל"מ זה המנה או מ"ס"ם דמ"ה

יש לכם מנהג קצ"ו (צ"י) שכל לומר שטעמה על פי
 וחזיקן לט אחריו כי צ"ח"ם א"ל המנהג ע"ק רק ש"ה
 מנהג ע"י וחזיקן וז"ל לא א"ר"י גם כן ח"ס יש לכם
 טעמה ומצ"ח נ"ד ה"ל ה"ח"ו מצ"ח"ם וע"ר"ם
 וחל"ד"ך ד"ר"ם וצ"ר"ן א"ר"ה ח"ה ע"מ"י צ"י"כ"ם לה"ל
 צ"י"כ"ם מ"פ"י ה"ס"לם כי גדול ה"ס"לם וצ"ן י"ד"ה וי"ק"ה
 ש"ל"מ"ם כח"ס"לם וכ"ח"י א"ח"י הע"ר"ד י"ד"ה מ"י"ן ;
ח שלומכם
 יק"ה לע"ד א"ה"ו"י וע"מ"י ונ"ח"י ח"ק
 ונע"ה ח"כ"י ג"ל"ך ק"י"ל י"ן ע"ש
 וכל א"ך לך י"ל. א"כ ש"ל כ"ה על ד"ר ה"ס"ה א"ר
 ש"ח"ו"ה וק"ו"ו"ה ע"ה ח"ס"ם מ"ח"ו"ה על פי ה"ק"ר של
 הרע"ב"ם י"ל. ח"ה י"ד"י י"ע"ם דמ"ע"מ"ה צ"י ל"ה"ה
 כ"ו"ח"ה ד"ח"ק"ה וכ"ה ל"י צ"ל ע"י מ"ל ה"צ"ל"ו"ן המ"ה"י
 צ"ל י"ד"י י"ע"ה מ"ל ע"ק"ם א"ה"ה"י ד"ח"ק"ה ה"צ"ר.
 א"ה"י

צ"ח"ס"ן מ"ס"ם דגמ"ר ומק"י א"ה"ר"י ה"כ"ל ע"י כ"א"ר
 קצ"ו ע"ה"ם א"ר"ה"ה ד"כ"י ק"ל"ו"ה ד"ח"י"ו זה ל"ה
 ע"י ק"ם טע"ו"ה של וצ"י צ"ה"ה ל"ה ל"ש"ה"ה ח"י"ע"ה
 ע"י וצ"י וצ"י וצ"י ח"מ"ר"י ח"מ"ר"ם
 ע"י ח"ה א"ל ל"ל ק"ן ש"ר
 גמ"ר ומק"י א"ה"ר"י ח"כ"י
 צ"ח צ"ל"ר ד"ן זה צ"ח"ק"י
 ש"ל צ"ח"ו ד"ר ה"כ"י וצ"ן
 ל"פ"י צ"פ"ה"ה טע"ס"ם צ"ד"ר
 צ"ל"מ"ם א"ל ק"ן א"פ"י
 מ"ה"ח"ה"ה וע"י"ן ע"ך ח"מ"י
 ק"י י"צ צ"ס"ם מ"ה"ר"ל
 וצ"ח"ה"ו"ה עם וצ"ע"י לא
 א"כ"ל ל"ר"ה לע"ו"ק ד"י
 ה"ח"ה"ק (צ"י) ש"כ"ל ל"מ"ר
 ש"כ"ע"ה ע"פ"י ח"ח"ק"ן.
 מ"ז"ל מ"ז דמקמ"ה ח"י"ק
 ש"כ"ע"ה ע"פ"י וח"ק"ן וצ"
 ר"ח"י להגמ"ר ש"ע"ה"ה

חך צ"ח"י ל"מ"ר כי וחזיקן י"ע"ו מ"ה"ה כ"ה א"ז וד"ל לא
 ש"מ"ח"ק צ"ה וצ"י מ"ס"ם צ"י י"ד"י ח"י ק"ל"ד ד"ח"ם ח"ל"ן
 ד"ר"ב צ"ע"ו"ה כ"ו"ן ש"ח"ו ד"ר ר"ח"ק וע"י"ן צ"ר"כ"י י"ד
 י"ד"י צ"י. ובצ"מ"י ק"י ע"י"ן ק"צ"ו מ"ל ש"ח"ז"ק"ו צ"ר"י
 כל צ"ר"ם מ"ח"ק"י זו לפ"י"ם א"ט ע"ו"ע"ן ל"ה ד"ו"ה"י
 צ"ר"ו"ה ח"ח"ק"י ונ"ח"ה"ה ד"ט"ו"ה כי זה המ"ל ע"ב"ו ש"ס"ם
 הר"ב לא צ"ל המ"ל י"ט"ו צ"ו"ל"ם ולא המ"ח"ק"ים רק
 ש"ח"ה צ"ל לפ"י"ם צ"ן צ"ל המ"ל וצ"י המ"ח"ק"ים צ"ן צ"ל
 המ"ל ע"ו"ן א"ו"י לא ח"ח"ק"י צ"ר"ו"ה וצ"י מ"ח"ה צ"ס"ם
 א"ל"ל ד"ל"ה א"ט ש"ט"ו"ה ו"י י"כ"ל לע"ו"ד נ"ד הר"ב"ם וצ"י
 המ"ח"ק"ים א"מ"ו צ"ר"ו"ה ח"ח"ק"י צ"ה ק"מ"ר ח"ק"י"ע"ו ד"ע"כ"ן
 ע"ו"ר"ם צ"ר"ו"ה ח"ח"ק"י וי"ע"ו"ם מ"ז"ל ד"כ"י ר"ב"ם צ"ל"י
 ה"ם מקמ"ה ע"ו כ"ו"ן וע"ו"ם כ"פ"ח"ה צ"ר"ם וע"ד הר"ב
 מ"ו"ר"ם צ"ר"ם ק"כ"ר"ו"ה ד"מ"י צ"פ"י לה"ח"ק"פ"ה ה"ש"ח"ה
 ע"ם צ"ק"ר ה"מ"ל"ה פ"י ש"ח"ו ק"צ"ר ח"ט ו"ו"ד"ע צ"ל
 ה"דה ש"מ"ו"ל"ם ל" ל"ו"ם ל"ק"ר"ו וצ"ל"ה נ"ק"ר ע"ם ע"כ
 מ"ז"ל ד"ה"י ק"צ"ר י"ט"ן ש"ח"י"ם י"ד"ו"ה ח"י"ק"ם צ"ר"ו"ה
 נ"ק"ר ע"ם מ"ס"ם ד"ח"ח"ק"י ח"י"ט"י צ"ל"ה לא מ"ח"ק"ן
 וכ"א"ר צ"ח"ו"ה ח"ח"ק"י צ"ק"י ס"פ"ו ומ"י"ם כ"ח"ן ל"מ"ר על
 ר"ב"ם ד"ע"ו"ה צ"ל"ו"ה"ה"י ח"ל"ל"ר"ו כ"ח"ה ח"ק"י"ע"ו ולא ח"ר"ע
 ד"ו"ע"ל לא ח"י"ם צ"ח"י"ם נ"ע"י"ם ק"י י"ג ;

ער עם ע"ה"ר"ב"ו"י וי"כ"ו א"ר"ב הר"ב להע"ר ח"ס"ם
 צ"ה וד"ל פ"ל"י"ג ע"ה"ם כי ה"י"י ה"צ"ו צ"ח"י"ם ק"י
 י"ג ד"י"ד"ר י"כ"ל ל"מ"ה"ה ח"ז"ן כי ח"ט י"כ"ל לה"ל"ו"ה צ"ע"י
 וע"י"ן צ"ח"ה"י"ג ד"ח"י" ק"י"י ח"ק"י"ד ש"ח"ו"ר ח"ט"ו"ה ע"ו"ה ו"כ"
 ס"ע"ל

הנביא רהיב נמנצין תורה וחסד הפתח הא שאמי
 טין רתפלה נמקס העירין ולין ומקריצין שלא מדעתו
 משליח נרצ והנה לפנים משוי מהרשדים אויז ק"ל
 ויעיל ומכירות זמיה וכן

האיני אל תחמה על המדון כי אין הדש תחמ השמש
 ורבים ודג רכסה שאמי מכוזי לקרורו מפני זה אין
 לפקלם והדר הלמד ומעניי הוא חף על פי שמדברי
 הרנניס משמע שפול' קים שאינה כחז' כפי קדורו
 שהרי כחז נפיה מהי קים חיל ולפי שדלמי שינוש גדול
 בכל הספרים שדלמי נדנדים אלו וכן צעלי המקרי
 שרביצין ומחזרי להודיע הפתיחות והקשיות וליק
 נדנדי' אלו נמחלותק הספרים שקמוין עליהם . ודלמי
 לכחז כי אלעא משמע מרכחז ודלמי שינוש גדול כ'
 שפול' כל קים שאינה כחזנה כפי קדורו מכל מקום
 (ה) נראה לומר דלאו עליה דרדס קמכס לפקול קים
 לחזרי שאין כפי קדורו (ג) רמאי חוי לקיי' דברי צן
 אשר שהגיה העשרי' והרננעם שהיה צירולמי להגיה
 מנעס

גדולה וזו והייס מנעס עונדה רבנרש נבנהי על עקסיס
 אינה עבדה שפירשו אינה לנפשיהו ענדו והיל ידוע
 דכל קאל לנפסס ענדו הביאו בשוית דביע ח' ק' ז'
 וחף כי עדין איס נדור כיב דברי מנהגיס שאין ומדכין
 מקיוות רק עזר מוחה אצל שר הדגדים ונחמע היא
 מוקדש לכל העולם וא"כ שפיר יס צ הששח רבשל
 כרכים רכון דנעלמח קלחי ליע ומניי חזלי כיון רנעלה
 רבנן היא וכניש יס יס לקעוד על אלו הגדולים דהי
 נרלין הדברים רלדעמח רידוה אחי שסר כל מה שרלין
 עשין נצבין מכירות ומקיוות ונבטעלס חיונים על כל
 הגל להספלל כארס העושה נשלו וכחלר השחטפין :

סימן ח

(ה) **נראה** לומר דלאו עליה דרדס . והכי קיימל
 [י"ד רעיה ז'] וכדלס מרשיעו דלף היכי
 שלא מלינו דלמך נהרש על הרנניס אשר סכל לומר
 שכחנה עפיי' דעס גדול היה החלמך מיני מקסמח
 חליק שסאפוס כחנה עפיי' אינה גדול ולא פליק [שך
 טס] וכדלס ענעו רכמו רננרי' העליין אלו שרטיס
 ומנחין טן היכ זנה אמרי' כל העליין אלל כחיות קים
 ומנחין הם וידועין הי קים ולא כחנה נענעס והרי
 הרחביד כיב לעכין קיבד וכיב הרביצס ק' קליח לעכין
 הנדיקה וכיב הסוי' נמנחוח וכמה ראשויס לעכין כחכח
 ועיי' נחשוי' צום שלעס דח' י"ד ק' קייז לעכין שחליח
 דאמרי' גיב כן (ג) רמאי חוי לקייס דברי צן אשר .

דע

דע דאס יצונו ה' צענדיק העקורה יצונו צן אשר
וצן נפחלי ומתקן צדאית דברים ועל דברי צן אשר סמוך
הרענים כתיב טס נפיה סהכיר רהיע סהקפר סקמוך
עליו חוה סקפר הירוע

ונטס סקפרי' ודקדק צו סמי' והגיהו פעמים רעה כי
צאלי אס סיה גמיה עור או סויה כנמל אלטו סיה
מצעלי העקורה סיה מקסם על ידי' (ג) סהרי סקרות
יחמה פוסלין צקיה ועיקר סקמורי' על זה סס צעל
המקור' וצמיג דרסי' פליג על המקור' צפרסי' וסיו
חי גני פלגסי' וכן צפ' סאז גני ציוס כלס וכן צעלי'
המלמד דכאיק' צריפ צנט כוסי' והגשח כתיב וכהצו

דלא ופעמים מלא ופעמים חקר דלא
כדיים סהכס אייע זיל צפ' עקרה הדכרות ונדלי טיס
זס קינה לרנח או לקד ריני לא הקפירה סהכוס אס
אס סיה חקר צהעקסה

עקרה דלי חיו לסחס פעמים מלא ופעמים חקר דלא
כדיים סהכס אייע זיל צפ' עקרה הדכרות ונדלי טיס
זס קינה לרנח או לקד ריני לא הקפירה סהכוס אס
אס סיה חקר צהעקסה
הרנח או הקוד סיה וכן
לא יסכן כלל סיה סקרות
סוסיק וסארי' זיל רנחוס
גיכ צהעקסה ועיכ דלא
קדעה זס להכשר סקיה
עורע כי הרמציס דלס
ככז סחקר עלא או המלא
חקר ספקיל' ונלחס רעמו
דנח סהכשיר העקסה יוסיס
אינו לענין ידי מלח סכתי'
סיח רק לקריאה ולקדושה
סקיה אכל הייע טל כחצ
לכס צאמה איס יולא זס
ואל סחמה דלסרס כי
הרין צפיג דמנילה צהסיגו

על הרמצי' צמי' סס דלענין מלח סכתי' סיה ודאי
חקר אוח סחמס פסק ולס דנו סיה להפילין אכל לענין
הקריאה צליצור יס מקוס לומר דלא נכפל זס אס נחקר
קלס ויס עכשירין לגמרי הקריאה צליצור צקיה ספקול
כטרע עעסה לא יפלא אס לאמר כן צדעה הרנו זיל
ועיי' צסי' ציאר מנחמס הגרלי' מוס סהסיצ' על צעל כקריסי
צענין זס' אומס לחוק ידי עוסי' מליה אומר דלספר
דקן אומס דנכס חקר ועלא פוסל זס דוקק צמקוס טיס
צו נפקוחס להלכה מכיס להפעט אכל צמקוס סחיין צו
כפי'ם לפשט ולהלכה רק לדרוש אגרי' או רנח וסיד חין
זס פוסל סקיה לא לענין העלוה טל סכתי' זס לא לענין
הקריאה וסחמוקי ידי' צוס דכתי' אצ קיימיל צאס כנמל
טיעוה צקיה דמול'יין אחרת מינו צנמלא טעוה טלא
נשחנה הענין כגון סויה' סלכס חין להוליס אחרת וסס
עיי' סחקר וסיה יסחמס הענין מול'יין [יעיין צה קריאה
אחרת וסחמוקי' גס צוס לא סהכשו] וזס משמע דכאמה
עיי' סויה' כזס טלא יסחמה הענין לפי הפשט רזס צאמה
טיס עקוס להכשירו ומעסה י'דקו דברי הרמציס זיל
[אלא סחיין משמעוה לטוט לחוק זס גס לטון הרמציין
צחי' מנילה קירס סחמוקי' אפי' צעוה כל דיה [ספליין]
כחפליין ומצוה וכן דקן מורס סו סחמי' על כל אוח
ואוח צנה מדרס הלכס ואגרות ועל כל קין וקין סלי
סיליס טל הלכות כזי עכיל כזי מורה דיהיס איס אוח
סיה' פוסל] כי צהעקסה סויה צודאי הפשט יסעור
להעמיך

על הרמצי' צמי' סס דלענין מלח סכתי' סיה ודאי
חקר אוח סחמס פסק ולס דנו סיה להפילין אכל לענין
הקריאה צליצור יס מקוס לומר דלא נכפל זס אס נחקר
קלס ויס עכשירין לגמרי הקריאה צליצור צקיה ספקול
כטרע עעסה לא יפלא אס לאמר כן צדעה הרנו זיל
ועיי' צסי' ציאר מנחמס הגרלי' מוס סהסיצ' על צעל כקריסי
צענין זס' אומס לחוק ידי עוסי' מליה אומר דלספר
דקן אומס דנכס חקר ועלא פוסל זס דוקק צמקוס טיס
צו נפקוחס להלכה מכיס להפעט אכל צמקוס סחיין צו
כפי'ם לפשט ולהלכה רק לדרוש אגרי' או רנח וסיד חין
זס פוסל סקיה לא לענין העלוה טל סכתי' זס לא לענין
הקריאה וסחמוקי ידי' צוס דכתי' אצ קיימיל צאס כנמל
טיעוה צקיה דמול'יין אחרת מינו צנמלא טעוה טלא
נשחנה הענין כגון סויה' סלכס חין להוליס אחרת וסס
עיי' סחקר וסיה יסחמס הענין מול'יין [יעיין צה קריאה
אחרת וסחמוקי' גס צוס לא סהכשו] וזס משמע דכאמה
עיי' סויה' כזס טלא יסחמה הענין לפי הפשט רזס צאמה
טיס עקוס להכשירו ומעסה י'דקו דברי הרמציס זיל
[אלא סחיין משמעוה לטוט לחוק זס גס לטון הרמציין
צחי' מנילה קירס סחמוקי' אפי' צעוה כל דיה [ספליין]
כחפליין ומצוה וכן דקן מורס סו סחמי' על כל אוח
ואוח צנה מדרס הלכס ואגרות ועל כל קין וקין סלי
סיליס טל הלכות כזי עכיל כזי מורה דיהיס איס אוח
סיה' פוסל] כי צהעקסה סויה צודאי הפשט יסעור
להעמיך

סו חין לא מייצן דליך כלחוס עור צעונוה ולגמרי דאלי'
אס סיה גמי' עור וצפרע אס סיה כנמל אלטו סיה
עצעלי העקורה הלל סוה סיה הגדול צין צעלי העקורה
יסלכה כעוהו ער כולס . וצמס הגדוליס איך הרמצי'ס
ככז עפי' סקר ומנחמס סקיפר כזי הלל סוה צעלמו
לע העיד כן רק סכחצו עק' טל צן אשר וספי' דרדוק
סקפס סוה כחצו ערמס הקיפר וכן אשר גמיה כזס
סקס גיכ לא יסכן דיהיס הרמציס וצכיר זאס סהקפר
סיה ענחמס סקיפר גס לא יסכן סהקפר ענחמס יסיה
מנייה צן אשר (ג) סהרי סקרות וסויות פוסלין צקיה .
רדאי' להעיר זס הרמציס צפיל' מוס ספליין אפי' חקר
קול' סל אוח אחר פסקול צן סיה סחקר אפי' אוח
אחר פסקול [ונכפיג דמנחמס אפי' ככז אחר מעכצן
ונפי' הרע'צ דהסיד צקיה וכי סחי'צט סכן צמורי' טס
עיין] ונפיצ ס'צ טס אס ככז הנמל חקר פסקול וצסי'
סקיה פיל' ס'ל אכל אס ככז סחקר עלא או הנמל
חקר פסקול ענחמס רעמו זיל עאס חכז צכור סחמס עלא
חקר פסקול סחקר אוח אחר ס'ל ס'ל וס'ל דלפסו
טל ומקדח חין זס סוס נפי'ם וכך ספירוס טל צכור
עלא כנו צכר חקר מינו פסקול ס'ל ומעסה הרנר סחמה
סרי קיימיל וסכיו' הרנר דוירח מוחר לככז סקפריס
אכר איך יסכן סחמנחמק להורס צלשין יוני סיה סיה
כשר חיו' סחמנחמק א'ל מלא ספרס צן צכור מלא
לצכור חקר וכיולא זס וסחמס אומר סהק'ס סכרס סרי
טלא סקפירה זס סחמה וס'ל דכאמה סוה טלא נפל

על הרמצי' צמי' סס דלענין מלח סכתי' סיה ודאי
חקר אוח סחמס פסק ולס דנו סיה להפילין אכל לענין
הקריאה צליצור יס מקוס לומר דלא נכפל זס אס נחקר
קלס ויס עכשירין לגמרי הקריאה צליצור צקיה ספקול
כטרע עעסה לא יפלא אס לאמר כן צדעה הרנו זיל
ועיי' צסי' ציאר מנחמס הגרלי' מוס סהסיצ' על צעל כקריסי
צענין זס' אומס לחוק ידי עוסי' מליה אומר דלספר
דקן אומס דנכס חקר ועלא פוסל זס דוקק צמקוס טיס
צו נפקוחס להלכה מכיס להפעט אכל צמקוס סחיין צו
כפי'ם לפשט ולהלכה רק לדרוש אגרי' או רנח וסיד חין
זס פוסל סקיה לא לענין העלוה טל סכתי' זס לא לענין
הקריאה וסחמוקי ידי' צוס דכתי' אצ קיימיל צאס כנמל
טיעוה צקיה דמול'יין אחרת מינו צנמלא טעוה טלא
נשחנה הענין כגון סויה' סלכס חין להוליס אחרת וסס
עיי' סחקר וסיה יסחמס הענין מול'יין [יעיין צה קריאה
אחרת וסחמוקי' גס צוס לא סהכשו] וזס משמע דכאמה
עיי' סויה' כזס טלא יסחמה הענין לפי הפשט רזס צאמה
טיס עקוס להכשירו ומעסה י'דקו דברי הרמציס זיל
[אלא סחיין משמעוה לטוט לחוק זס גס לטון הרמציין
צחי' מנילה קירס סחמוקי' אפי' צעוה כל דיה [ספליין]
כחפליין ומצוה וכן דקן מורס סו סחמי' על כל אוח
ואוח צנה מדרס הלכס ואגרות ועל כל קין וקין סלי
סיליס טל הלכות כזי עכיל כזי מורה דיהיס איס אוח
סיה' פוסל] כי צהעקסה סויה צודאי הפשט יסעור
להעמיך

להעמיק כל הדרך וזוהי יחזק' יד' עשר' מלוא עמדת שפתה ירידה הני' שאלתי ק' לז' רגס בניו' המים אנדלים לא היו בקיזין בחסדך ויחר וליכא ויע' עיש ומאור הלז יכאז על מלוא אלה המעשה שפסקה ואיך דל הדבר וזה כשאנצרו דלא בקיזין בחייה אלה ודאי דלא כפקד המליה דחס לא היו בקיזים בחייה' שהם אין נפ"מ מהם לריכא אצל על מה שהיה נפ"מ לפשט או להלכה ודאי דהיו בקיזין מעשה אפ"י כקפיד גם בחייה' שפנע לריכא [לא להפשט] לפקול על ידו ויע' נקל לתשוב כי אלו חיי' דכפיו לריכא ידעו חז"ל טולם ומלאתי כשפיו חרדני ח"א ס"י קאל על וי' שהיה הפסדים על פי מדרש רש"י הכה על דקדקו דרפ"י עיי' מדרש רגמרא ערובה אין אלו עניהם אלא עיקק של דברי' שכל מלא וחקר שחלו' זו דין לפי מה שלמדו בנמרח

דכתיבת קיה כשאל זה החסיד ארץ כז והסיד דלא בקיזין בדרך השאלה וגם המסורה פליג על המים וענדין כהמקורה ולהקים פקול והרמי' נקטי' ז' גני והסעא כמו שבי רה"ע . והביא פה רש"י המוקי מהירושלמי בשעשון והוא פשוט אה ישראל אנדעים שנה כז' וזוה הדרק צפיקו הנין כי רשעו זו עמדת דכמוז שני עמדים שפיה עיש וגם גני והסעא וגי' מעבדים רש"י ליג ליה עיש ולענין הנבירה י' טעם משום דלא אפשר ירבו בחללה הכבינה איכ' י"י הקה הדעת גדול עד שיגמר כל הקיט והם שימתין עד כתיבת אה האחרונה וזו יכרז לא אה דאחר שכבר נבדק כולה יכרז בקיף ובפרע כי רבר גדול דבר הפדקס דהא כללי דכילי על איה מלוא חייב לבדק ועל איה לא הם אכיב חיה אלא לצעור מליה שידעט שחיקט לנו רבויים מצרכין ועל מלוא שלא חיקט לא מצרכין עיכ היבא נב' צרכי' איהי כיה ועסליה הקדוש צמלית קדוש השם . ולמען דעת ולהצין טעמי' אומר כי כמו דלחזן דאחר מלוא איל כונה אין ספק שלא להמעלה אשך יגיע העושה עיי' כוכה יגיע העושה שלא בצוונה אף שילא יד' מלוא וכן נעוץ שלא להמעלה אשך יגיע העושה מלוא עפ"י קידם צהכמה המוקבלת יגיע העושה עפ"י הגמלה ואפ"י בצוונה יגיע מעלות יגיע מעלות יגיע מעל גזוה רב דבחייה' הגבלה עמ"ה י' שמי"צ יג"ו מיהא ויש כרה ויש מלקוח צעלמא ויש אהדה צעלמא ויש מפורש זה ויש שנה מכה המדות שהוא קל מחמפיש כמש"ל ק"י ד' היסיד צוה ועיכ אים חמלה דבר שעפ"י המ"ס הוא כשר ועפ"י הקבלה פקול לא תחבוז שחולקי' המה רק משפטי' ה' לרזק יחדיו כי למורת הגבלה ודאי הוא כשר אך להרולה להגיע למעלה העושה מלוא עפ"י קידם לא ילא צוה ואין סביר חייבין לספק להגב עפ"י הקבלה כע"פ הדרבי' נבשי' והסיד נענין זה קיה שכבסז וכלל כל סודת הגבלה אשר כפיה לריכא ילא צוה יד' יגיע

בגין קרינת קרינת סכס קרינת כ"י [ע"י גי' פיק דקרינתין] אלו וכוילא צהם י' להגיה הקפדים אים כמלא היפך מה שכתבו בנמרח אצל כל מלא וחקר דלא נפ"מ מדי לענין ריכא אלא מדרש צעלמא לא גייה עום ספר על פי המדרש ולא עפ"י המקורה אלא חליקין צ"ר ולא עריך מכל דרי' החורה קליס' וחשורים דאחרי רביס' להכות [וללעי' על צעקוס היה רוב הקיט ק' אצל יסכן נבקיזיא שיהיה רוב הקפדים להיפך וכן י' לרין צהא שאמרו צהלכה אהז צמקי' קיפדים שזאלאו ספר מענין טי' יעטלו המעיש טי' ואיך לא נדקו צכל העולם איך הקפדים כחוצים ועיי' בכללי צעל גט פשוט מענין זה] וכבר הטיב הרשביא דל שאין מוקיפין וגורעין עפ"י המקורה ועפ"י מדרש חז"ל לפי שחלקי' החמדים צהרלוחס טו' . עטאר דעפ"י רבר שדרש חז"ל לריכא מניהן דהא היה צדור להם ורועה ויהיה בקיזין זו ומעשה י' פחה הקיט לקיים המליה עוד גם צויהו צוה שאלמך שלא כפקול קים שלא ללחא זו יד' המלוא רק נאחפן שחקר או יחר אהז שפנע' זו לריכא . אהמס מדוע לא ירבו על מיע

יניע חף שחקר עוד איהו חיי סקדס נקבלה ורומ עטר
 זה לא נפקלה העולה חף אם יכתנה עמי האקר ויחר
 אשר לטורים נהם שוקק האכמה העלויה יעקוה טעלה
 צעעלה יוחר גדולה והנה
 כל מוכי האטלה מוט מלה
 זאה ולא קיינו דבהו'
 איה לקיימא יורה קלה
 למה שכתנתי. עוד חפטר
 דיש דה מטה קלה חף
 שחקר הרנה ואפי' בחומש
 אחד כמו שהאכול חיקר
 יש ט חיבור חיש הידר
 לעכין העולה דשיין ט מטה
 וערכ אפי' חף לא נקראים
 בחיי' יניע וקייס חף מטה
 וכן שחפין אפי' החומר

יהם בחאחורי ולי' דין לריך נעש: על כן (ד) מלאה לי
 שאין לפקול שום ק"מ אם ש"ס זה קידר הרענים ומה
 שבראה לי פשוט וקצוה כחצמי נאם הערוך יודא יתכן:
מ אשר שאלה עמיס דירי ירד ה' האלוף הרי"ר
 מנחם רפיא כין יצו על אהרום נק חיריק
 וחכים היקר החרש משלם קוד רפיא כין יצו. אשר
 מלך נענה פשוטי נאלר ויהים נר מלה נענה מעשרת
 מה יהיה נעשמו הסער ונעשמו לסוים (ח) גדול ען
 האורס מלאה חרש ערק ליה או מאלר הראקט או
 מאלר השכי. אלה חאזני האלוף הכרתי ומדע נם כים
 הרי הוא כמו חרענים שנה שאלה חניך זקנד האלוף
 מהר"ר

כלל וכל מעשויו הכל חסם זה יהים נכולם עד כן עסק
 זה שבעני עכס ומלח והז'לה ימלא קוריס שיש נסם
 דעה נפרט סוקד ליעי הארלה כחמאלה הסוקד לאיש
 נדמה ע"ז א' ובפרטי' עס
 ובפרט אס כנר הגיש
 להקריס אלה שערין לא
 הביאו נ' שערוה נאלה וכל
 ליהום דעה כמו צדוליס
 מעש אלה שהסירה דנה
 אוחס לקוריס וזהו חרי
 מוכן הרענים נפיג מתי
 קטיה קטינה שהשיאה חניס
 אס זיחנה לנילנה חאקרה
 על נעלה לפיכך עקקין לס
 כי ותקוה המפרטי' מינעמי
 ליג דפיחוי קטינה חונק

דענה הקוריס שאפי' יניע חלי מטה חיכא [אלה]
 דעעעא דמי לאלומריס יש הכא כיון ללה נקראים איה
 לשולם לא ידע לכתוב כרין] ויהי' זה חלוי נחקרומ המיל
 בכל מטה אם יש דה ניכ דין חיש וחכ"מ אנה שאלה
 ירי הכנה וני ימש פ' נלק נסם שהיה נחמחאל עילאה
 ומנענח חקר בלי ויו ובנחחיתח דרקיע ומנענשו שליס
 כי מלאן חק למידע מלי כיה ממונח עילאה ומחיתח דרקיע
 וחרי"ח חייכ מחיני' נחבי מחינח' זכנה נל' למידע
 טעמי דהיי פלוגחא רכננן כוי [הנהג נקרי"ס חיי
 נפחיה] חיל עקדש מלק נחקרומ זכר דיע אי מחונחא
 עילאה כי הרב היא ישינה של הקביה לדרקיע היא של
 ערעט עיכ ואין לי עקק נבקרומח (כ) כל שאין לפקול
 ואס ידעט שהחיש חמונחט טביחנן הכל עפי'
 קדר הרענים זה איה מלוח שנה ורואיט זה קדר אחר
 ולא מליט לאיה קפר טביכור כן ודאי' יש לס לפוסלה
 ולחיותה נעעום הקוסר דהיי אחרע דה עלמו שלא דיע
 דחק טחנן עפי' קדר הרענים עיכ לא נגינה עליו
 שברדאי מלא למו טביכ וחחרע ליה רינח דקופרי' מומחן
 שכי נקפא ונחשו' מהר"ל קי' קלי' כי האול וכן פי'
 ויחל עפי' שיה' ר' נ' טפוקים אחר הפרעה חייכ חולה
 לומר שהפוקד ואלחר כוי הוא פרעה [כקטי' ריעו פה]
 הש"ב ע"ז מהר"ל ק' קטיע דכנה שוקק פרעיוה איה
 נכיה של לרפחיס ללה כהרענים ועמנאי קי' קלי' נ'
 וכל נקרי"ס נלכסה קפי' ערו דעכ"ס אין להליא עמי
 קיה דקמרי חארדי' נידור לקדר היס ומפיערי וע'
 בחי' חיל ונחמיס איה ק' א':

הוא דקן חנה דלונס יחא אס הוא קטינה דענה והנהג
 חכל הרענים עיירי מקרסה עפי' החורה שלא תיחא
 שערומ או נפסוח עיירי ענה חכל' יש דה דעה והנהג
 ועיכ נחנש מעשיה נדלון לא לויס וזהו הענתי נ"כ
 על שיש שיח פטיח ומק קטינה אחר קיטי וקסחיה למה
 חחקר על נעלה כיון ריחא ספק אס נעלה אפי' לאו
 חדנר שאין דעה לפחול ספק נעלה חיי' נחיי'
 וקטן הי' כאין דעה לפחול כדאי' נעטרומ חיי' עיל
 דיה חומר רק נקטן מאלר עלי דעה והנהג משאכי
 נקטן דעירי' הרחיל שיהא קטן עפי' החורה חכל לא
 נשכל החמשי' כי עפי' הסכל יש לחשט נכדול וחי' עיס
 דה דעה לפחול. ונלחיה יפה הש"ב קייס כיון דהטעם
 גדול הי' כספק טעומה הנאה נדי' חרס נדה' דהטעם
 כ"ס נדיל והכי מנחור ציחשמו קטינה פיא שאלו אח
 נן צומא מפסי' מה ספק רהי' טעמא חיל קטינה מה רהי'
 מליט שהיא חקירה לביסה ומילין דרננן פליגין לחרי'
 איר ייקא נסם ר"י קטינה שזיחנה אין לה רלון לחאקר
 על נעלה [והא ודאי' שיש כאלה שיש נהם רלון חלה
 דמדאי חפטר לעמוד על הציבור ומסק לא חאקרה ומחצין
 כאין לה רלון דחא לא חפרס כן אין הננה לקייס'
 היחשלוט חאיכ] והא חטיק כל שאין בו דעה לפחול
 ספיקו עיאר כוי נסם ריחא חניע שיש בו דעה לפחול
 [נדברי השיש החיל או דלמא יש דה הננה ורלון ומעלה
 הי' ינדיל] ספיקו עיאר ומסק הרחיל כדנכ דפליגין
 דעמוס חקפא א' חיה דה חקירה על נעלה ומחצין
 לה רלון חך נקטנה דה מילון אין ווקי' לה שאין לה
 רלון כיון דקפא הוא א' חיה לה רלון ח' לא
 נבי חירי' דעשו' קטינה של דה מילון חס חופסין מלך

הוא דקן חנה דלונס יחא אס הוא קטינה דענה והנהג
 חכל הרענים עיירי מקרסה עפי' החורה שלא תיחא
 שערומ או נפסוח עיירי ענה חכל' יש דה דעה והנהג
 ועיכ נחנש מעשיה נדלון לא לויס וזהו הענתי נ"כ
 על שיש שיח פטיח ומק קטינה אחר קיטי וקסחיה למה
 חחקר על נעלה כיון ריחא ספק אס נעלה אפי' לאו
 חדנר שאין דעה לפחול ספק נעלה חיי' נחיי'
 וקטן הי' כאין דעה לפחול כדאי' נעטרומ חיי' עיל
 דיה חומר רק נקטן מאלר עלי דעה והנהג משאכי
 נקטן דעירי' הרחיל שיהא קטן עפי' החורה חכל לא
 נשכל החמשי' כי עפי' הסכל יש לחשט נכדול וחי' עיס
 דה דעה לפחול. ונלחיה יפה הש"ב קייס כיון דהטעם
 גדול הי' כספק טעומה הנאה נדי' חרס נדה' דהטעם
 כ"ס נדיל והכי מנחור ציחשמו קטינה פיא שאלו אח
 נן צומא מפסי' מה ספק רהי' טעמא חיל קטינה מה רהי'
 מליט שהיא חקירה לביסה ומילין דרננן פליגין לחרי'
 איר ייקא נסם ר"י קטינה שזיחנה אין לה רלון לחאקר
 על נעלה [והא ודאי' שיש כאלה שיש נהם רלון חלה
 דמדאי חפטר לעמוד על הציבור ומסק לא חאקרה ומחצין
 כאין לה רלון דחא לא חפרס כן אין הננה לקייס'
 היחשלוט חאיכ] והא חטיק כל שאין בו דעה לפחול
 ספיקו עיאר כוי נסם ריחא חניע שיש בו דעה לפחול
 [נדברי השיש החיל או דלמא יש דה הננה ורלון ומעלה
 הי' ינדיל] ספיקו עיאר ומסק הרחיל כדנכ דפליגין
 דעמוס חקפא א' חיה דה חקירה על נעלה ומחצין
 לה רלון חך נקטנה דה מילון אין ווקי' לה שאין לה
 רלון כיון דקפא הוא א' חיה לה רלון ח' לא
 נבי חירי' דעשו' קטינה של דה מילון חס חופסין מלך

להל

סימן ט' (ח) גדול מיהס. דע דשי' עיכ' יש נקטי'
 יש מי שיהא בחמה קטן ואין לו הננה